

Giới thiệu Sưởi Ấm Vợ Yêu

Thể loại: Hiện đại

Số chương: 453 chương

Cô gả cho một tổng giám đốc chính là vì tiền mua sữa cho con trai.

Kết hôn ba năm, trừ trước mắt trưởng bối trong nhà ra thì bên ngoài họ chính là hai kẻ xa lạ.

Ông xã trong suy nghĩ của cô chính là mỗi tháng gửi vào thẻ của cô một khoản tiền sinh hoạt. Thế nhưng...

Khi cô gặp người cười chê lúc mua quần, ông xã lại chính là chỗ dựa của cô, kêu người ta mang hết đồ cho cô thử.

Đi làm muộn do thang máy trục trặc, ông xã cấp trên chẳng những không tính toán với cô mà còn tăng cho cô 50% lương.

Cô cảm thấy cuộc hôn nhân như vậy cũng không tệ, anh đột nhiên thay đổi, trở thành cha ruột con trai cô.

"Ly hôn, lập tức ly hôn!" Cô nắm chặt quả đấm, không thể tiếp nhận sự thật rằng cái đêm năm năm trước đó bị anh mạnh bạo đoạt.

Bạn đang đọc truyện *Sưởi Ấm Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 1

Thành phố D, khách sạn Úc Hào

"Tiêu Tiêu, con vào phòng 1501 chờ, mẹ có việc gấp phải trở về, yên tâm, lát nữa Hường Bắc sẽ tới tìm con".

Ngay cửu thang máy, mẹ cô Cao Trinh Ninh về mặt hiền lành cười nói với cô, nói xong vội vàng rời đi.

Diệp Tiêu nghe lời gật đầu, thò tay ấn xuống tầng 15.

Cô khoảng chừng mười bảy mười tám tuổi, ăn mặc đơn giản cùng với áo khoác lông màu trắng, mái tóc đen bóng mềm mại thả sau vai, càng làm nổi bật lên khuôn mặt nhỏ nhắn trắng nõn của cô, ngũ quan xinh đẹp, một đôi mắt trong trẻo sạch sẽ, giống như sương sớm ở bên trong của một đóa hoa bách hợp, tỏa ra hương thơm nhàn nhạt.

"Đình" một tiếng, cửa thang máy mở ra, Diệp Tiêu đi tìm số phòng, hành lang đèn lại đột nhiên bị tắt đi, một mảnh đen kịt.

Là... bị cúp điện sao? Cô trong lòng cảm thấy bất an.

Một hồi sau đột nhiên phía trước có tiếng bước chân dồn dập, một dây sau cô bị dè ngã xuống đất, bên tai truyền đến giọng nói của một nam nhân xa lạ: "Cho tôi..."

Cô thấy không rõ tướng mạo của anh ta, liều mạng dẩy dụa, nhưng vẫn không chạy khỏi được, nhưng vẫn không thể thoát khỏi, rất nhanh cô bị che miệng lại rồi bị kéo vào một chỗ hẻo lánh...

Theo một hồ con đau đớn dữ dội mà truyền tới, Diệp Tiêu thống khổ mang theo giọng nói nghẹn ngào lên tiếng: "Dừng..."

Cùng lúc đó, một người đàn ông khoảng năm mươi tuổi, thân hình mập mạp đi tới cầm chìa khóa mở cửa phòng 1501.

"Tiêu bảo bối, ta đến rồi đây". Hân vui vẻ mở đèn lên, ai ngờ trong phòng trống rỗng, nào có tiểu mỹ nhân nào?.

Rời khỏi phòng, ông ta vừa đi vừa hét với người bên kia điện thoại: "Cố Đình Thành, anh con m* nó đùa giỡn với tôi phải không?, nói cho anh biết, hợp đồng đừng hòng tôi ký, Cố gia các người xong đời rồi!".

"..."

Vừa lúc cửa thang máy mở ra, một người đàn ông mang bộ đồ màu đen cùng lúc hai người đi ngang qua nhau, trên tay anh ta còn cầm bộ đàm: "Vương tổng, không thấy Hàn Chân đâu rồi... Ngồi yên tâm, các anh em đang đi tìm..."

Năm năm sau, tại phòng thư kí tập đoàn Hàn Nhất.

"Tiêu Tiêu, đến phòng làm việc của tôi một lát". Bên trong ống nghe, truyền tới một giọng nói lười biếng.

"Vâng, Hàn Thiếu". Để điện thoại xuống, trên người mặc bộ đồ công sở màu đen, đi đến trước cửa phòng tổng giám đốc, gõ nhẹ ba cái đẩy cửa vào.

Khi cửa vừa đóng lại, phòng thư kí lập tức tùm năm tùm bảy bắt đầu thảo luận:

"Như thế nào Hàn thiếu lại tìm cô ta chứ?"

"Chẳng lẽ Hàn thiếu đổi khẩu vị rồi? Ăn sơn hào hải vị ngán rồi muốn đổi sang cháo loãng ăn buổi sáng?"

"..."

"Khụ khụ khụ". Chu thư kí ho nhẹ, các bà tám lập tức yên lặng rồi ai nấy về chỗ của mình.

Trong phòng tổng giám đốc.

khí lạnh bao trùm tước bàn làm việc, Diệp Tiêu, hiện tại gọi là Cao Tiêu Tiêu, từ khi bước vào cửa tới giờ cô vẫn yên tĩnh đứng đó.

10 phút sau, cửa phòng nghĩ mở ra, một thân hình thon dài cao lớn bước ra.

Anh là Hàn Chân, tổng giám đốc tập đoàn Hàn Nhất, từ khi sinh ra đã ngậm thìa vàng, thượng đế sủng ái, cũng là chồng của cô.

Hàn Chân trước mắt, rất anh tuấn, cũng rất đẹp mắt.

Lông mi cụp xuống, đôi mắt đào hoa nhivào như địa ngục, sống mũi cao thẳng, môi mỏng hấp dẫn, màu da trắng nõn, cả người toát ra vẻ sức quyến rũ vô cùng.

Dòng mắt xuống dưới, anh tùy ý mặc một áo sơ mi màu trắng, nút áo đều không cài!

Lộ ra lồng ngực rộng lớn cùng với cơ bụng, sáu múi rõ ràng, nhìn rất rắn chắc, giống như người mẫu nam trên tạp chí.

Cao Tiêu Tiêu nhivào mây, trực tiếp đi tới đưa tay ra cài cúc áo lại cho anh, sau đó cầm lấy cà-vạt, luơilót thắt cho anh.

Tốt rồi! cô phuitay, đối với tác phẩm của mình rất hài lòng.

Thân hình cao lớn trước mặt cúi xuống, khuôn mặt Hàn Chân nhivào lại, mở miệng trêu tức nói: "Vợ, em định ghim chết ông xã sao?"

Cao Tiêu Tiêu mặt không biểu tình nhìn anh, quay người muốn đi, bị anh kéo trở lại.

"Tay sao lạnh vậy? Có muốn nghỉ ngơi một chút hay không?". Anh vuốt ve bàn tay nhỏ bé mềm mại lạnh băng tong tay, nhivào mây nói.

Cao Tiêu Tiêu có chút nhivào lại nói: "Hàn thiếu, tôi còn có rất nhiều công việc cần phải làm, nếu không có việc gì tôi đi trước".

Nói xong cô rút tay quay người rồi đi.

Hàn Chân: "..."

Bạn đang đọc truyện *Sưởi Ấm Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2-1

30 phút sau, cô làm xong công việc, Cao Tiêu Tiêu dựa ra sau ghế, xoa nắn cái eo đau nhivào của mình, buông lỏng cơ thể một lúc.

Cùng lúc đó cửa phòng tổng giám đốc mở ra, thân hình cao lớn của Hàn Chân đi ra, đi ngang qua bàn làm việc của cô, nhưng đột nhiên lừi bước lại, thấp giọng nói: "Tôi đi tìm bạn uống rượu, tối có thể không trở về ngủ".

Cao Tiêu Tiêu vẫn không ngẩng đầu lên, qua loa gật đầu, biểu thị đã biết.

Hàn Chân nhìn cô, đột nhiên tăng âm lượng nói: "Chu thư kí, công việc cũng không còn bận rộn nữa rồi nói với mọi người chiều nay có thể tan làm sớm".

"...Vâng, cảm ơn tổng giám đốc" Chu thư kí đứng lên, trên mặt biểu lộ có chút ngoài ý muốn cùng vui vẻ.

Hàn Chân hơi gật đầu, tiểu soái quay người rời đi.

Đem bản kê khai đưa cho Chu thư kí, không có gì sai sót, cô cầm lên bỏ vào túi prada của Hàn Chân, rồi cùng rời khỏi công ty.

Cô không về thẳng nhà, mà chạy tới trung cư Thủy Uyển, đi lên mở cửa nhà 1501.

"Mammy" Cao Tiểu Bạch bốn tuổi đang ngồi trên mặt thảm chơi trò chơi, nghe tiếng mở cửa quay đầu lại hô một tiếng.

"Tiểu Bạch, tối nay mẹ có thể ở lại ngủ cùng con... có vui hay không" Cao Tiểu Tiêu hưng phấn cời giày cao gót, cũng không kịp đổi dép lê, liền chạy tới ôm tiểu bảo bối vào lòng, sau đó lại hôn lên khuôn mặt trắng nõn vài cái.

"Ai nha, đừng ôm con". Tiểu Bạch bị cưỡng hôn bàn tay nhỏ bé liền rung lên, nhân vật trong trò chơi xem nữa bị đánh bại, nhanh chóng điều chỉnh lại rồi tiếp tục chơi tiếp, bộ dạng đang tập trung tinh thần.

Cao Tiểu Tiêu bùi môi, cô đành phải buông tay ra ghé bên cạnh ngồi, đáng thương nói: "Tiểu Bạch, mẹ hôm nay không thoải mái nhưng vẫn đến cùng con, con sao có thể không để ý tới mẹ chứ, nói, con có phải có bạn gái nhỏ rồi hay không, cho nên không tương mẹ nữa?".

Cao Tiểu Bạch im lặng một chút, thả trò chơi ra, chạy tới ôm lấy Cao Tiểu Tiêu, biết rõ mẹ giả vờ khóc nhưng vẫn an ủi: "Mammy không khóc, không khóc, Tiểu Bạch yêu nhất là mẹ nha".

Cao Tiểu Tiêu lập tức chuyển khóc thành cười, vui vẻ ôm lấy Tiểu Bạch xoay mấy vòng, sau đó liền thờ không ra hơi, bởi vì... tiểu gia hóa rất nặng!

"Tiểu Bạch, hôm nay sao con không đi nhà trẻ?" Cô nhìn đồng hồ mới chỉ hơn ba giờ chiều, không lý nào, lúc này nhà trẻ vẫn chưa tan lớp mà?.

Tiểu Bạch nhướn mày nhìn về hướng Cao Tiểu Tiêu, bắt đắc dĩ nói: "Mammy, hôm nay là thứ sáu nên buổi chiều không có đi học".

Cao Tiểu Tiêu vỗ trán nghĩ thầm, hôm nay là thứ sáu, công việc bẽ bộn nên cô quên mất thời gian.

Lại nhìn Tiểu Bạch đối với cô rất im lặng, Cao Tiểu Tiêu cảm thấy trong lòng mình bị đã kích, rõ ràng cô năm nay đã hai mươi hai tuổi rồi, lại bị con trai bốn tuổi của mình khinh bỉ, quả thực là bị sỉ nhục tôn nghiêm!

bất quá không sao cả, ai biểu cô sinh đứa con trai thông minh thiên tài như vậy.

Một tuổi đã biết nói chuyện, hai tuổi thuộc thơ Đường Tống, ba tuổi đối với cái gì là vũ trụ cảm thấy hứng thú, hiện tại bốn tuổi, lại bắt đầu chơi game online, nghiên cứu sản phẩm cải trang 3C.

Bạn đang đọc truyện *Sưởi Ấm Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2-2

Khuôn mặt nhỏ nhắn trắng mịn, thêm một đôi mắt to tròn, tròn mắt vừa to vừa đen, lông mi dài cong lên, cái mũi nho nhán cao, miệng nhỏ nhắn khẽ mím lại lộ ra vẻ quật cường cùng với sự trưởng thành sớm.

Làm sao bây giờ, Tiểu Bạch càng ngày càng đẹp, nhưng cũng rất hiển nhiên, bảo bối IQ cao như vậy cùng với ngoại hình như vậy khẳng định là không phải đi truyền từ cô.

"Mammy?" Tiểu Bạch cầm quả táo tên bàn, vừa gặm vừa hỏi: "Hôm nay baba lại đi công tác nữa sao?".

Năm năm trước sau một đêm kia, cô đã ngoài ý muốn mang thai của người đàn ông xa lạ kia.

Về sau, vì lo lắng bảo bối biết mình không có cha sẽ buồn lòng, nên cô đã lấy ảnh của Hàn Chân nói đó là "baba", nhưng "baba" bận kiếm tiền nuôi sống gia đình nên không tới gặp bảo bối được.

Tiểu Bạch không giống như những đứa trẻ khác quấy nháo đòi ba, nhiều lần cậu nhóc lâu lâu chỉ hỏi tin tức của baba, sau đó gật đầu biểu thị đã biết. Bình tĩnh không giống như những đứa trẻ bốn tuổi khác.

"A... Baba con hôm nay đi với các chú uống rượu rồi, buổi tối mẹ ngủ cùng con được không?" Cxao Tiểu nữa thật nữa giả nói xong, nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn của con mình, không nhịn được cắn vài cái lên đó.

Cao Tiểu Bạch đưa tay lên lau nước miếng dính trên mặt, vẻ mặt ghét bỏ nói: “Mammy, con đã bốn tuổi rồi, mẹ có thể hay không cứ cần con như chó nhỏ vậy”.

Cao Tiêu cũng thỏa mãn bỏ khuôn mặt nhỏ nhắn kia ra, sau đó cảm thấy thỏa mãn.

“Tiểu Bạch, buổi tối con muốn ăn gì, mẹ làm cho con ăn nha”. Cao Tiêu Tiêu bỏ kính đen xuống, đi vào phòng bếp hỏi.

Cao Tiểu Bạch nhếch miệng, “Mammy hãy buông tha phòng bếp, buổi tối để cho Tiểu Mao làm thì tốt rồi”.

Tiểu Mao là nhân viên làm thêm giờ do Cao Tiêu Tiêu thuê, mỗi ngày giữa trưa cùng buổi tối sẽ tới dọn dẹp vệ sinh cùng làm buổi trưa bữa tối, mặc dù cô không thể mỗi ngày ở chỗ này, có cô ấy ở đây chăm sóc cho bảo bối cô cũng yên tâm

Cao tiêu tiêu nhú lông mày, đem dưa trong tay bỏ lại.

Ủ rũ tựa ở trên ván cửa, xem con trai nhỏ ở đằng kia chơi trò chơi, nhìn xem nhìn xem, đột nhiên lòng bắt đầu mà chua xót..., đáng thương nói một câu, “Tiểu Bạch.”

Cao Tiểu Bạch “À?” một tiếng, vẫn không nhúc nhích đang vẫn chăm chăm vào màn hình trò chơi.

Đã không có kính đen che lấp, Cao Tiêu Tiêu sở hữu một đôi mắt to nhìn vô tội vừa đáng thương, cô tỉnh lại nói, “Con có cảm thấy... Mammy có phải hay không rất thất bại?”.

Có người mẹ vô dụng như cô thật sự đáng thương ah, mỗi lần nấu cơm đều đem phòng bếp khiến cho như trải qua thế chiến tựa như.

Bất đắc dĩ bỏ trò chơi xuống lần nữa, Cao Tiểu Bạch đi đến cửa phòng bếp, cánh tay nhỏ khẽ vẩy, Cao Tiêu Tiêu ngoan ngoãn ngồi chồm hổm xuống, tựa đầu kê sát vào ngực nhỏ của con trai.

Hai bàn tay nhỏ bé ôm đầu Cao Tiêu Tiêu, lại nhẹ nhàng mà vỗ vỗ, Cao Tiểu Bạch giống như tiểu đại nhân nói lảm bảm, “Không thất bại không thất bại, sinh ra con thông minh ưu tú như vậy, bản thân mẹ cũng đã là công đức viên mãn rồi.”

“...” Cao Tiêu Tiêu ôm sát thân thể mềm mại trước mặt, nội tâm vừa ấm áp vừa muốn khóc.

Buổi tối, Tiểu Mao động tác lưu loát đã làm xong bốn món ăn cùng một bát canh, ba người đang ngồi ở bên cạnh bàn ăn lúc ăn cơm tối, chuông điện thoại di động đột nhiên vang lên.

Cao tiêu tiêu nhìn điện thoại hiện ra hai chữ “Bà bà”, lập tức đứng dậy đi vào phòng ngủ, đóng cửa thật kỹ sau mới nhận nghe điện thoại, “Dạ, mẹ”.

“Mẹ, ta ăn xong bữa tối rồi, hiện tại đang cùng A Chân nằm trên ghế sa lon xem tivi nha.” Cao Tiêu Tiêu nói dối không cần có bản thảo.

Bạn đang đọc truyện *Sưởi Ấm Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 3

"Đứa nhỏ ngốc, còn lừa ta đây này!" Chung Du Hồng trách móc nặng nề lại đau lòng nói, "Ta buổi chiều dạo phố thấy tên tiểu tử thúi kia rồi, bên người còn đi theo một con hồ ly tinh còn quét thẻ cho nó nữa chứ! Ta thật tức mà xém chút nữa xông lên cho con hồ ly tinh đó mấy bạc tai!"

"... Ách." Cao Tiêu Tiêu thái dương đỏ mề hời, Chung Du Hồng năm nay đã 55 tuổi, thể nhưng mà tính cách thẳng thắn hay xúc động, có khi còn như tiểu cô nương, thật đúng là lại để cho cô thật lo lắng đấy, "Mẹ, người không có chuyện gì chứ?"

"Ta có thể có chuyện gì?" Chung Du Hồng thờ dãi, "Tiêu Tiêu, mấy năm này thật sự là con vất vả rồi, kỳ thật năm đó ông nội cho các con kết hôn, ta cũng là rất lo lắng trong lòng, nghĩ đến con có thể làm cho a Chân dùng cương trước bờ vực, không còn rong chơi nữa, nhưng là đến bây giờ, đã ba năm trôi qua rồi, ta cũng coi như nhìn thấu rồi."

Cao Tiêu Tiêu nhăn mũi, một tia không ổn ở đáy lòng đột nhiên bay lên, "Mẹ, ý của người là?"

"Ta nghĩ thông suốt!" Chung Du Hồng vỗ xuống đùi, vô cùng đau đớn nói, "Buổi tối hôm nay, bà nội cùng mẹ sẽ thay con làm chủ, để cho xú tiểu tử lựa chọn, xem là muốn tiếp tục tại bên ngoài ăn chơi đàng điếm, hay là cùng con sống vui vẻ!"

"... À?" Cao Tiêu Tiêu lập tức ngây dại.

Là muốn... để cho bọn họ ly hôn sao?

Không thể! Cao Tiêu Tiêu nội tâm mãnh liệt hô to.

Nhờ có Hàn Chân ba năm qua mỗi tháng chu cấp cho cô một số tiền sinh hoạt, nên cô mới có thể nuôi Tiểu Bạch, cho Tiểu Bạch học trường tốt nhất.

Cho nên, kiên quyết không thể ly hôn!

Chín giờ tối, biệt thự Duệ Viên, đại trạch Hàn gia.

Cao tiêu tiêu từ xe taxi đi ra.

Nàng đeo kính đen, khuôn mặt nhỏ nhắn trắng thuần không cần son phấn, trên người ăn mặc đơn giản áo sơ mi T-shirt cùng quần jean... Một mắt nhìn, không thú vị chút nào, nhưng cũng là các trường bồi thích nhất con dâu như vậy.

Đẩy cửa biệt thự ra, "Thiếu phu nhân đã về rồi!" giọng di Liên lập tức vang vọng toàn bộ biệt thự.

Ách, Cao Tiêu Tiêu xấu hổ nhìn bà cười cười, cúi đầu cúi gầy, Hàn lão phu nhân thanh âm từ trong phòng khách vang ra, "Tiêu nhi tới rồi!"

"Bà nội." Cao Tiêu Tiêu bước nhanh đi tới, ngồi xuống ghế sa lon cùng lão phu nhân ngọt ngào nói.

Hàn lão phu nhân tóc đã bạc, nhưng sắc mặt vẫn hồng hào phơi phới, khí chất ưu nhã cao quý, nhìn thấy Cao Tiêu Tiêu không ngừng ngoắc tay, "Mau tới mau tới, lại để cho ta xem thật kỹ cháu dâu bảo bối."

Để Cao Tiêu Tiêu ngồi bên người, Hàn lão phu nhân nắm bàn tay nhỏ bé của cô, từ đầu đến chân nhìn kỹ cháu dâu đã lâu không gặp, hai mắt cười tủm tỉm, trong miệng càng là không ngừng nói, "Chút nữa ta phải giáo huấn a Chân mới được, làm gì mà giao cho con nhiều công việc như vậy, làm không có thời gian đến thăm ta."

Cao Tiêu Tiêu trên mặt ngọt ngào mỉm cười, "Bà nội, là con sai! Về sau con nhất định giảm thời giờ làm việc sẽ thường xuyên tới thăm người, không liên quan tới a Chân."

Xem, chăm chỉ làm việc lại hiểu được thông cảm cho ông xã, Cao Tiêu Tiêu bội phục chính mình.

Lão thái phu nhân vui mừng cười cười, nghĩ lại nghĩ đến chính sự tối nay, mặt thoáng cái lại trầm xuống, "Tiêu Tiêu, bà nội thật không nỡ, nhưng...Bà nội càng không nỡ để cho con chịu ủy khuất! Du hồng nói đúng, con đáng giá để một nam nhân đến thương con, chỉ trách, a Chân chúng ta không có phúc khí đó."

"Là ai không có phúc khí à?" Một giọng nam đột nhiên truyền tới.

Cao tiêu tiêu ánh mắt khẽ động, quay đầu nhìn lại.

Trước cửa, nam nhân đang đứng ngược lại với ánh đèn vàng, một thân mặc trên người bộ âu phục màu đen nổi bật lên vẻ bất phàm của anh, anh tuấn khuôn mặt ngũ quan góc cạnh rõ ràng, khoe miệng cười xấu xa, một nam nhân anh tuấn cực phẩm!

Thoáng nhìn Cao Tiêu Tiêu trong mắt kích động, Hàn Chân trong mắt vui vẻ càng đậm, một bên bước chân dài hướng tới phòng khách bước đi thông thả, một bên chậm rãi cười ra cà- vạt, môi mỏng hơi câu nói, "Vợ, như thế nào về nhà cũng không gọi ông xã cùng đi?"

Cao tiêu tiêu bị anh xưng hô mập mờ như vậy làm đỏ mặt, thu hồi ánh mắt, trên khuôn mặt nhỏ nhắn lập tức khôi phục lại bình thường.

"Xú tiêu tử!" Hàn lão phu nhân đứng dậy, nâng lên cây trượng trực tiếp chỉ hướng anh, "Lại chạy đi chỗ nào lêu lổng rồi! Nói!"

Hàn Chân duỗi tay nắm chặt cây trượng, "Bà nội, con cả ngày hôm nay đều ở công ty đi làm, không tin người hỏi Tiêu Tiêu."

Nói xong, hất cằm lên hướng Cao Tiêu Tiêu ra hiệu.

Cao tiêu tiêu nhận được ám hiệu của anh, nhưng mặt như cũ không biểu tình, cuối cùng dứt khoát cúi đầu.

Hàn Chân, "..."

Đưa cháu này của bà, lúc nhà trẻ đặc biệt ưa thích bọn con gái, học ở trường đại học còn hơn thế nữa, cách hai ba ngày lại có tin tức để nhà báo đưa tin, mỗi lần đi ra ngoài bên người lại có bạn gái, thay đổi không ngừng.

Vốn tưởng rằng kết hôn có thể sửa đổi, bà có thể sớm một chút ôm cháu đức tôn, không nghĩ tới ba năm qua, cháu dâu bụng một chút động tĩnh đều không có, cái này lại để cho bà sao có thể không lo!

Bạn đang đọc truyện *Sưởi Ấm Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 4

Hàn Chân chặn lại cây trường của Hàn lão phu nhân, ngồi xuống ghế salon ôm eo bà, quan sát làn da của lão phu nhân, trong miệng “chặc chặc” nói: “Bà nội, vài ngày không gặp, làn da của bà mịn màng ra không ít nha, xem ra bộ mỹ phẩm lần trước con đưa cho người dùng rất hiệu quả, nếu không lại mang đến cho người một bộ nữa?”.

“Thật vậy sao?” Hàn lão phu nhân nghe xong, khuôn mặt đang căng thẳng trở nên hớn hờ lên, đưa tay soa mặt mình tự nói: “Trách không được, gần đây mấy bà bạn ta đều nói khí sắc ta dạo này rất tốt!”.

“Cái đó rất đúng” Hàn Chân cười nhẹ “Bà nội nhìn người bây giờ rất trẻ, đừng nói là 60 tuổi, nói 40 tuổi cũng có người tin”.

Hàn lão phu nhân cười không ngấm miệng được, lại vẫn giả bộ không vui trừng mắt liếc cháu trai, “Miệng lưỡi trơn tru...”

“Mẹ!” Chung Du Hồng nghe không nổi nữa, từ phòng bếp đi tới nói: “Người xem người, mới mấy câu lại bị nó lừa gạt rồi.”

Hàn lão phu nhân trên mặt nhanh chóng hiện lên tia xấu hổ, bà đẩy tay cháu trai ra, mặt lộ vẻ ghét bỏ nói: “Trời nóng, đừng dựa vào gần ta như vậy.”

Hàn Chân bị ngã vào ghế sofa bên kia, anh nhú mày, duỗi thẳng chân dài, tay đưa vào túi quần lấy ra cái bật lửa cùng bao thuốc lá.

Chỉ là, còn không đợi anh đem điều thuốc đốt, Chung Du Hồng đoạt lấy điều thuốc ném lên trên bàn trà, “Hút cái gì hút! Đã đầy đủ rồi, nên, phải nói vào chính sự rồi!”

Chung Du Hồng hai tay khoanh lại, tư thế đàm phán, “Hiện tại người trong cuộc đều đã đồng ý, a Chân, trước tiên ta hỏi ý nghĩ của con, việc hôn sự này, đến tốt cùng người là ý định tiếp tục nữa không, hay muốn như thế nào?”

Hàn Chân lười biếng tựa vào ghế sofa, trong tay không có thuốc, đành phải vuốt vuốt cái bật lửa màu đen, một bộ không đếm xỉa tới giọng điệu nói ra: “Con lúc nào nói qua không rồi hả?”

Chung Du Hồng ánh mắt nhìn thẳng con của mình, ý đồ theo nét mặt của hắn, động tác nhìn trộm nội tâm của hắn, “Vậy con ở bên ngoài cùng những hồ ly tinh kia kết thúc sao?”

Hàn Chân quẹo rừ ra khoe miệng: “Mẹ, con đã theo như người nói, những người phụ nữ kia chỉ là mang đến xã giao thôi.”

“Bịa đặt!” Chung Du Hồng khinh thường, “Cả nước người ta vẫn làm ăn đấy thôi, họ cung đi xã giao vậy, vậy sao ta không gặp họ mang theo phụ nữ bên người?”.

Hàn Chân giải thích: “Mẹ, nếu người không gả cho cha con quá sớm, căn bản là không có cơ hội hiểu rõ đàn ông. Con đã nói với người, đàn ông bây giờ, làm việc phong cách là không giống nhau, có người nghiêm túc đàm phán, có người thì trò chuyện vui vẻ, về phần con, là thuộc về thứ hai!”

Cao tiêu tiêu: “...”

“Con ah!” Chung Du Hồng cũng bị đánh bại, đưa tay chỉ vào Hàn Chân, tức giận ngồi ở đó nói không ra lời.

“Tốt rồi tốt rồi.” Hàn Chân ôm Chung Du Hồng, khoe miệng có chút nhếch lên, “Mẹ, vui vẻ lên chút, không nêm tức giận, dễ dàng có nếp nhăn. Đúng rồi, phòng bếp có gì ăn hay không? con vừa cùng Duệ Đình uống rượu xong, hiện tại dạ dày có chút không thoải mái.”

“Dạ dày lại đau!” Hàn lão thái phu nhân nhú mày, lập tức nói với Di Liên, “Di Liên, tới phòng bếp làm trà giải rượu, làm thêm một chút đồ ăn khuya thanh đạm.”

“Bà nội, vẫn là người thương con nhất.” Hàn Chân đưa tay phải ra ôm bà vai Hàn lão phu nhân.

Thấy Hàn Chân không nói gì về vấn đề ly hôn, Cao Tiêu Tiêu thở dài một hơi, không rảnh thương thức hình ảnh vui vẻ của ba người trước mặt, lén cầm lấy điện thoại mở lên coi.

Bây giờ cũng đã hơn chín giờ rồi, không biết Tiêu Bạch có đi ngủ đúng giờ hay không?

Đột nhiên, Hàn lão phu nhân xoay đầu lại: “Tiêu Tiêu.”

Bạn đang đọc truyện *Sườn Ấm Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 5

Cao Tiêu Tiêu bỏ điện thoại xuống, mặt cười ngọt ngào nhìn Hàn Lão phu nhân: “Bà nội”

“Tiêu Tiêu, đã ăn cơm tối rồi sao? Có muốn cùng a Chân ăn thêm một chút điểm tâm khuya không?”. Hàn Lão phu nhân vẽ mặt hiền lành hỏi.

Cao Tiêu Tiêu vội lắc tay, “Bà nội con không ăn nữa đâu, đã muộn rồi, ăn nữa không hóa được sẽ bị béo lên mất”.

“Béo cái gì ah thật là.” Hàn lão phu nhân vẽ mặt không đồng ý, đang muốn khuyên vài câu, thì Hàn Chân đang ngồi bên cạnh bà đứng dậy đi sang.

Anh đứng dậy ngồi vào bên cạnh Cao Tiêu Tiêu, hai bàn tay thon dài hướng tới thắt lưng cô ôm chặt, vừa vịn đem cả người cô ôm chặt trong lòng.

Bởi vì ngồi quá gần, trên người anh mùi hương nam tính mát lạnh, hòa lẫn với mùi thuốc lá cùng hương vị của rượu xông vào mũi, làm cho Cao Tiêu Tiêu hô hấp không khỏi loạn xạ.

Một khuôn mặt hoàn mỹ tính xảo nam tính tiến đến trước mặt của cô, ánh mắt tựa như hoa đào ở hồ sâu phẳng phất giống như chứa ẩn tình, nói, “Anh rất ưa thích vợ đáng người như vậy, mặc quần áo trông rất gầy, thoát nhì... Không có chút thịt!”

Cao Tiêu Tiêu rất nhanh nháy cúi đầu xuống, trên mặt nhìn về bối rối, trái tim lại nhin không được bang bang nhảy dựng lên.

“Ha ha ha.” Hàn lão phu nhân ở một bên thoải mái nở nụ cười, hiển nhiên, Hàn Chân nói lời này lại để cho bà dấy lên hi vọng, “Tốt rồi tốt rồi, a Chân, Tiêu Tiêu, đêm nay hai các con cùng đừng trở về, ở đây ngủ một đêm, ngày mai Hạ Hạ từ Anh trở về, vừa vặn mọi người cùng nhau ăn một bữa cơm”

Cao tiêu tiêu trong lòng lộp bộp một tiếng, Hàn Chân cũng đã một lời đáp ứng xuống, “Vâng.”

Cảnh ban đêm dần dần khuya.

Di Tuệ rất nhanh bưng đồ ăn đi ra, Hàn Chân ở đây bị Hàn lão phu nhân lôi nhai nên đi đến nhà ăn.

Cao Tiêu Tiêu ở trên ghế sa lon có chút đứng ngồi không yên, thân thể không thoải mái, lại có chút lo lắng cho Tiểu Bạch...

Đúng vào lúc này, người đứng đầu Hàn gia Hàn Chính Minh cả người có chút mùi rượu trở về, Cao Tiêu Tiêu đứng dậy hô, “Cha.”

Hàn Chính Minh lạnh lùng nhìn cô một cái, xoa xoa cái trán, cau mày đi lên lầu.

Cao Tiêu Tiêu hơi có vẻ xấu hổ đứng ở đó, Hàn lão phu nhân đã trở về phòng nghỉ ngơi, Chung Du Hồng cũng không ở phòng khách, trong phòng ăn, Hàn Chân thoải mái nhai nhả uống một ngụm súp, căn bản cũng không có nhìn thấy, ngược lại là Di Liên sinh lòng không đành lòng qua tới dỗ dành cô nói, “Thiếu phu nhân, tiên sinh uống say chính là như vậy đấy, người đừng để trong lòng.”

Cao Tiêu Tiêu nhìn bà cười cười, “Không có sao.”

Hàn Chính Minh gần đây đều không thích cô, ba năm này, nếu như không là vì cô là vợ của Hàn Chân, đoán chừng ông liền nhìn cũng không muốn nhìn cô một cái?

Trên lầu.

“Ông xã, anh đã về rồi.” Chung Du Hồng mới từ phòng con trai đi ra, nhìn thấy chồng liền đi tới.

Hàn Chính Minh cúi đầu phục đưa cho bà, “Lén lút lút lút làm gì đó?”

Chung Du Hồng vừa cười vừa nói, “Đêm nay a Chân cùng Tiêu Tiêu ở lại đây ngủ, cho nên tôi chuẩn bị cho con bé một bộ đồ áo ngủ gợi cảm.”

Hàn Chính Minh tức giận hừ lạnh một tiếng, “Hình như người ta đâu muốn ở đây, một tuần đều tới không đến một lần! Cái gì "Con cháu đầy đàn"? Tôi xem, thì ra là ba mẹ mê tín, đã tin tưởng lão hòa thượng trong miếu kia nói hươu nói vượn, kết hôn ba năm rồi, không chỉ chưa cho tôi thêm một đứa cháu trai, ngược lại tội nó đều dọn ra bên ngoài ở...”

“Ông xã, anh nói nhỏ một chút.”

Hàn Chính Minh mượn men rượu lại càng nói càng lớn tiếng, “Đây là nhà tôi, tôi dựa làm gì phải nói nhẹ? Muốn tôi nói, lại để cho bọn chúng tranh thủ thời gian đi sao...”

Lời nói còn lại..., bị tiếng đóng cửa chặn lại.

...

Cao Tiêu Tiêu đứng tại cầu thang, bóng dáng đơn bạc đứng ở đó một hồi, sau đó lựa chọn quay người xuống lầu, đem khay đưa về phòng bếp.

Di Liên nhìn xem trà giải rượu rõ ràng không động vào, im ắng thờ dài.

Thật không biết tiên sinh nghĩ như thế nào nữa, Thiếu phu nhân một cô gái tốt như vậy, vì cái gì người lại không thích chứ? Không sao có thiếu gia ưa thích...

Trở lại phòng khách, Cao Tiêu Tiêu lấy điện thoại ra, nhìn Tiểu Bạch trên màn hình.

Không biết đã qua bao lâu...

“Tiêu Tiêu.” Giọng nói trầm thấp từ tính đột nhiên tại sau lưng vang lên, cô bị dọa toàn thân run lên, điện thoại từ trên tay rơi xuống đất.

“...” Hàn Chân bất đắc dĩ nhìn xem cô, khuôn mặt tuần tú hơi nhúu nói, “Vợ, em thế nào giống gặp quý vậy?”

Thanh âm của anh khủng bố như vậy sao?

Cao Tiêu Tiêu điện thoại nhặt lên lập tức xem màn hình có bị sao không, mặt không biểu tình đứng dậy, nhìn anh nhặt nhặt hỏi, “Ăn xong chưa?”

Hàn Chân nhúu mày, đột nhiên sắc mặt có chút khó coi, không nói một lời liền ôm lấy cô, hai con ngươi còn hơi híp lại.

Bạn đang đọc truyện *Sưởi Ấm Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 6

Tuy nhiên Hàn Chân ngày bình thường một bộ không đứng đắn, nhưng mỗi khi hấn bày ra cái này ăn nói có không chút ý tứ, Cao Tiêu Tiêu không phải không thừa nhận, trong đầu vẫn có một ít nhút nhát.

Cô cúi đầu xuống, nhìn xem mũi chân của mình, trầm mặc không nói.

Hàn Chân lại đột nhiên “Xùy~~” mà một tiếng lại bật cười, thanh âm cũng khôi phục lúc trước vui vẻ, “Đã ăn xong. Đi thôi, chúng ta trở về phòng.”

Nói xong, anh cầm chặt lấy bàn tay nhỏ bé Cao Tiêu Tiêu, mang theo cô hướng thang lầu đi đến.

Cao tiêu tiêu, “...”

Trở về phòng, anh cầm tay của cô làm cái gì?

Phòng ngủ Hàn Chân với phòng ngủ của Hàn Chính Minh cùng Chung Du Hồng bên cạnh, mới vừa đi tới lầu hai, Chung Du Hồng bụng một cái cái chén không từ trong phòng đi ra.

Chứng kiến một đôi đang dặt tay nhau, Chung Du Hồng hai mắt sáng ngời, “Thời gian không còn sớm, a Chân, tranh thủ thời gian mang vợ của con trở về phòng nghỉ ngơi đi.”

Hàn Chân môi mòng mỉm cười, “Mẹ, người như thế nào... Cười vui vẻ như vậy?”

Chung Du Hồng sắc mặt cứng đờ, trừng mắt liếc anh một cái, lại nháy mắt ra hiệu mà với Cao Tiêu Tiêu nói ra, “Tiêu Tiêu, áo ngủ vừa rồi mẹ đã chuẩn bị xong, còn có ngày mai muốn mặc quần áo, đều ở trên giường, con một hồi vào xem, không thích hợp lại nói với ta.”

“...” Cao Tiêu Tiêu thụ sủng nhược kinh nhìn bà, “Cảm ơn mẹ.”

“Đưa nhỏ này, như thế nào khách khí như vậy ha ha, sớm chút nghỉ ngơi ah.” Chung Du Hồng nói xong, phát điệu hát dân gian rồi rời đi.

Hàn Chân nhìn mẹ đi xuống lầu, sau một lúc lâu, hấn cúi đầu nhìn tay hai người, mở miệng trêu tức nói, “Vợ, mẹ đã đi rồi.”

Cao tiêu tiêu sững sờ nhìn xem anh, không có kịp phản ứng.

Hàn Chân khoe môi độ cong càng giờ lên, nâng lên chỗ tay hai người đang nắm hướng cô ra hiệu.

Cao Tiêu Tiêu biến sắc, nhanh chóng đem tay rút ra, một câu cũng không nói đẩy cửa phòng ra đi vào.

Hàn Chân cười cười, cũng đi theo đi vào.

Gian phòng ngủ này, là phòng ngủ Hàn Chân trước khi kết hôn, phong cách đen xám

Ba năm trước đây bọn họ nhận được giấy kết hôn về sau, lấy Hàn Chân “Vợ chồng cần không gian độc lập” vì vậy nhanh chóng chuyển đi ra ngoài.

Hàn gia cao thấp đều vui vẻ đáp ứng, thực tế lúc ấy Hàn lão gia còn khỏe mạnh, nghĩ đến có thể nhanh chóng được ôm cháu đức tôn, đáp ứng hết sức sáng khoái, ai ngờ thẳng đến ông mất đi, cũng không thấy được bóng dáng cháu đức tôn...

Nghĩ vậy, cao tiêu tiêu trong lòng tự có cảm giác tội lỗi.

Bất kể nói thế nào, cô cùng Hàn Chân, chẳng khác gì cùng nhau tạo ra cuộc hôn nhân giả, từ ba năm trước đây đến bây giờ, đều lừa gạt trường bối Hàn gia.

Hàn Chân sau khi vào cửa nhìn xem Cao Tiêu Tiêu đang ở đó ngăn người, “Em đi tắm trước hay anh tắm trước?”

Cao Tiêu Tiêu hoàn hồn, “... Ah, anh tắm trước đi, tôi đi trải giường chiếu.”

Hàn Chân không nói gì thêm, cầm quần đùi tiến vào phòng tắm.

Cao tiêu tiêu mở ngăn tủ ra, lấy ra cái chăn cùng đệm, tại ghế sofa bên cạnh động tác lưu loát sửa sang lại.

Hơn 10" sau, Hàn Chân từ phòng tắm đi ra, dáng người hoàn mỹ ngược lại chỉ mặc vào một chiếc quần đùi, trên tay còn cầm khăn lông khô lau nước trên người, “Vợ, anh tắm xong rồi.”

Cao Tiêu Tiêu “Àn” một tiếng, đối với mỹ nam đứng trước phòng tắm nhìn như không thấy, cầm lấy áo ngủ hướng phòng tắm đi đến.

Hàn Chân lau kho tóc, đem khăn mặt quăng đi, đi đến ghế sofa bên cạnh nằm xuống.

Vệ trong phòng tắm tựa hồ còn mùi của Hàn Chân, Cao Tiêu Tiêu nhăn cái mũi, cởi quần áo rồi tắm rửa đơn giản.

Bụng dưới có chút hơi đau, eo cũng đau không, Cao Tiêu Tiêu tắm xong, cầm qua áo ngủ, lại lập tức tròn mắt.

Bộ đồ ngủ này dĩ nhiên là toàn bộ trong suốt, tuy nhiên kiểu dáng không tính quá bạo lộ, nhưng cứ như vậy mặc vào cũng không tránh khỏi quá khoa trương đi? Nói không chừng người nào đó còn cho là mình muốn quyến rũ anh nữa?

Nghĩ đến cái nháy mắt vừa rồi của mợ chồng, Cao Tiêu Tiêu vỗ vỗ cái trán, có một chút dờ khóc dờ cười.

Không có biện pháp, cô đành phải đem T-shirt áo sơ mi cùng quần jean lại mặc lại trên người, không sao cũng vừa mới thay hồi lúc chiều, cũng không bản.

Đi ra phòng tắm, Cao Tiêu Tiêu nhìn thoáng qua nam nhân trên ghế sofa lon tựa hồ ngủ rồi, tắt đèn, nằm lên giường.

Một đêm bình yên vô sự.

Sáng ngày thứ hai, Cao Tiêu Tiêu sau khi Hàn Chân rời đi cũng nhanh chóng rời giường.

Cho dù không biết làm cơm, cũng xuống xem có gì giúp thì giúp.

Quả nhiên, Chung Du Hồng trong phòng bếp đang thái rửa hành tây vừa nhìn thấy Cao Tiêu Tiêu, con mắt lập tức cười, “Tiêu Tiêu, sớm như vậy đã rời giường rồi..., như thế nào không cùng a Chân ngủ nhiều hội một chút à?”

Cao Tiêu Tiêu vẻ mặt vui vẻ, “Mẹ, a Chân đi ra ngoài chạy bộ sáng sớm rồi, cho nên con xuống xem có hay không có thể giúp người đấy.”

Chung Du Hồng cười đem trong hành tây tay bà bỏ xuống, “Được rồi, việc ở phòng bếp giao cho Di Liên làm, Bà nội các con cũng rời giường rồi, cùng mẹ đi ra ngoài cùng Bà nội trò chuyện.”

“Dạ.” Cao tiêu tiêu cúi tạp dề, nhu thuận đi theo Chung Du Hồng đi ra phòng bếp.

“Đúng rồi, như thế nào không có mặc quần áo ta chuẩn bị cho con, không phù hợp sao?” Chung Du Hồng nhin không được lại hỏi.

Cao Tiêu Tiêu đã thử cái váy kia, chỉ là không phải phong cách của cô, cảm giác không thích hợp với cô chút nào... Bất quá Chung Du Hồng kiên trì như vậy, cô liền mỉm cười mềm mại đáp, “Vừa rồi con định xuống phụ làm điểm tâm sáng, sợ làm bẩn nên không có mặc, đợi lát hồi con sẽ lên thay.”

Chung Du Hồng nhẹ gật đầu, hiển nhiên đối với người con dâu này rất hài lòng.

Hàn lão phu nhân đang tại trên ghế sofa lon cúi đầu nhìn xem cái gì, bà hôm nay mặc bộ đồ màu xanh sẫm, búi tóc cẩn thận tỉ mỉ, nhìn không giống như bà lão đã 80 tuổi.

Nghe được âm thanh hai người bà quay đầu lại sau, bà buông album ảnh, đối với Cao Tiêu Tiêu ngoắc, “Tiêu Tiêu, mau tới đây.”

Cao Tiêu Tiêu nắm tay lão phu nhân ngồi xuống, nghe bà nói mang theo tự hào giọng điệu, “Hạ Hạ chúng ta xem như học thành về nước rồi, đúng rồi, con còn chưa thấy qua bạn trai con bé đúng không?”

Bạn trai? Trong trí nhớ Hàn mẫn Hạ kia xinh đẹp lại kiêu ngạo, lại chịu kết giao bạn trai?

Cao tiêu tiêu nhìn sang ngón tay Hàn lão phu nhân, một giây sau, dáng tươi cười trên mặt lập tức cứng đờ.

Trong tấm ảnh, Hàn mẫn Hạ giữ lại đầu tóc quăn màu nâu, khuôn mặt nhỏ nhắn tinh xảo xinh đẹp, dáng tươi cười càng là vô ưu vô lo.

Bên cạnh của cô là một nam nhân, khuôn mặt anh tuấn như điêu khắc, con mắt đen kịt, sống mũi cao thẳng, môi mỏng khê mím môi, tuổi trẻ lại khí chất trầm ổn... Đây hết thấy, giống như khuôn mặt quen thuộc trong trí nhớ của cô.

Bạn đang đọc truyện *Sưởi Ấm Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7

Thấy vẻ kinh ngạc của Cao Tiêu Tiêu, Hàn lão phu nhân che miệng cười đắc ý, “Tiêu Tiêu, thế nào, ta nói người cháu rể này cũng không tồi đúng không?”

Cao tiêu tiêu, “...”

Chung du hồng ở một bên bất đắc dĩ nói, “Mẹ, người xem người kia, còn chưa gặp mặt lần nào, không thể nhìn mặt mà đoán người được...”

“không phải là tới trưa có thể gặp mặt rồi sao? Sao có thể cho là không tốt được, hơn nữa, ta xem ảnh chụp đã cảm thấy tiểu tử này rất tốt, nghe Hạ Hạ nói như mới hai mươi sáu tuổi, nhưng là người nhìn xem khí chất này...” Hàn lão phu nhân càng nói càng vui vẻ, hiển nhiên đối với người cháu rể tương lai này hết sức hài lòng.

Cao Tiêu Tiêu đột nhiên tìm bất đầu đập nhanh..., có ý tứ gì? Chẳng lẽ buổi trưa hôm nay, anh ấy muốn cùng Hàn mẫn Hạ cùng trở về?...

“Tiêu Tiêu, Tiêu Tiêu, Tiêu Tiêu...” Chung Du Hồng liên tiếp hô vài tiếng.

“... Dạ?” Cao Tiêu Tiêu hoàn hồn, hai mắt sững sờ nhìn về phía bà.

“Đứa nhỏ này, nghĩ cái gì mà nhập thần như vậy?” Chung Du Hồng nhìn cô, trong ánh mắt tràn đầy ranh mãnh, “Yên tâm đi, a Chân trong chốc lát khẳng định sẽ trở lại rồi.”

Cái này có gì liên quan tới chuyện này chứ? Cao Tiêu Tiêu đầu đầy hắc tuyến, đành phải khước môi cứng ngắc cười cười.

Hàn lão phu nhân cũng cười, chỉ thấy Cao Tiêu Tiêu thẹn thùng, thích thú nói ra, “Được rồi được rồi, Du Hồng, con đi xem điểm tâm đã xong chưa.”

“Dạ” Chung Du Hồng đứng dậy đi ra.

Hàn lão phu nhân đóng lại quyển album, tay nắm chặt tay Cao Tiêu Tiêu, nhẹ giọng nói, “Tiêu Tiêu, hiện tại cháu gái nhỏ của ta cũng sắp lấy chồng sinh con rồi, con cùng a Chân, định lúc nào cho ta thêm một chất trai đây?”

Cao tiêu tiêu trong lòng chấn động, cô không dám nhìn bà nội ánh mắt tràn ngập chờ đợi, yên lặng cúi đầu.

Hàn lão phu nhân nhìn xem cháu dâu “Cúi đầu thẹn thùng”, ôn hòa nhẹ tay vỗ vỗ tay cô, tiếp tục lời nói thăm thía, “Bà nội biết rõ, tuổi của con còn nhỏ, nhưng là... A Chân năm nay cũng đã 29 tuổi, bố của nó đang định sang năm đem Hàn gia hoàn toàn giao cho nó, cho nên bà nội hi vọng các con có thể cố gắng một chút, tranh thủ sang năm lại để cho a Chân lên làm ba ba, được không?”

Cao Tiêu Tiêu ngồi ở đằng kia toàn thân cứng ngắc, trong nội tâm cảm thấy thật áp lực cô cơ hồ muốn thở cũng không nổi...

“Bà nội người chưa ăn sáng sao?” Một giọng nói quen thuộc lại kịp thời giúp cô giải vây, Hàn Chân đứng trước cửa, mang quần đùi thể thao màu xám thêm áo sơ mi T-shirt, quần quai tuần mỹ, thân hình cao ngất, lộ ra bắp chân rắn chắc và thon dài.

Không phải không thừa nhận, Hàn Chân, mặc cái gì cũng đẹp.

Hàn lão phu nhân thấy cháu trai trở về, cười tủm tỉm đứng dậy, Cao Tiêu Tiêu đem đế tay trên đầu gối, nhẹ nhàng thở ra thật sâu.

Ăn xong điểm tâm, Cao Tiêu Tiêu thấy mọi người vội vàng chuẩn bị nghênh đón cháu rể vào cửa, rốt cục lấy lý do trở lại phòng ngủ thay quần áo.

Đóng cửa lại, cô lập tức gọi điện thoại về nhà.

Bây giờ là 10 giờ sáng rồi, Tiểu Bạch mỗi đêm 9 giờ ngủ, sáng sớm 7 giờ đã rời giường, đồng hồ sinh vật rất chuẩn, cho nên giờ này... có lẽ đã ăn điểm tâm rồi?

Quả nhiên...

“Alo.” Điện thoại bắt lên, truyền âm thanh đến lười biếng của tiểu gia hỏa.

“Tiểu Bạch, là Mammy đây.” Cao Tiêu Tiêu nói xong, trên mặt lộ ra vẻ ôn nhu.

“Ah, Mammy sớm” Tiểu Bạch nói xong, còn ngáp sâu một cái.

“Tiểu Bạch rất mệt sao? Đêm qua ngủoi khi nào ngủ sao?” Cao Tiêu Tiêu nhú mày, tối hôm qua nàng xem cammera, 10 giờ hơn Tiểu Bạch đã nằm ở trên giường rồi.

“Đêm qua vì chờ người mà không có ngủ được.” âm thanh tiểu gia hỏa hơi như trẻ đang lên án.

“Thực xin lỗi Tiểu Bạch, Mammy buổi tối hôm qua... Bạn quá, cho nên quên điện thoại cho con.” Cao Tiêu Tiêu đau lòng nói, “Tiểu Bạch, vậy ngủoi tranh thủ thời gian lại đi ngủ một lát đi, Mammy buổi chiều trở về cùng con được không?”

“Uh, con ở nhà chờ mẹ. Còn có... Lần sau không thể như thế này nữa.” Tiểu gia hỏa đã nhận được cam đoan, lập tức khôi phục lại giọng điệu cao lạnh mang theo chút lười biếng.

Cao Tiêu Tiêu đầu đầy hắc tuyến, “... Tốt, mẹ biết sai rồi.”

Cúp điện thoại, Cao Tiêu Tiêu nghĩ đến phải mua cho Tiểu Bạch một cái điện thoại di động, nếu không có chuyện gì cần gọi lại bất tiện.

Bất quá trước mắt chuyện quan trọng nhất, là thay đồ đã, dù sao lát nữa Hàn mẫn Hạ muốn mang bạn trai về nhà.

Cao Tiêu Tiêu nhìn trong tủ treo quần áo có một bộ lễ phục màu hồng phấn, nhìn vào trong kín thấy có vài phần thanh lịch.

10 phút sau, Cao Tiêu Tiêu mặc lễ phục chậm rãi xuống lầu.

Trên ghế sa lon, Hàn Chân cũng không biết lúc nào đổi lại áo sơ mi trắng cùng với quần dài màu đen, giờ phút này chính ưu nhã chân bắt chéo xem ipad.

Bị Chung Du Hồng đẩy một cái, anh ngẩng đầu nhìn hướng Cao Tiêu Tiêu, một giây sau liền đem ipad để đặt một bên, thon dài hai tay liền tiếp vỗ vai cái, còn khoa trương thổi một tiếng huýt sáo.

Cao tiêu tiêu, “...”

Anh về phần biểu diễn như vậy quá không sao?

Di Liên vừa vận bưng trà tới, hai mắt tỏa sáng tán dương nói, “Thiếu phu nhân thật xinh đẹp.”

Cao tiêu tiêu đã đi xuống, thò tay xao xao mái tóc phía trước, mỉm cười trả lời, “Cảm ơn di Liên.”

Hàn lão phu nhân cùng Chung Du Hồng đều cười tùm tùm xem cô, trên mặt lộ ra vẻ thỏa mãn, ngược lại là Hàn Chân, đột nhiên đứng dậy, ngón trỏ thon dài vuốt cằm, chậm rãi hướng cô đã đi tới, “A..., nếu như không đeo mắt kiếng mà nói...”

Cao tiêu tiêu vội vàng giữ gọng kính, về mặt cảnh cáo đối với anh nói ra, “Tôi cận thị cao, không đeo mắt kiếng sẽ không nhìn thấy.”

Hàn Chân hạ lông mày, phảng phất như không cam lòng, thò tay đem tóc của cô vén ra sau tai.

Động tác của anh vừa nhanh lại đột nhiên, Cao Tiêu Tiêu chỉ cảm thấy bên tai nóng lên, một cỗ mùi ẩm áp nam tính xông vào mũi, mặt của nàng lập tức nóng lên.

Hàn Chân nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn trước mắt, da từ trắng dần dần chóng hơi có chút phấn hồng, thời gian dần qua, lỗ tai cùng cái cổ đều đỏ lên, sợi tóc tron bóng đầy mềm mại, mang theo một mùi thơm ngát không biết tên, anh thậm chí có một chút không nỡ buông tay...

Đúng lúc này, âm thanh người hầu tại cửa vào vang lên, “Tiểu thư trở về rồi!”

Bạn đang đọc truyện *Sưởi Ấm Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8

Toàn thân Cao Tiêu Tiêu lập tức căng thẳng, hai tay không tự giác nhanh siết thành quyền.

Hàn Chân nhìn Cao Tiêu Tiêu đột nhiên khấn trương, cười khẽ một tiếng, ngón tay buông mái tóc ra, chuyển thành ôm ở bờ vai của cô.

Sau đó, anh cúi đầu xuống, môi mỏng ghé vào bên tai của cô, âm thanh vừa trầm thấp lại mềm mại nói, “Vợ chó khấn trương, có ông xã ở đây.”

“...” Cao Tiêu Tiêu bị cử động thân mật anh làm rối loạn trong lòng, lỗ tai và đôi má đều là hô hấp ấm áp của anh, lòng cũng bắt đầu nhảy loạn.

Được rồi, cô là đang... khấn trương quá!

“Bà nội, mẹ! Con đã trở về!” mang theo một làn gió thơm đưa lại, một thân Hàn mẫn Hạ váy liền áo màu vàng nhạt xuất hiện.

Chỉ là... Cao Tiêu Tiêu nín thở đem ánh mắt lướt qua sau người cô, lén lút nhẹ nhàng thở ra.

Cùng đi Hàn mẫn Hạ vào, là vẻ mặt yêu thương của Hàn Chính Minh, đi theo đằng sau là mấy người hầu xách hành lý, cũng không có thân hình nam nhân khác.

Hàn Chân liếc liếc cô, đem cô đang bất động ôm vào trong lòng.

Hàn mẫn Hạ rất nhanh phát hiện Hàn Chân cùng Cao Tiêu Tiêu trong phòng khách, nàng cười giầy cao gót, dép lê đều không đổi nhào tới, “Đại ca, chị dâu nhỏ! các người cũng ở nhà nha!”

Đưa tay ra thân mật ôm lấy Cao Tiêu Tiêu, Hàn mẫn Hạ lệch ra cái đầu, mắt to nhìn từ trên xuống dưới, cuối cùng vênh lên miệng nói ra, “Chị dâu nhỏ, chị như thế nào cùng hai năm trước không có chênh lệch ah, giống như... Một chút cũng không thay đổi nha?”

Cao tiêu tiêu mỉm cười ôn nhu nói, “Hạ Hạ, em so hai năm trước hấp dẫn hơn nhiều rồi.”

Hai năm không gặp, tiểu nha đầu xinh đẹp thanh tú như trước, giờ phút này đã là tiểu nữ nhân uyển chuyển phong tình, hơn nữa thiên kim kiều nữ gia đình lớn, khó trách có thể bắt được của Cố Hường Bắc.

Hàn mẫn Hạ bị nói vậy có chút ngượng ngùng, nắm tay Cao Tiêu Tiêu lắc tới lắc lui, thanh âm vừa mềm lại mỉ, “Chị dâu nhỏ, người lại giễu cợt người ta...”

“Hạ Hạ.” Hàn lão phu nhân đã cắt đứt lời nói Hàn mẫn Hạ..., “Bạn trai con đâu? Không phải nói hôm nay cùng trở về sao?”

Hàn mẫn Hạ sững sờ, lập tức buông tay Cao Tiêu Tiêu ra, nói, “Hường bắc nói trong nhà có việc gấp, cho nên chạy trở về rồi.”

Hàn lão phu nhân mấy ngày nay cảm xúc đang vui, nghe nói như thế lập có chút bất mãn, nhú mày nói ra, “Vậy ngày hôm qua con cũng không nói một tiếng, thiệt thòi ca ca cùng chị dâu con đều tại chỗ này đợi...”

Hàn mẫn Hạ mếu miệng, có chút ủy khuất, “Anh ấy vừa xuống máy bay đã đi, con làm sao biết được.”

“Con nha đầu kia...” Hàn lão phu nhân đập cây gậy xuống mặt đất.

Chung Du Hồng lập tức ra hiệu với Hàn mẫn Hạ.

Hàn mẫn Hạ ngẫm hiểu đi qua, ôm cánh tay lão phu nhân, âm thanh ngọt làm nũng nói, “Bà nội, đừng nóng giận mà, đợi một lát ta gọi điện thoại cho hướng bắc, khi nào anh ấy rảnh lấy tức tới gặp người được không?”

Hàn lão phu nhân thấy Hàn mẫn Hạ chân còn chưa mang dép, cũng chẳng quan tâm tức giận, lập tức đau lòng nói, “Mau mang dép vào, đừng để bị lạnh.”

Chung Du Hồng đi lấy dép lê, Hàn mẫn Hạ thì đem khuôn mặt nhỏ nhắn tựa ở trên vai lão phu nhân, “Bà nội, vẫn là người thương con.”

...

Nhìn trước mắt một nhà mọi người đang vui vẻ, Cao Tiêu Tiêu bộ dáng nhu thuận đứng bên cạnh Hàn Chân, trên mặt nở nụ cười nhàn nhạt, như chuyện của người ta không liên quan đến mình.

Giọng nam trầm thấp dễ nghe lại đột nhiên vang lên trên đỉnh đầu cô, “Hạ Hạ đã trở về rồi, con cùng Tiêu nhi buổi chiều còn có việc, chúng con phải đi trước rồi.”

Lời vừa nói ra, ngoại trừ Cao Tiêu Tiêu, mọi người kinh ngạc nhìn về phía Hàn Chân.

Hàn mẫn Hạ ủy khuất nói, “Ca ca, như thế nào em vừa trở về các người muốn đi nha? Người ta còn muốn cùng chị dâu nhỏ trò chuyện.”

Hàn Chính Minh càng là tức giận đến không được, “Chuyện gì quan trọng như vậy? Hôm nay là cuối tuần, không thể ở đây một chút sao?!”

Hàn Chân cười mây trời nước chảy đầy, “Làm công việc của vợ chồng.”

Cao tiêu tiêu, “...”

Mọi người, “...”

20 phút sau.

Cao tiêu tiêu ngồi ở trên ghế phụ Bentley, vừa nghĩ tới bộ dáng tươi cười vừa rồi của mọi người, cô trong lòng tự dung cảm thấy bức bối, nhú mày nói, “Anh về sau có thể hay không nói khiêm tốn một chút không?”

Hàn Chân dùng một tay lái xe, cười như không cười nhìn cô một cái, “Tiêu Tiêu, ông xã ra sức vì em diễn xuất như vậy, em vậy mà ghét bỏ anh?”

Cao tiêu tiêu, “...”

“Hơn nữa, em dám nói... Vừa rồi em không muốn rời đi?” Hấn lại nói thêm một câu.

Cao tiêu tiêu khẽ gạt mình, lập tức chốt dạ quay đầu nhìn về phía ngoài cửa sổ.

Hồi sau, âm thanh Cao Tiêu Tiêu lại lần nữa vang lên, “Phiền toái anh đừng ở cửa hàng phía trước.”

“Làm cái gì?” Hàn Chân thuận miệng hỏi.

Cao tiêu tiêu mặt không đổi sắc, “Ah, mùa hè đã tới rồi, muốn đi mua mấy cái váy.”

“Được” Hàn Chân môi mỏng hơi câu, trực tiếp đem xe lái vào hầm đỗ xe của cửa hàng.

Dưới hầm đỗ xe.

Trong mắt Cao Tiêu Tiêu đầy vẻ kinh ngạc, Hàn Chân cũng đi theo xuống xe, áo sơ mi trắng phối hợp quần tây đen đơn giản, làm cho người khác bất giác không thể dời mắt đi được.

“Mua váy sao? Anh đi cùng em” giọng điệu giống như ông xã tốt.

Cao tiêu tiêu, “...”

Anh hôm nay là không phải uống lộn thuốc? Kết hôn ba năm qua, đây là lần đầu anh chủ động muốn cùng cô đi dạo cửa hàng!

Nghĩ nghĩ, Cao Tiêu Tiêu cười khách sáo nói, “Không cần, tự em đi là được rồi, Hàn thiếu có chuyện thì đi mau đi.”

Hàn Chân hai tay bỏ vào túi quần, khuôn mặt tuấn tú đang âm áp đột nhiên như trở lên một tầng băng, “Hàn thiếu?”

Cao Tiêu Tiêu mặt cứng đờ, “...”

Cao Tiêu Tiêu rất không có khí thế nhanh chóng yếu đi xuống dưới, cúi đầu xuống nhỏ giọng nói, “Ách, a Chân...”

Hàn Chân hừ lạnh một tiếng, lạnh lùng xoay người, phảng phất mang theo một cỗ khí, chân dài hướng thang máy đi đến.

Cao tiêu tiêu nhú cái mũi, giống như cô vợ nhỏ đi theo.

Cao tiêu tiêu vốn định đi lên lầu 5 mua cho Tiểu Bạch một cái điện thoại rồi trở về nhà, kết quả như vậy, không thể không ngoan ngoãn đi theo Hàn Chân đi lên lầu 10 trang phục của nữ.

Tại một cửa hàng đồ của nữ cao cấp, điện thoại Hàn Chân vang lên, hấn ra nhìn thoáng qua, không e dè tiếp nghe.

Cao Tiêu Tiêu nghe anh nói tựa hồ là công việc, cô ở một bên nghe lén cũng không phải vấn đề, nhắc chân vào bên trong nhìn kỹ hấn nói.

Ai ngờ...

“Thử rồi có mua không?” Cô bán hàng mở miệng là một câu như vậy.

Cô ta lưu ý đến Cao Tiêu Tiêu trên chân chính là một đôi giày da giá bình thường, không có trang điểm, cũng không có làm tạo hình, còn đeo mắt kính to như vậy, giống như người không có tiền.

Tuy nhiên chiếc váy này giá trị xa xỉ, nhưng là ai biết được, có ai biết được tự coi mình là đại tiểu thư!

Cao tiêu tiêu đang vuốt bộ váy liền buồng ra, trong lòng buồn đến không chịu được.

Muốn hay không như vậy “mắt cầu xem người thấp” à? Tuy nhiên cô hoàn toàn chính xác mua không nổi...

“Đem lời nói mới rồi lập lại lần nữa.” âm thanh trầm thấp quen thuộc đột nhiên ở sau lưng vang lên.

Cao Tiêu Tiêu lại càng hoảng sợ, quay đầu lại chứng kiến Hàn Chân chính về mặt hung ác nham hiểm nhìn cô bán hàng kia.

Anh thân hình cao hơn 1m85, khí thế bức người, lại bày ra cái ánh mắt sắc bén, không có mấy người có thể thừa nhận được.

Cô bán hàng cũng là có mắt nhìn người, nhìn quần áo Hàn Chân, ăn nói cùng khí thế, biết là chính mình tuyệt đối đắc tội không đụng nổi đại nhân vật, tranh thủ thời gian cúi người xin lỗi, “Thực xin lỗi thực xin lỗi, đều là lỗi của ta, xin tiên sinh tha thứ.”

Hàn Chân lạnh lùng “Xùy~~” một tiếng, “Xin lỗi cô ấy.”

Cao tiêu tiêu, “...”

Bạn đang đọc truyện *Sưởi Ấm Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9

"Tiểu thư, thực xin lỗi, ngài đại nhân đại lượng, tha thứ tôi một lần." Cô bán hàng đành phải lấy khuôn mặt khổ ra, ăn nói khép nép hướng Cao Tiêu Tiêu xin lỗi.

Cao Tiêu Tiêu túng quần không biết làm sao, nhìn mặt nhân viên khác của cửa hàng cũng đều hướng tới cô, đành phải nói, "Không có sao, lần sau đừng như vậy là được rồi."

"Cảm ơn tiểu thư, ta sẽ nhớ kỹ." Cô bán hàng nói xong, cúi đầu bộ dạng thành khẩn.

"Đem kiểu mới nhất của cửa hàng các người cho cô ấy thử, số S." Hàn Chân lại mở miệng nói ra.

Cô bán hàng không dám tin ngẩng đầu, hưng phấn mà thanh âm cất cao, "Vâng, tiên sinh xin chờ một chút."

Cô ta biết rõ, chính mình hôm nay là gặp gỡ đại gia nhiều tiền rồi! chính mình xin lỗi lại được coi là cái gì đâu?

Cao Tiêu Tiêu nhìn không được vụng trộm mà dò xét Hàn Chân, thấy anh nói xong cũng không sao biểu lộ đứng ở đằng kia, ngon đèn nổi bật lên ngũ quan của anh càng thêm thâm thúy, ánh mắt cũng lạnh như băng đầy, đôi môi nhỏ bé còn mân trở thành một đầu thẳng tắp, toàn thân tản mát "Sinh ra chó gàn" tự phụ cùng lãnh cảm.

Không thể nào, vẫn còn vì cô gọi anh "Hàn thiếu" tức giận? Có phải bởi vì cái khác?

"Tiểu thư, những điều bộ đều là kiểu mới nhất của mùa hè năm nay ở cửa hàng chúng tôi, xin cô thử một chút a." Cô bán hàng mang theo mấy nhân viên cửa hàng ngay lập tức đem quần áo cầm đi qua, đáng tuổi cười chân thành đối với Cao Tiêu Tiêu nói ra.

Cao tiêu Tiêu lập tức trở về bộ dạng sáng lạn mỉm cười, "Được!"

Quần áo mặc như vậy, ngu sao mà không thử!

Huống chi, mượn người khác loại này hành diện cảm giác, thật sự rất thoải mái!

Cao Tiêu Tiêu thân cao 1m65, bởi vì khung xương bé nhỏ hình chữ S, số trang phục giống như vì cô mà làm ra, phụ kiện đính kèm cũng rất phù hợp.

Hàn Chân cũng rất hài lòng, sắc mặt ác liệt thoáng hòa hoãn, trầm giọng nói ra, "Những cái này... tất cả đều tính vào thẻ này."

"Vâng!"

"Đừng!"

Cô bán hàng cùng Cao Tiêu Tiêu đồng thời nói.

Cao Tiêu Tiêu xấu hổ lôi kéo cô bán hàng, "Ách, trước... Trước đừng tính tiền."

Vừa rồi thời điểm cô thử có vụng trộm xem nhãn hiệu, tùy tiện một cái váy đã vài ngàn, cái này vài món cộng lại tối thiểu cũng mấy trăm vạn rồi, cô một trợ lý nho nhỏ, trong nhà còn phải nuôi em bé bốn tuổi, thật là mua không nổi ah!

"Cái này..." Cô bán hàng nhìn về phía Hàn Chân.

Hàn Chân con mắt màu đen có chút hí mắt thoáng một phát, còn không đợi hắn mở miệng...

"Hàn thiếu!" Một giọng nữ mềm mại đáng yêu tận đót xương từ cửa ra vào truyền đến.

Cao Tiêu Tiêu huyết thái dương mạnh mẽ mà thành thục nhảy, âm thanh này... Cô Lê Thanh?

"Hàn thiếu, thật là anh nha, tôi còn tưởng rằng tôi nhận lầm người đây này." Cô Lê Thanh mặc váy màu đỏ bao mộng, áo somi màu trắng viền ren sâu cổ hình chữ V, làm giữa hai khe núi như ẩn như hiện, một khuôn mặt nhỏ nhắn tinh xảo trang nhã, đối với Hàn Chân cười xinh đẹp động lòng người.

Hàn Chân chớp chớp một bên lông mi, môi mỏng hơi nhấc lên nói, "Cô là?"

"..." Cô Lê Thanh hơi lộ ra xấu hổ, trừng mắt nhìn sau vánh lên môi nói ra, "Hàn thiếu, tôi là tổng thanh tra bộ phận thiết kế Cổ Lê Thanh xí nghiệp Cổ gia, anh không nhớ rõ sao? Vừa rồi tôi đã cho anh danh thiếp đây..."

Hàn Chân nhíu mày, thái độ y nguyên lạnh nhạt đấy, "Oh."

Cái này, không chỉ Cổ Lê Thanh trên mặt không chút ánh sáng, Cao Tiêu Tiêu cũng có chút kinh ngạc...bắt đầu.

Đại danh Hoa Hoa Công Tử Hàn đại thiếu gia vậy. Anh không phải gần đây đối với loại mỹ nữ này ai đến cũng không có cự tuyệt đấy sao? Huống chi vẫn là học thức, gia thế đều max điểm Cổ Lê Thanh, như thế nào hắn hôm nay phản ứng như vậy khác thường?

Bất quá, Cổ Lê Thanh là người nào. Cô rất nhanh lại vừa cười vừa nói, "Hàn thiếu hôm nay là đến mua quần áo sao? Thật là đúng dịp, tôi cũng ưa thích nhãn hiệu quần áo của cửa hàng này, không biết vị tiểu thư này là..."

Nói xong, cô ta tựa hướng Hàn Chân cùng Cao Tiêu Tiêu đi tới, vừa đi vừa cố ý đem tóc đẩy về sau vai, trước ngực cái kia nhìn một phát là thấy hết.

Cao Tiêu Tiêu nghe sau lưng tiếng bước chân càng ngày càng gần, lại không có ý định quay đầu lại, bởi vì... Cô một chút đều không muốn gặp lại Cổ Lê Thanh!

Hàn Chân cười khẽ một tiếng, đưa tay nắm lấy bả vai Cao Tiêu Tiêu, thanh âm phảng phất giống như tình nhân lẩm bẩm, "Ah, cô ấy là vợ của tôi."

Lời này vừa nói ra, Cao Tiêu Tiêu cùng Cổ Lê Thanh đều ngây ngẩn cả người, cả buổi đều chưa lấy lại tinh thần.

Cao Tiêu Tiêu là không nghĩ tới Hàn Chân sẽ trước mặt mọi người mà nói ra như vậy, ngoại trừ người Hàn gia, đoán chừng không có mấy người biết anh đã có vợ.

Cổ Lê Thanh lập tức kinh ngạc, không đứng, không có nghe nói Hàn thiếu kết hôn ah, chẳng lẽ... Là bạn gái của hắn?

Cô biết rõ hiện tại rất nhiều nam nhân đều ưa thích xưng bạn gái là "Bà xã", không nghĩ tới Hoa Danh như Hàn thiếu cũng ưa thích chơi như vậy?

Chỉ là... Trước mắt nữ nhân này như thế nào nhìn quen mắt như vậy?

Cổ Lê Thanh mắt hí, còn muốn lại cẩn thận xác nhận, Cao Tiêu Tiêu lại cúi đầu.

Cô nhíu hạ lông mày, lập tức lại gợn lên nụ cười phong tình vạn chủng, vừa vặn nói, "Cái kia đã như vậy, tôi sẽ không quấy rầy hai vị. Hàn thiếu..."

Cô bao hàm thâm tình nhìn về phía Hàn Chân, ngữ mang hai ý nghĩa nói, "Hi vọng lúc này đây về sau, Hàn thiếu đừng lại quên tôi nha."

Hàn Chân giống như cười mà không cười nhìn cô ta, "Cố tiểu thư thật biết chê cười."

"Ha ha, tôi đây sẽ chờ điện thoại Hàn thiếu nha." Cổ Lê Thanh tâm trúng phải ý, "Lấy lui làm tiền" một chiều này quả nhiên có tác dụng, hừ, tiếp theo nữ nhân đứng bên cạnh Hàn thiếu có lẽ là mình đi à nha.

Cô đưa bàn tay nhỏ bé nhỏ nhắn mềm mại đối với Hàn Chân quơ quơ, tuy nhiên trong nội tâm không muốn rời đi, nhưng vẫn là thông minh xoay người rời đi.

Cổ Lê Thanh năm nay đã 27 tuổi, bởi vì bất bệ cùng quá mức, đến nay đều không có tìm được ý trung nhân, thẳng đến tại một lần tiệc từ thiện gặp Hàn Chân.

Anh nổi bật khí chất bất phàm, tự phụ sáng giọng khí tràng, còn có ánh mắt cười như không cười... Không thể không khắc sâu khắc ở trong đầu của cô.

Cho nên, thẳng đến vừa rồi ở bên ngoài thấy bóng lưng giống của anh, liền cũng nhịn không được đi vào...

Trải qua lúc này đây, chính mình mới có thể để lại cho hắn so sánh sâu ấn tượng đi à nha? Cố Lệ Thanh trong lòng cảm thấy vui vẻ, nhin không được lại quay đầu lại nhìn thoáng qua...

Một giây sau, nụ cười của cô ta nhưng trong nháy mắt không còn trên mặt.

Cao Tiêu Tiêu gặp Cố Lệ Thanh không có nhận ra mình, lặng lẽ nhẹ nhàng thờ ra.

"Những quần áo đều đóng gói tính tiền đi." Hàn Chân tay còn khoác tay trên vai Cao Tiêu Tiêu, trợn mắt há hốc mồm đối với cô bán hàng nói.

Cao tiêu tiêu khí bất lấy ống tay áo của anh, bởi vì thân hình cao, không thể không ngẩng lên cổ nhìn anh, giọng điệu kiên quyết nói, "Những...quần áo đều không thích hợp với tôi, tôi không mua!"

"Tôi cảm thấy rất thích hợp đấy." Hàn Chân nói xong, bỗng nhiên cười đến có chút khó hiểu.

Cao tiêu tiêu còn muốn nói chuyện, Hàn Chân lại nhanh chóng đưa tay, lập tức liền đem kính đen của cô lấy xuống.

Cao Tiêu Tiêu nhất thời không có thể kịp phản ứng, không có kính đen che, trên mặt xinh xắn trắng nõn, một đôi mắt to diễm đạm đáng yêu cứ như vậy sững sờ, ngẩn người sững sờ nhìn xem anh, trong đầu một mảnh trống không.

Mọi người đoán xem cái này Cố Lệ Thanh cùng Cao Tiêu Tiêu là cái gì quan hệ nha? Đáp án chương sau công bố ~

Bạn đang đọc truyện *Sưởi Ấm Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10

Hàn Chân ngay lập tức hoảng hốt, đây là lần đầu tiên anh thấy rõ ánh mắt của cô khoảng cách gần như vậy, lại cảm thấy... Trong trí nhớ rất cảm giác quen thuộc.

Cuối cùng dĩ nhiên là Cao Tiêu Tiêu phục hồi tinh thần lại, cô nhanh chóng đem kính mắt trong tay Hàn Chân lấy trở về, lại bối rối đeo lên.

Hàn Chân cũng rất nhanh khôi phục thần sắc, môi mỉm cười nói, "Em không đeo mắt kiếng nhìn rất đẹp đấy."

"..." Cao Tiêu Tiêu rất nhanh mà trừng mắt nhìn, khỏe mắt liếc qua, vừa vặn phát hiện Cố Lệ Thanh bên ngoài tủ kính, về mặt cô ta nhấn nhó nhìn cô, một đôi đôi mắt đẹp nhìn cô cách đây phần nọ.

Cao Tiêu Tiêu trong lòng "Lộp bộp" một tiếng, bốn mắt nhìn nhau ngẩn ngui, Cố Lệ Thanh cười lạnh rồi đi.

Hàn Chân đã để nhân viên cửa hàng cầm quần áo đều gói lại, ôm Cao Tiêu Tiêu đang mắt hờn mắt vía cũng rời đi.

20 phút sau, chiếc Bentley màu trắng từ khu trung tâm mua sắm D chạy về khu biệt thự Hương Tích Viên.

Trong ga-ra, Hàn Chân ngừng xe, tâm tình sung sướng mở miệng, "Tiêu Tiêu, chúng ta về đến nhà rồi."

Cao Tiêu Tiêu hoàn hồn, cúi đầu cỡi giày an toàn ra, đi theo anh xuống xe.

Toàn bộ hành trình cô giống như là một tiểu tùy tùng, cúi đầu, nhắm mắt theo đuôi, không nói một lời.

Tòa biệt thự này là quà tân hôn của bọn họ, cực kỳ hiện đại phong cách trắng đen và màu tro đơn giản, là dựa theo yêu thích của Hàn Chân mà xếp đặt thiết kế.

Đồ dùng trong nhà cũng đều là hàng cao cấp, dù là một cái gạt tàn thuốc nhỏ, khả năng cũng là mấy trăm vạn.

Trước cửa, Hàn Chân đem túi mua sắm đặt lên ngăn tủ, "Anh buổi chiều có một bữa tiệc."

Cao tiêu tiêu cầu còn không được, "Vâng."

Hàn Chân đưa tay vỗ vỗ trên đầu cô vài cái, tình hồng hiện tại tựa như một bé gái nhu thuận, "Ngoan, anh đi trước, buổi tối gặp."

Chiếc Bentley màu trắng vừa rời biệt thự, điện thoại trong túi Cao Tiêu Tiêu vang lên.

Điều nên đến hay không vẫn là đến rồi.

Cô không vội không chậm thay một đôi dép lê hello kitty màu hồng phấn, cầm lấy điện thoại, ngồi trên ghế sa lon tư thế thoải mái nhất, nhấn “Tiếp nghe”.

“Tiêu Tiêu, con khi nào thì cùng Hàn Chân quen biết?” Đầu bên kia điện thoại, truyền đến âm thanh của Cao Trinh Ninh.

“Cố Lệ Thanh nói cho bà?” Cao Tiêu Tiêu thanh âm nhàn nhạt nói.

“...” Cao Trinh Ninh dừng một chút, vừa mềm vừa nhu nhược nhược nói, “Chị của con vừa trở về đã khóc rất thương tâm, nói con cướp bạn trai của con bé. Tiêu Tiêu, chị con năm nay cũng đã 27 tuổi, con bé thật vất vả mới coi trọng một người nam nhân, con có thể hay không...”

“Cô ta không phải là chị của tôi.” Cao Tiêu Tiêu lạnh lùng cắt ngang lời bà, “Cô ta họ Cố, tôi họ Diệp.”

“...” Cao Trinh Ninh thở dài, lui một bước nói, “Được, vậy con có thể hay không nể mặt mẹ, đừng cùng Lệ Thanh giành bạn trai, được không?”

Cao Tiêu Tiêu rốt cục nhìn không được “Ha~~” cười ra tiếng, “Thật sự là buồn cười, nếu như tôi nhớ không lầm, ba năm trước đây, chúng ta đã đoạn tuyệt quan hệ mẹ con?”

“...” Cao Trinh Ninh trầm mặc.

Cao Tiêu Tiêu không hề cho bà cơ hội nói chuyện, trực tiếp đem điện thoại tắt máy.

Cố Lệ Thanh vậy mà thật sự cho là cô là bạn gái Hàn Chân... Cao Tiêu Tiêu chợt cảm thấy vừa bức mình vừa buồn cười.

Nhìn thoáng qua thời gian, đã qua 12 giờ rồi.

Cô đi vào phòng ngủ thay đồ, lại vội vàng rồi đi ra ngoài.

Tại một cửa hàng mua một cái điện thoại trẻ con kiểu mới nhất, Cao Tiêu Tiêu lái xe đi tới trung cư Thúy Uyển.

Vốn tưởng rằng nghênh đón cô sẽ là một bàn đồ ăn nóng hôi hổi, ai ngờ mở cửa ra, trong phòng chỉ có một mình Tiểu Bạch.

Lê loi tro tro, trong ngực ôm cái ôm gối nhỏ đồng dạng lê loi tro tro, buồn bã ỉu xiu uốn ở trên ghế sa lon xem phim hoạt hình.

Cao Tiêu Tiêu lập tức đau lòng nhào tới, “Tiểu Bạch! Như thế nào chỉ một mình con à? Tiểu Mao, Tiểu Mao cô đâu...”

Tiểu Bạch từ trong ngực Cao Tiêu Tiêu giờ lên cái đầu nhỏ, “Đừng hô, di Tiểu Mao hôm nay xin phép nghỉ cũng không đến.”

“Vì cái gì?” Cao Tiêu Tiêu bắt mạch hô to, “Cái kia... Tiểu Bạch, con buổi trưa có ăn cơm hay không?”

Tiểu Bạch gật đầu, “Ăn hết. Trong tủ lạnh có bánh mì, sữa bò, còn có đồ ăn thừa ngày hôm qua, con hâm nóng lên một chút.”

Cao tiêu tiêu, “...”

Con trai bảo bối của cô ah, muốn hay không như vậy đáng thương à?!

“Mammy người ăn cơm trưa rồi sao?” Tiểu Bạch hỏi lại cô.

“... Ách, còn chưa có ăn.” Cao Tiêu Tiêu yếu ớt nói trở lại.

“Ai.” Cao Tiểu Bạch thở dài, tiểu đại nhân tựa như đứng dậy tiến vào phòng bếp, mở tủ lạnh ra mang đồ ăn thừa cùng cơm thừa ra, lại thuận thực bỏ vào lò sóng vi-ba đun nóng.

Cao tiêu tiêu cười tủm tỉm nhìn con trai, nghĩ đến mua cho con điện thoại mới, lập tức mở túi mua sắm ra, khoe khoang đi tới, “Tiểu Bạch con xem, đây là điện thoại mẹ mới mua cho con ah, có thích hay không?”

Cao Tiểu Bạch cầm cái hộp qua nhìn thoáng qua, “Tốt quá ngây thơ.”

“... Ách.” Cao Tiêu Tiêu xấu hổ, lo lắng con trai không thích đồ vật quá mức ngây thơ chất phác, cho nên cố ý chọn lựa Siêu Nhân Điện Quang, không nghĩ tới vẫn bị rất khinh bỉ.

Ngây thơ quá ngây thơ, Cao Tiểu Bạch vẫn là rất nể tình đem cái hộp mở ra, tay nhỏ béo múp míp nắm lấy điện thoại Siêu Nhân Điện Quang, thoạt nhìn đặc biệt trẻ con.

Cao tiêu tiêu cũng buông xuống lòng xuống, từ khi nào thằng bé ở đằng kia, mang đồ ăn ăn cùng cơm trưa ở bên trong lò sóng vi-ba sang.

Một lát sau, “Tốt rồi.” Cao Tiểu Bạch đại công cáo thành, thông tin, cộng thêm Microblogging đã toàn bộ thêm vào hoàn hảo rồi.

Cao Tiêu Tiêu cầm qua điện thoại di động của mình xem xét, lưu là “Con trai bảo bối”?

Không được, cái này nếu như bị người Hàn gia thấy có thể phiền toái lớn.

“Tiểu Bạch, chúng thương lượng một chút có được hay không được?” Về mặt cô nịnh nọt cười.

Cao Tiêu Bạch nhìn cô, trên mặt nhỏ tràn đầy nghiêm túc.

“Ách, cái tên này... Có thể hay không sửa một? Đổi thành...” Cao Tiêu Tiêu nhanh chóng chuyển động đầu óc, “Tiểu sói ca vũ trụ Vô Địch được không?”

“Vi cái gì?” Âm giờ phút này lộ ra vẻ bất lực mười phần.

Cao Tiêu Tiêu ánh mắt lập loè, “Bởi vì... Bởi vì Tiểu Bạch ngạo lớn lên rất tuần tú ah, cho nên trong lòng mẹ, con chính là một tiểu sói ca vũ trụ Vô Địch!”

Cao Tiêu Bạch không nói gì, mắt to xinh đẹp nháy một cái, đột nhiên từ trên ghế bò xuống dưới, bóng lưng nhỏ lạnh lùng rời đi, “Tùy mẹ.”

Cao Tiêu Tiêu, “...”

Xong đời, Tiểu Bạch giống như... Tức giận.

Vì trấn an tức giận Tiểu Bạch, Cao Tiêu Tiêu com nước xong xuôi ngoan ngoãn rửa sạch chén, lại đem phòng bếp, phòng khách đều thu dọn sạch sẽ, lúc này mới chần chừ mở cửa phòng ngủ nhỏ.

Trên sàn nhà phủ lên lớp bột biển, Cao Tiêu Bạch thân hình nhỏ chăm chú vào đóng mô hình của mình.

“Tiểu Bạch, lại đang xếp trực thăng à?” Cao Tiêu Tiêu cười tủm tỉm đi tới, tránh đi những cái... mô hình kia ngồi xuống bên cạnh con trai.

Cao Tiêu Bạch y nguyên không nói lời nào, bàn tay nhỏ bé bên trên nắm một cánh quạt đồng dạng với đồ vật, con mắt tất thì xem trên mặt đất có cái nào vừa nửa không.

Cao Tiêu Tiêu chăm chú nhìn một chút, thò tay cầm lấy một cái, cười theo mặt nói ra, “Tiểu Bạch, là muốn tìm cái này sao?”

Cao Tiêu Bạch, “...”

Sau đó, cậu bé từ trên mặt đất cầm lên một cái khác, cùng trên tay một đôi, bingo! Liều lên.

Cao tiêu tiêu, “...”

----- **** -----

Mọi người nhìn ra chưa, Cố Lệ Thanh là chị gái không cùng huyết thống với Tiêu Tiêu.

Sorry mọi người nha, vì bận quá nên giờ mới có chương mới

Bạn đang đọc truyện *Sưởi Ấm Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 11

Cao Tiêu Bạch quay mặt đi chỗ khác, lại đưa tay cầm lên một mô hình khác, Cao Tiêu Tiêu ở bên cạnh làm như không thấy.

Trong phòng yên tĩnh nhưng trong giây lát...

“Tiểu Bạch, có mệt hay không ah, Mammy giúp con xoa bóp nha.” Cao Tiêu Tiêu nịnh nọt lại đi tới, xoa bóp bả vai nhỏ cho cậu bé.

Cao Tiêu Bạch, “...”

Tiểu Bạch thả mô hình trong tay ra, híp mắt nhìn Cao Tiêu Tiêu, âm thanh non nớt nói “Tên trong danh bạ không được sửa.”

“Được!” Cao Tiêu Tiêu lập tức gạt đầu.

Chỉ cần con trai bảo bối vui vẻ, để cho cô làm trâu làm ngựa cũng có thể, huống chi chỉ là một cái tên nho nhỏ trong danh bạ điện thoại.

Cao Tiểu Bạch thỏa mãn tiếp tục xếp mô hình, “Về sau không trở về ngủ phải nói với con.”

“Được!”

“Trong nhà thức ăn đã gần hết rồi, xế chiều đi siêu thị với con để mua.”

“Được!”

“Buổi tối chúng ta ăn ở bên ngoài đi.”

“Được!”

Cao Tiểu Bạch, “...”

Chỉ là, hai mẹ con còn chưa kịp đi, thì có khách không mời mà đến chơi rồi.

Trong phòng ngủ, Cao Tiểu Tiêu ôm con trai trong lòng ngủ trưa, nghe được tiếng chuông cửa sau nhú nhú mảy, một chút đều không muốn rời giường.

Cao Tiểu Bạch nhẹ nhàng vạch trần chăn mỏng đứng dậy, đem cửa phòng ngủ mở ra, lúc này mới đi ra mở cửa.

Ngoài cửa, Cao Trình Ninh một người cách ăn mặc như quý phu nhân, ung dung đẹp đẽ đứng ở ngoài cửa.

Nhìn thấy trên người Cao Tiểu Bạch mặc bộ đồ ngủ con bò sữa, bà bộ dạng thùy mị, mặt biểu lộ nụ cười từ ái, “Tiểu Bạch, ta là bà ngoại, còn nhớ rõ ta không?”

Cao Tiểu Bạch nhàn nhạt nhìn bà một cái, quay người trở về phòng.

“...” Cao Trình Ninh mặt nóng mông lạnh, đáy lòng có chút khó chịu, đứa bé này, lớn lên đáng yêu như vậy, nhưng là tính cách lại giống Cao Tiểu Tiêu, một chút đều không đáng yêu!

Bà nhú mảy, vẫn là nhắc chân bước đi vào.

Căn hộ này có hai phòng một phòng khách nhỏ, mấy năm nay bà cũng tới đây mấy lần, không gian nhỏ hẹp và đơn sơ, trong phòng khách không đủ cho hai người, TV vẫn như vậy nhỏ, ghế sa lon cũng đã cũ rồi, ài...

Cao Trình Ninh trong lòng nhìn xung quanh một phen, nhìn Cao Tiểu Bạch ngồi trên ghế sa lon chơi điện thoại, mở miệng hỏi, “Tiểu Bạch, mẹ con có ở nhà không?”

“Không có.” Cao Tiểu Bạch cũng không ngẩng đầu lên nói.

Cao Trình Ninh nhú mảy, không có? Chẳng lẽ... Diệp Tiêu vẫn còn ở cùng Hàn Chân?

Trên mặt của bà hiện lên một tia lo lắng, vì cái gì Diệp Tiêu luôn muốn gây phiền toái cho bà? Trên đời này nam nhân nhiều như vậy, vì cái gì cùng đâm họng súng lên một người? Lại đi thích người không nên thích?

Chuông điện thoại di động vang lên, là Cố Dĩ Thành gọi tới.

Cao Trình Ninh nhìn thoáng qua lập tức đưa tới bên tai, nhu thuận nói ra, “Nghe, ông xã.”

“...”

“Được, anh yên tâm, em giải quyết xong việc trở về.”

“...”

“Được ông xã, vậy ở tiệc rượu anh uống ít một chút, chú ý thân thể.”

“...”

Cúp điện thoại, cửa phòng ngủ mở ra, Cao Tiểu Tiêu mặc bộ đồ ngủ giống với Cao Tiểu Bạch đi ra, sắc mặt khó chịu nói, “Bà tới chỗ này làm cái gì?”

Cao Trình Ninh lập tức đi tới, “Tiêu Tiêu, hóa ra con ở nhà nha. Mẹ tới tìm người có chút chuyện, chúng ta vào phòng nói đi.”

Nói xong, còn cố ý nhìn thoáng qua thân hình nhỏ đang ngồi trên ghế sa lon.

Cao Tiêu Tiêu gương mặt lạnh lùng, lạnh như giọng nói của cô, “Chúng ta ba năm trước đây không có vấn đề gì nữa rồi, tôi với bà cũng không có chuyện gì để nói, bà đi đi.”

“Tiêu Tiêu.” Cao Trinh Ninh đôi mi thanh tú nhúch, ở bên trong đôi mắt toát ra thêm vài phần đau lòng, “Con xem con, mẹ mới mấy tháng không gặp con, đã gầy trở thành như vậy. Ài, mẹ đã sớm nói với con, một người phụ nữ đơn thân, lẻ loi trợ trợ mang theo một đứa bé...”

Lời còn chưa nói hết, Cao Tiêu Tiêu trực tiếp đem bà kéo vào phòng ngủ, cửa phòng cũng “BA~” mà một tiếng bị đóng lại.

Trên ghế sa lon, Cao Tiêu Bạch yên lặng ngẩng đầu, trên khuôn mặt non nớt nhỏ nhắn như có điều suy nghĩ.

Trong phòng ngủ.

Cao Tiêu Tiêu buông tay ra, thờ hồn hèn hướng Cao Trinh Ninh thấp giọng quát, “Tôi cảnh cáo bà, đừng có ở trước mặt Tiêu Bạch nói hươu nói vượn!”

Cao Trinh Ninh vuốt vuốt cổ tay bị nắm, cảm thấy hơi nhức tay, về mặt nhu nhược nói, “Ta đã biết, vừa rồi... Ta chính là nhất thời đau lòng, mới nhìn không được nói ra khỏi miệng nha. Tiêu Tiêu, kỳ thật, qua nhiều năm như vậy mẹ trong lòng một mực đều bản khoả...”

“Hãy bớt sàm ngôn đi!” Cao tiêu tiêu lạnh nói đã cắt đứt nằng, “Có chuyện gì thì nói nhanh lên a, nói xong rồi đi!”

“...” Cao Trinh Ninh mấp máy môi, thờ dài, tựa hồ rất bất đắc dĩ mở miệng nói ra, “Là được... Vừa rồi trong điện thoại cũng đã nói cho con nghe rồi. Tiêu Tiêu, mẹ van con, con có thể cùng Hàn Chân chia tay được không?”

Cao Tiêu Tiêu mĩa mai cười ra tiếng, “Cố Lệ Thanh lại lấy cái gì uy hiếp bà rồi, Ân?”

“Không có, Lệ Thanh con bé không phải loại phụ nữ xấu như vậy.”

“Ha ha, vậy hãy để cho tự cô ta đuổi theo ah, chỉ cần cô ta có bản lĩnh, cho bà đến cầu tôi làm gì?”

Cao Trinh Ninh sắc mặt chật vật, “Tiêu Tiêu, Lệ Thanh... Lệ Thanh con bé thật ra là không muốn thương tổn con.”

Cao Tiêu Tiêu nghe nhìn không được mắt tròn trắng.

“Lệ Thanh nói Hàn Chân tuy có tiền có thế, nhưng là đặc biệt hoa tâm, đối với nữ nhân cho tới bây giờ đều là ai đến cũng không có cự tuyệt, chơi hai ba tháng là bỏ... Tiêu Tiêu, con cùng hắn cùng một chỗ sẽ bị thương tổn biết không?”

“Cố Lệ Thanh không sợ bị thương tổn?” Cao tiêu tiêu cười lạnh, “Cô ta cứ như vậy tự tin về sau sẽ không bị Hàn Chân vứt bỏ? Nếu như ta]ôi nhớ không lầm, cô ta năm nay đã 27 tuổi, thanh xuân con gái thế nhưng rất quý đấy...”

“Cái này cũng không cần con quan tâm, tóm lại, con tranh thủ thời gian cùng Hàn Chân chia tay, chị con tự nhiên có biện pháp đạt được hắn.” Cao Trinh Ninh cho rằng Cao Tiêu Tiêu nghĩ thông suốt, tự phụ nói ra.

“...” Cao Tiêu Tiêu trái tim băng giá nhìn bà.

Cao Trinh Ninh đã bốn mươi lăm tuổi, giống như do được chăm sóc tốt, tư thái yếu điệu giống như một thiếu nữ, làn da vừa trắng lại vừa mịn nhìn không ra một nếp nhăn, cả người toả sáng, khí sắc vô cùng tốt.

Cái này là người mẹ đã sinh ra cô, tuy nhiên cho tới bây giờ lúc nào cũng ngăn cản hạnh phúc của cô.

Mười mấy năm trước vì lập gia đình đem cô cùng bà ngoại nhét ngoài nội thành chẳng quan tâm, năm năm trước vì cái gọi là mặt mũi Cố Gia bức cô rời khỏi Cố Hưởng Bắc, hôm nay... Lại vì con kế đến xin cô rời khỏi Hàn Chân.

Đừng nói cô cùng Hàn Chân cũng không phải loại quan hệ này, coi như là, Cao Tiêu Tiêu cũng hết lần này tới lần khác không muốn làm cho người khác như thế đấy!

Cô nhìn Cao Trinh Ninh mỗi chữ mỗi câu nói ra, “Tôi sẽ không cùng Hàn Chân chia tay đấy, có bản lĩnh... Bà để cho Cố Lệ Thanh đến đoạt!”

“...” Cao Trinh Ninh trên mặt lập tức đổi sắc, tuy nhiên ba năm trước đây cũng đã lĩnh giáo qua sự tuyệt tình của đứa con gái này rồi, lại không nghĩ rằng bây giờ cô càng tuyệt tình hơn.

Bà gắt gao cau mày, không cam lòng nói, “Tiêu Tiêu, chẳng lẽ con sẽ không sợ Lệ Thanh đem chuyện của con cùng Tiêu Bạch đều nói cho Hàn Chân?”

Cao Tiêu Tiêu trong lòng chấn động, tuy nhiên trên mặt y nguyên trấn định, trong lòng lại nghiêm nhiên có chút luống cuống.

Nếu như bị Hàn Chân hoặc là người Hàn gia biết cô còn có một con trai bốn tuổi, mất đi hôn nhân này là việc nhỏ, mất đi nguồn kinh phí hàng tháng mới là chuyện lớn.

Cao Trinh Ninh nở nụ cười, nhẹ giọng lời nói nhỏ nhẹ nói thêm, “Tiêu Tiêu, mẹ biết rõ, con có một đứa con thông minh. Kết quả cuối cùng đơn giản đều là chia tay, sớm cũng như vậy, muộn cũng vậy, có cái gì khác nhau đâu này? Miễn cho nào đến cuối cùng, đối với thanh danh của con cũng không tốt,

đổi với Tiểu Bạch... Cũng càng không tốt, con nói đúng không?”

Cao tiêu tiêu, “...”

Bạn đang đọc truyện *Sưởi Ấm Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12

Thấy Cao Tiêu Tiêu trầm mặc không nói, Cao Trinh Ninh lại bắt nói, Tiểu Bạch năm nay bốn tuổi rồi, cũng bắt đầu đến nhà trẻ rồi nha? Chi phí trường học cũng không nhỏ ah, mỗi tháng tiền lương con ít như vậy tiền, còn phải lại trả tiền thuê nhà... Tiêu Tiêu, mẹ mấy năm này cũng tích lũy chút tiền riêng, tuy nhiên không nhiều lắm, nhưng là mẹ thật sự không đành lòng nhìn mẹ con các người khổ cực như vậy...

Nói xong, bà từ trong túi sách hàng hiệu lấy ra một cái phong thư giấy, đưa đến trong tay Cao Tiêu Tiêu.

Cao Tiêu Tiêu thấy xấp tiền trong tay, trên mặt đột nhiên nở một nụ cười khổ.

Cô còn nhớ lúc ấy mang thai, Cao Trinh Ninh vẻ mặt ghét bắt cô đem đứa bé bỏ đi, nếu không sẽ không cho một đồng tiền để cho cô nuôi dưỡng đứa bé!

Về sau, Cao Trinh Ninh quả thật nói được thì làm được, chưa từng có lo qua cho mẹ con cô chút nào, không nghĩ tới cách bốn năm, lần đầu tiên chủ động bỏ tiền cho cô, lại còn là vì Cố Gia...

Cao Trinh Ninh thấy Cao Tiêu Tiêu nhận lấy tiền, có chút vui mừng nói, Tiêu Tiêu, Cố bá bá con mấy ngày hôm trước còn hỏi con, kỳ thật... Ông ấy cũng rất quan tâm con cùng con trai con đấy, có rảnh..., dẫn con trai con về nhà ngồi một chút, chỗ ấy cũng là nhà của con ah. Còn có, hai ngày nữa là ngày giỗ của bà ngoại con, gần đây trong nhà việc tương đối nhiều, mẹ cũng không quay về được...

Chuyện đã được giải quyết, Cao Trinh Ninh tâm tình sung sướng, muốn rời đi.

Chờ một chút. Cao Tiêu Tiêu lại đột nhiên mở miệng.

... Làm sao vậy? Cao Trinh Ninh nghi hoặc nhìn cô, chẳng lẽ... Chê tiền quá ít?

Đem tiền của bà lấy đi! Cao Tiêu Tiêu đưa lại cái phong thư kia, trong mắt dần dần nổi lên tơ máu màu đỏ tươi, Ba năm trước đây tôi với bà đoạn tuyệt quan hệ, hiện tại... Tôi cũng không muốn nhận một đồng tiền nào của bà!

... Cao Trinh Ninh khẽ giật mình, phong thư đã nhét trở lại trong ngực.

Còn chưa kịp phản ứng, Cao Tiêu Tiêu lại lần nữa lạnh lùng nói, Về phần chuyện của Hàn Chân, bà trở về nói cho Cố Lệ Thanh, ngày mai tôi sẽ đích thân tìm cô ta nói chuyện.

Cao Trinh Ninh lo lắng.

Cao tiêu tiêu lẳng lặng yên ngồi ở bên giường, có khoảng cách mờ mịt.

Những năm này chuyện như cười ngựa xem hoa, hiện tại trong đầu của cô càng không ngừng hiện ra.

Cuối cùng, tất cả hình ảnh toàn bộ nhạt nhòa, cho đến trước mắt xuất hiện một khuôn mặt nhỏ nhắn non nớt.

Mammy. Là Tiểu Bạch.

Cao Tiêu Tiêu hoàn hồn, hướng về phía con trai hiện ra một nụ cười, Làm sao vậy Tiểu Bạch?

Người phụ nữ kia đi rồi.

Bởi vì con trai gọi, Cao Tiêu Tiêu tâm tình cảm thấy thoải mái trở lại, không quên nhắc nhở, Về sau "Người lạ" gõ cửa không nên mở, biết không?

Đã biết.

Ngoan. Cao Tiêu Tiêu vuốt vuốt mặt của con trai, Nhanh đi thay quần áo a, chúng ta trong chốc lát đi siêu thị mua sắm, sau đó đi ăn!

Cao Tiểu Bạch nhẹ gật đầu, nện bước tiểu chân ngắn đã đi ra.

Một lát sau, Cao Tiểu Tiêu đột nhiên đứng dậy đi vào phòng ngủ bên cạnh, Tiểu Bạch, Mammy giúp con mặc quần áo được không?

... Cao Tiểu Bạch đem cái đầu nhỏ từ trong cổ áo T-shirt chui ra, Không cần, tự con mặc là được.

Cao Tiểu Tiêu đứng ở một bên quan sát cả buổi, cuối cùng kinh ngạc lại tự hào hờ, Tiểu Bạch giỏi quá, có thể tự mình mặc quần áo rồi!

Con nửa năm trước đã tự mặc. Tiểu gia hóa lạnh lùng bỏ xuống một câu, nhảy xuống giường, mang dép lê vào đi ra ngoài.

Cao Tiểu Tiêu,...

Được rồi, cô thật không làm được nghĩa vụ của một người mẹ ah, từ khi cùng Hàn Chân kết hôn, thời gian làm bạn với con trai thật là quá ít quá ít...

Tiểu Bạch, nhà trẻ chừng nào thì bắt đầu được nghỉ hè?

Trong siêu thị, Cao Tiểu Tiêu đứng bên cạnh xe chứa đồ, bên cạnh so sánh lấy trong tay hai cái nhãn hiệu bánh mì, vừa hỏi.

Bên chân của cô, Cao Tiểu Bạch không có giống những đứa trẻ bình thường ngồi ở ở bên trong xe đẩy, mà là như một tiểu đại nhân tay vịn lấy xe đẩy, Cuối tháng này.

A.... Cao Tiểu Tiêu đem bánh mì bỏ vào xe đẩy, một lớn một nhỏ hai người dọc theo khay chứa đồ chậm rãi đi dạo lấy.

Qua hết nghỉ hè, Tiểu Bạch muốn bên trên nhà trẻ chủ rồi, thời gian trôi qua thực vui vẻ...

Chuông điện thoại di động đột nhiên vang lên, cao tiểu tiêu lấy ra xem, là Hàn Chân gọi tới.

Cô nhú nhú mày, vẫn bỏ lên tai nghe, Alo.

Vợ, buổi tối hôm nay anh không quay về ngủ.

Được. Trong thanh âm dẫn theo một tia tung tăng như chim sẻ.

... Nam nhân đầu bên kia điện thoại nghiêm nhiên cũng đã hiểu, tiếng nói trầm thấp dẫn theo một tia nguy hiểm mà hỏi, Như thế nào em thật giống như... Rất vui về?

... Không có ah. Cao Tiểu Tiêu cười tủm tỉm.

...

Còn có việc sao? Không có chuyện gì nữa em tắt máy đây, xem tivi đây. Cao Tiểu Tiêu nói xong, trong lòng cũng đã có kế hoạch sau bữa cơm chiều hoạt, là dẫn Tiểu Bạch xem phim, hay là đi bơi lội?

BA~! Một tiếng, Hàn Chân vậy mà trực tiếp đem điện thoại đập máy.

Cao Tiểu Tiêu bịt tai, lại móp méo miệng.

Thật là đồ đại thiếu gia khó hầu hạ!

Mua một túi lớn đồ ăn về sau, Cao Tiểu Tiêu dẫn Tiểu Bạch đi Pizza Hut ăn một bữa pizza, sau đó lại cùng nhau đi rạp chiếu phim xem phim 3D màn hình lớn 《 Tinh Tế xuyên việt 》, qua một buổi tối vui sướng.

Ngày hôm sau buổi chiều, Cao Tiểu Bạch ngủ trưa, Cao Tiểu Tiêu một mình đi tới gặp cố Lệ Thanh đã hẹn ở quán cà phê.

Thời gian buổi hẹn là buổi chiều 2 giờ, thẳng đến 3 giờ, cà phê trước mặt Cao Tiểu Tiêu đã uống xong, Cố Lệ Thanh mới khoan thai đến.

Cô mang túi xách Chanel màu trắng, đoan trang ưu nhã ngồi Cao Tiểu Tiêu, tinh xảo trang nhã trang.

Cao thấp nhìn lướt qua Cao Tiểu Tiêu, Cố Lệ Thanh chậm rãi nói, Kính mắt đâu rồi, như thế nào không mang rồi hả?

Cao Tiểu Tiêu mỉm cười, Sợ cô lại nhận không ra tôi, cho nên không có mang.

Cố Lệ Thanh nghĩ đến ngày hôm qua cô cùng Hàn Chân cứ chỉ thân mật, nhìn không được trong lòng ghen ghét, mở miệng nói móc nói, Cũng đúng, trước kia tôi còn thực không có hoàn toàn nhận rõ ràng cô rồi, tuổi còn nhỏ, vậy mà không từ thủ đoạn. Năm năm trước đem tiểu thúc tôi mê hoặc xoay vòng vòng, hiện tại lại dính vào Hàn thiếu, chắc chắn chắc, cô cái này quyến rũ nam nhân thật đúng là tiến bộ thần tốc ah!

Cao Tiểu Tiêu cũng không giận, bùng lên cà phê uống một ngụm, đi thẳng vào vấn đề nói, Chúng ta làm một số giao dịch a.

Stop! Cổ lệ thanh cười lạnh một tiếng, Giao dịch? Cô có tư cách gì cùng tôi giao dịch?

Cô không phải thích Hàn Chân sao? Cao Tiêu Tiêu nhàn nhạt ném ra một câu.

Quả nhiên, Cổ Lệ Thanh hí híp mắt, Cô đáp ứng cùng anh ta chia tay rồi hả?

Cao tiêu tiêu cười cười, cổ ý không nói lời nào.

Quả nhiên, Cổ Lệ Thanh nóng nảy, không thể chờ đợi được nói ra, Chỉ cần cô đáp ứng cùng anh ta chia tay, tôi sẽ không nói cho anh ta biết cô 18 tuổi đã đẻ con, như thế nào đây? Cái này mua bán rất có lợi nhất a?

Cao tiêu tiêu nhú nhú mày, cả buổi, mới thờ dài nói ra, Cũng đúng, hiện tại kiếm một số tiền chia tay, so với khi chuyện bị bại lộ, một phần tiền đều lấy không được.

Cổ Lệ Thanh cười rất đắc ý, Coi như cô thức thời. Bất quá, ta còn có một yêu cầu.

... Cao tiêu tiêu âm thầm nhú mày, phát hiện Cổ Lệ Thanh thật đúng là được một tác lại muốn tiến một thước.

Bạn đang đọc truyện *Sưởi Ấm Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13

Làm sao để cho Hàn Chân tối ngày mai cùng tôi có cuộc hẹn, tuần này Cổ gia có tiệc rượu, tôi muốn anh ta làm bạn trai của tôi! Cổ Lệ Thanh tham vọng mở miệng.

Cao Tiêu Tiêu nhăn nheo giải thích, Cuộc hẹn chuyện này, có lẽ chính cô cùng anh ấy...

Tôi mặc kệ, tóm lại, chuyện này giao cho cô rồi... Bạn gái trước! Nói xong, Cổ Lệ Thanh ưu nhã đứng dậy, giẫm giày cao gót rồi đi.

Cao Tiêu Tiêu khí tay nắm thành quyền, cô chỉ là trợ lý nhỏ ở phòng thư kí của Hàn thị, Cổ Lệ Thanh thật sự là quá dễ mất cô.

Đem cả phê còn lại tong ly uống một hơi sạch, Cao Tiêu Tiêu đã rất nhanh nghĩ ra cách, yên lặng trong lòng cầu xin nói: thực xin lỗi Hàn thiếu, vì con của tôi, tôi phải đem anh bán đi, dù sao... Bạn gái của anh nhiều như vậy, lại nhiều cũng đó không quan trọng?

Hắt xì! Hàn Chân vừa cảm lấy ly rượu, lại đột nhiên hắt hơi một cái.

Bên cạnh thẳng bạn nhau lên lông mày, vẻ mặt ranh mãnh, Hàn đại công tử đêm qua cùng muội nào ngủ đấy, như thế nào còn bị nhiễm phong hàn?

Đi đại gia mày đấy. Hàn Chân đặt ly rượu xuống, tức giận nói.

Ha ha. Úc Duật Đình bụng ly rượu lên uống xoàng một ngụm, nhìn nhìn trong trẻo nhưng lạnh lùng một phòng phòng, Chắc chắn, cậu nói xem hai người đàn ông mỗi ngày cùng một chỗ uống rượu, cũng không có ý gì không phải.

Ah, cái kia muốn thế nào mới thú vị? Hàn Chân nghiêng dựa vào ghế sa lon màu đen bằng da thật, trong tay vuốt vuốt một cái bật lửa kim loại, không đếm xỉa tới nói trở lại.

Úc Duật Đình tựa hồ chăm chú nghĩ một lát, sau đó ám tắc tắc tới gần Hàn Chân, Đem Tiêu Tiêu của nhà cậu kêu tới đi a...

Cút! Lời còn chưa nói hết, Hàn Chân một cái mắt đao ném đi qua, lạnh như băng sắc bén.

Úc Duật Đình mất mặt, cũng đem ly thả lại trên bàn, Lấy vợ về nhà, cậu nói một chút thú vị cũng không có, chính mình không về nhà coi như xong, còn ông già bảo mình đi ra cùng cậu, làm chậm trễ mình kiếm tiền cho gái...

Hàn Chân lập tức đứng dậy, Không có gì vui nữa, mình đi đây.

Úc Duật Đình nóng nảy, Này! Mình hay nói giỡn đấy, đừng đi ah... Ai cậu thật đúng là đi ah, uy, Hàn Chân!

Lưu cho hấn chính là BA~ một tiếng đóng cửa phòng.

Cao tiêu tiêu trở lại trung cư Thúy Uyển, đã là năm giờ chiều rồi.

Mở cửa, Tiểu Mao mập mập mặt tròn nhỏ nhún chạy ra đón chào, Diệp tiểu thư đã về rồi, cơm tối đã làm xong, có thể ăn rồi.

Mammy. Trên ghế sa lon, Cao Tiểu Bạch buông điện thoại di động, nhu thuận hô một tiếng.

Cao Tiểu Tiêu đôi giày, nhin không được đi qua thuyết giáo nói, Con trai không được thường xuyên xem điện thoại, đôi mắt con sẽ không tốt, có chuyện mẹ sẽ điện thoại cho con

Cao Tiểu Bạch gật đầu, xuống ghế sô pha dắt tay Cao Tiểu Tiêu, Ăn cơm đi.

Cao Tiểu Tiêu buông túi xách, nắm tay tiểu gia hòa hướng bàn ăn đi tới, mặc dù không có cam đoan, nhưng cô biết rõ thằng bé nghe lọt được.

Tiểu Bạch từ lúc còn nhỏ đã rất thông minh, cũng rất nghe lời Cao Tiểu Tiêu nói..., cũng không phải đứa không biết nghe lời.

Nhưng đồng thời thằng bé cũng là một đứa bé yên tĩnh, lời nói không nhiều lắm, có thể một mình trong phòng cả ngày, nghiên cứu những cái...kia mấy bay lego, mất thất đào thoát các loại trò chơi kỳ lạ quý hiếm cổ quái.

Cao tiểu tiêu còn nhớ rõ vừa đưa Tiểu Bạch tới nhà trẻ, có cô giáo từng thiện ý nhắc nhở cô có hay không đưa con trai đi bác sĩ, bởi vì quá an tĩnh, không hoạt bát, hoài nghi thằng bé mắc chứng bệnh tự bế.

Cao Tiểu tiêu phần nộ không được, hoặc là không làm, đã làm thì cho xong, trực tiếp làm thủ tục chuyển trường cho Tiểu Bạch, hiện tại học ở nhà trẻ thánh Johan.

Tiểu Bạch thông minh như vậy, tại sao có thể là đứa trẻ mắc chứng bệnh tự bế này? Thằng bé bắt quá là tương đối trưởng thành sớm, cùng những cái... đứa trẻ ngày thơ kia không chơi cùng một chỗ mà thôi.

Nhà trẻ Thánh Johan tuy nhiên học phí đắt đỏ, nhưng lại được thầy cô giáo có thực lực cùng giáo dục có hình thức, bên trong cũng có những đứa trẻ giống Tiểu Bạch rất thông minh, Tiểu Bạch rất nhanh trở thành lớp trưởng vì có biểu hiện xuất sắc, trở thành tiểu nam thần của toàn bộ các bé gái trong nhà trẻ, người gặp người thích!

Nguyên nhân chính là như thế, Cao Tiểu Tiêu kiêu ngạo, đã từng trong lòng cảm tạ năm đó chính là nam nhân lạ lẫm kia, anh ta nhất định là nhà khoa học, nhưng lại lớn lên rất tuần tú, cho nên Tiểu Bạch mới có ưu tú như vậy.

Mammy, cô giáo nói tước khi được nghỉ hè trước muốn mở hội phụ huynh, ba ba có thể tới tham gia không? Đột nhiên, Tiểu Bạch mở miệng hỏi.

Cao Tiểu Tiêu ngẩn người, nhìn con trai ăn khuôn mặt nhỏ nhắn phin ra, tư tư ngái ngái nói,... Ách, ba ba của con gần đây bận quá rồi, hội phụ huynh... Mammy đi tham gia được không?

Kỳ quái, Tiểu Bạch gần đây như thế nào càng ngày càng nhiều lần hỏi về ba ba rồi, trước kia rất lâu mới hỏi một lần, lần này giống như mới cách hai ngày.

Được. Cao Tiểu Bạch nói xong, thật cũng không có lại đặt câu hỏi, cái miệng nhỏ nhắn tiếp tục nhai nuốt lấy đồ ăn.

Cao Tiểu Tiêu cười cười, nghĩ đến lời ngày hôm qua Cao Trinh Ninh nói..., mở miệng nói ra, Đứng rồi Tiểu Bạch, tối mai chúng ta trở lại ngoại thành tảo mộ cho bà cố, ngày mai đến trường học nhớ rõ xin phép cô giáo nghỉ 2 ngày, biết không?

Cao Tiểu Bạch gật đầu, biểu thị đã biết.

Bình thường việc nhỏ này, Cao Tiểu Tiêu thói quen lại để cho chính thằng bé đi xử lý.

Ăn cơm tối xong, Cao Tiểu Tiêu mất nhìn thời gian, 6 giờ.

Ngày hôm qua Hàn Chân chưa có về nhà, hôm nay không có gọi điện thoại cho cô, như vậy có lẽ là sẽ về nhà.

Nghĩ đến tối mai muốn đi bằng xe lửa, Cao Tiểu Tiêu quyết định vẫn là sớm chút trở lại biệt thự a, thuận tiện thu thập hành lý.

Hàn Chân bình thường về nhà cũng là 10 giờ đi, thời gian đủ vô cùng.

Quyết định xong, Cao Tiểu Tiêu liền đối với Tiểu Bạch nói ra, Tiểu Bạch, Mammy tối nay không trở lại ngủ, tự con thu xếp xong hành lý, xế chiều ngày mai mẹ đi nhà trẻ đón con.

Cao Tiểu Bạch hiểu chuyện gật đầu, đợi Cao Tiểu Tiêu sau khi rời đi, cậu nhóc bò lên trên ghế sô pha, thuận thực lấy ra điện thoại di động lên mạng.

Vào google bên trong thanh tìm kiếm thành linh xuất hiện hai chữ là: Hàn Chân!

Cao tiểu tiêu chậm rãi ngồi xe trở lại Hương Tích Viên, móc ra cái chìa khóa mở cổng, phát hiện cổng vậy mà không khóa.

Kỳ quái, chẳng lẽ ngày hôm qua cô đi quá gấp quên khóa cửa rồi hả?

Đang cúi đầu đôi giày, Đi đâu? Đột nhiên âm thanh dọa Cao Tiểu Tiêu nhảy dựng.

Phòng khách trên ghế sa lon, Hàn Chân một tay đặt trên lưng ghế, hai chân thon dài bắt chéo nhau, ưu nhã như báo săn.

Trong phòng khách không có mở đèn, trời chiều tà chiếu ánh nắng xuyên thấu qua cửa sổ sát đất rọi vào, càng làm nổi bật lên khuôn mặt tinh xảo của anh, hoàn mỹ đường cong để lộ ra vẻ tuấn tú.

Áo sơ mi Màu trắng tay áo vén đến khuỷu tay, cũng không có đeo caravat, nói rộng ba bốn cúc áo, hiện ra lồng ngực rắn chắc.

Ngày bình thường Thân Long thấy đầu không thấy đuôi nam nhân, hôm nay vậy mà sớm như vậy sẽ trở lại rồi, bộ dạng giống như đợi rất lâu..

Cao Tiêu Tiêu sau lưng hơi lạnh cả người, ngượng ngùng mà cười cười chào hỏi, Hôm nay sớm như vậy sẽ trở về à nha? Không có cuộc hẹn nào sao?

Bạn đang đọc truyện *Suối Âm Vực Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 14

“Uh, còn chưa có ăn cơm.” Bởi vì che bóng, thấy không rõ nét mặt của anh, những lời này cũng nghe không ra cảm xúc.

Cao Tiêu Tiêu dứt khoát đem cửa toàn bộ mở ra, trong phòng khách lập tức đèn đuốc sáng trưng.

“Có muốn em giúp anh gọi bữa tối không? Kim Thịnh?” Cao Tiêu Tiêu đi qua, dáng tươi cười yểu yểu nhìn anh.

Cô không biết làm cơm anh cũng biết, có lẽ nguyên nhân chính là như thế, Hàn Chân cơ hồ không ở trong nhà ăn bữa tối, giữa trưa ở công ty giúp anh gọi món cũng đều là gọi Kim Thịnh.

Hàn Chân híp híp mắt, “Em đã ăn rồi?”

“Uh, cùng Hoan Nhan ở bên ngoài cơm nước xong xuôi mới trở về đây.” Cao Tiêu Tiêu hiện tại hoàn toàn có thể nói dối, còn mặt không đổi sắc...

Nhìn Hàn Chân mặt không biểu tình, cô lại sẵn sàng bồi thêm một câu, “Cần em giúp anh gọi bữa tối không?”

Hàn Chân lại trực tiếp đứng dậy hướng thang lầu đi đến, bóng lưng cao ngất lộ ra một lượng xa cách, “Không cần, anh lên lầu nghỉ ngơi.”

Cao Tiêu Tiêu “Ah” một tiếng, tuy nhiên cảm thấy anh tâm tình giống như có một ít không tốt, khó coi, nhưng vẫn là mở miệng hỏi, “Em thứ ba, thứ tư xin nghỉ có thể chứ?”

Hàn Chân dừng bước, có chút quay đầu nhìn cô, “Thân thể không thoải mái?”

“Không phải.” Cao Tiêu Tiêu trừng mắt nhìn, “Cùng Hoan Nhan đi chơi hai ngày.”

Hoan Nhan, lại là Hoan Nhan.

Hàn Chân câu môi mỉm cười, “Được, trên đường chú ý an toàn.”

Ngoại thành là một huyện nhỏ phía nam, bốn phía núi vây quanh hiện lên hình dáng thung lũng, tháng sáu cũng đã hai mươi mấy độ, so thành phố D nóng nhiều hơn.

Cao Tiêu Tiêu thu thập xong đôi quần áo, gọi điện cho Hoan Nhan.

Tuy nhiên Hàn Chân đối với chuyện của nàng cho tới bây giờ không có hứng thú, vốn lấy phòng ngừa vạn nhất hay là muốn báo cáo chuẩn bị ở dưới, nếu không làm lộ phiền toái lớn rồi.

“Tiêu Tiêu.” Giọng nữ mềm mại thanh thă đầu bên kia điện thoại truyền đến.

“Hoan Nhan, tối mai mình mang Tiểu Bạch trở về ngoại thành, đại khái thứ năm mới trở về, nếu như Hàn gia có người hỏi cậu nhớ giúp mình đánh yểm trợ ha.”

“Được, không có vấn đề.” Thường Hoan Nhan sáng khoái đáp ứng.

Hai người lại tùy ý hàn huyên vài câu, Thường Hoan Nhan đột nhiên nói ra, “Đúng rồi Tiêu Tiêu, gần đây chúng mình nhận độc quyền nhãn hiệu Case, muốn thử chụp hình “Gia đình” tuyên truyền, trả thù lao cũng hậu hĩnh đấy, cậu lần trước không phải nói nhà trẻ học phí rất đắt ăy ư, muốn hay không mang Tiểu Bạch đến thử một chút?”

“Không cần.” Cao Tiêu Tiêu không hề nghĩ ngợi cự tuyệt, “Tiểu Bạch mới bốn tuổi, việc kiếm tiền tự mình lo là được rồi.”

“Như vậy à? Vậy thì tốt, dù sao... Cậu đừng quá cực khổ, có cần tìm mình cùng Tiểu Thu, chúng mình trên tay đều có một ít tích góp, bình thường cũng không dùng đến.”

Cao tiêu tiêu cười cười, “Mình biết rồi. Cảm ơn cậu, Hoan Nhan.”

Hoan Nhan là bạn của cô từ nhỏ đến lớn, giống cô tại thành phố D mưu sinh, chỉ có điều người ta vừa tốt nghiệp đại học, bây giờ là một nhà thiết kế tạp chí.

Những năm này, nếu như không có Hoan Nhan, cô thực không biết mình có thể hay không vượt qua...

Có người bạn này tri kỷ, là đủ.

Thường Hoan Nhan ở đằng kia đầu thờ dài, “Thật sự là... Cảm ơn cái gì nha, tốt rồi không nói, thứ năm trở về chúng ta cùng nhau ăn cơm. Sớm chút nghỉ ngơi đi.”

“Được, ngủ ngon.”

Ngày hôm sau, sáng sớm 7 giờ rưỡi, Cao Tiêu Tiêu đứng giờ rồi giường.

Trước gọi điện cho Tiểu Bạch, quả nhiên, tiểu gia hỏa đã rời giường, trong miệng cơ hồ nói không rõ, cậu nhóc là đang ăn điểm tâm.

Cúp điện thoại, Cao Tiêu Tiêu rửa mặt hoàn tất, thay bộ đồ công sở màu đen, lại đeo lên kính đen, mang theo hai vai bao đi ra phòng ngủ.

Đối diện cửa phòng Hàn Chân đóng chặt, hẳn là đi ra ngoài chạy bộ sáng sớm đi à nha.

Mặc dù có thời điểm Hàn Chân bí mật sẽ đối với cô cười đùa tí tưng, thậm chí thân mật hô nàng “Vợ”, nhưng thêm nữa... Thời điểm, hai người đều là vô cùng có ăn ý không can thiệp chuyện của nhau.

Cao Tiêu Tiêu thời khắc nào cũng cảnh cáo chính mình, không được làm cái gì vượt quá bất luận chuyện gì, lại càng không đối Hàn Chân có bất kỳ tưởng tượng, anh chỉ cùng cô ý nghĩa, chỉ là mỗi tháng đưa vào trong thẻ một số tiền sinh hoạt.

Thứ hai có chút kẹt xe.

Cao Tiêu Tiêu ngồi xe buýt đến Hàn Thị, thời gian đã chín giờ.

Một đường chạy chậm tiến đến công ty, lập tức cửa thang máy muốn đóng lại...

“Chờ một chút!” Mỗi tuần một chín giờ phòng thư ký lan truyền những tin nhảm này!

Vốn cửa thang máy đã đóng đột nhiên mở ra, Cao Tiêu Tiêu kinh hi chạy tới, nam nhân một thân hình âu phục trắng tắp xông vào mắt cô tuần lảng cười, “Tiêu Tiêu.”

Là Úc Duật Đình, bạn Hàn Chân.

“Úc tổng sớm” Cao Tiêu Tiêu cúi đầu khom lưng đi vào, thò tay muốn ấn xuống tầng hai mươi, lại phát hiện đã bị hấn nhấn xuống.

Úc Duật Đình khoe miệng vui vẻ sâu sắc, “Bị muộn rồi ah?”

“...” Cao Tiêu Tiêu túng quần không được, đành phải ngượng ngùng cười cười, cầu nguyện lấy thang máy tốc độ nhanh lên nữa, nhanh lên nữa...

“Cho dù cô đem thang máy nhìn thấu, tốc độ của nó cũng sẽ không nhanh hơn đâu, ngược lại có thể sẽ phát sinh sự cố.” Úc Duật Đình nghiêng ngẫm thanh âm lại vang lên.

“...” Cao Tiêu Tiêu nhin tức không được trộm trừng hấn.

Không hổ cùng Hàn Chân là anh em kết nghĩa hảo huynh đệ, miệng thật sự là giống nhau tổn hại!

Thấy phản ứng của Cao Tiêu Tiêu, Úc Duật Đình nhin không được “Ha ha” nở nụ cười.

Khả năng bởi vì trong các huynh đệ anh xếp thứ ba, Úc Duật Đình phát hiện mình đặc biệt thích trêu chọc Cao Tiêu Tiêu, tuy nhiên theo thân phận hẳn phải gọi một tiếng “Chị dâu nhỏ”, nhưng tại trong lòng lại coi như một người em gái...

“Bịch” một tiếng, đột nhiên xuất hiện lay động làm cho Úc Duật Đình đang cười im bật, còn không đợi phản ứng, trong thang máy đèn cũng tắt đi, đưa tay không thấy được năm ngón.

“Ah!” Cao Tiêu Tiêu bực tức kêu to, người nào đó hay không như vậy mờ mịt quá đen, nói sự cố sự cố đã tới rồi?

Úc Duật Đình đầu đầy hắc tuyến, được rồi, hán hôm nay có lẽ nên đi mua xổ số.

Đội nhân viên bảo an đem thang máy khôi phục bình thường, thời gian đã 9:30, Cao Tiêu Tiêu hoa lệ lệ muộn hơn ba mươi phút đồng hồ.

Vội vàng chạy ra cửa thang máy trở về vị trí cũ, vừa bật máy tính lên, Chu thư ký lập tức tìm tới tận cửa rồi, “Tiêu Tiêu, vừa rồi hội nghị thường kỳ cô không có mặt, Hàn thiếu nói khi nào cô đến lập tức đi tìm ngài.”

“... Được.” Cao Tiêu Tiêu trong lòng “Lộp bộp” một tiếng.

Hàn Chân ngày bình thường tuy nhiên bắt cần đòi, nhưng công việc lại rất nghiêm túc, không biết có phải hay không là muốn cố ý biểu hiện cho Hàn Chính Minh nhìn thấy, dù sao mỗi ngày 9 giờ đã đến công ty báo danh, phòng thư ký bởi vậy cũng không ai dám muộn.

Có thể cô hôm nay lại vừa vụng đã bị bắt...

Chờ đợi lo lắng gõ cửa tổng giám đốc, “Tiến vào.” Tiếng nói trầm thấp không mang theo một tia cảm xúc vang lên.

Cao Tiêu Tiêu đẩy cửa ra, khoe mắt lườm đến Úc Duật Đình trên ghế sa lon, cái thẳng kia chính ưu nhã chân bắt chéo, xông vào mắt cô khiêu mi mỉm cười.

“...” Cao Tiêu Tiêu đi đến trước bàn làm việc, cung kính mở miệng, “Hàn thiếu, nghe nói ngài tìm tôi.”

“Phốc phốc.” Úc Duật Đình nhin không được cười ra tiếng.

Hàn Chân, “...”

Cao tiêu tiêu, “...”

Sau một lúc lâu, Hàn Chân mở miệng, “Hôm nay như thế nào đến muộn?”

Nếu như hán nhớ không lầm, cô hình như chưa tới 8 giờ đi ra ngoài rồi.

“Thực xin lỗi, về sau tôi sẽ đi sớm chút.” Cao Tiêu Tiêu tiếp tục cung kính trả lời.

Hàn Chân, “...”

“Ai thôi đi, hai người các người có thể hay không đừng như vậy ah, tôi cũng không phải cái gì người ngoài.”

Úc Duật Đình thật sự nhin không được, đứng dậy giải thích, “...vừa rồi mình và Tiêu Tiêu đi cùng một thang máy đến đây, đều tại mình mờ mịt quá đen, đem thang máy nói trực trực, cho nên trở ngại trong chốc lát. Cậu nếu không tin gọi điện thoại hỏi phòng bảo vệ một chút, Tiêu Tiêu xác thực không phải cố ý đi trễ.”

Hàn Chân nhìn cậu, đột nhiên nở nụ cười, “Cậu đối với chính mình rất hiểu đấy.”

Úc Duật Đình tôn thương không thôi, hung hăng liếc người nào đó, chịu đựng không có phản bác.

“Đã như vậy, đợi một lát tôi cùng chu thư ký nói một tiếng, hôm nay không tính em đi muộn.” Hàn Chân thân thể dựa ra sau, lười biếng tựa lưng vào ghế ngồi, một bộ Ôn Nhu sẵn sóc giọng điệu nói ra.

Cao Tiêu Tiêu cũng không khách khí, “Cảm ơn Hàn thiếu.”

Hàn Chân cười khẽ một tiếng, còn nói thêm, “Đúng rồi, vừa rồi hội nghị thường kỳ tôi đã cùng mọi người nói, bởi vì Tô Tranh theo đầu tháng năm bắt đầu nghỉ rồi, cho nên trong lúc này, do em đảm nhiệm chức vụ trợ lý đặc biệt.”

“... À?” Dù là Cao Tiêu Tiêu không sợ hãi, lúc này cũng có chút ngây đại.

Bạn đang đọc truyện *Sưởi Ấm Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15

Tô Tranh là một người tài giỏi du học trở về, thông minh xinh đẹp, nói được nhiều loại ngôn ngữ, đã làm trợ lý đặc biệt cho Hàn Chân 5 năm.

Lúc trước khi nghỉ, chưa từng nghe nói muốn tìm người tiếp nhận công việc của cô ấy ah, như thế nào lần này...

“Ba ba ba”, Úc Duật Đình ở một bên vỗ tay, “Cái này tình cảm tốt, Tiêu Tiêu thăng chức rồi, còn không mau cảm ơn ông xã cô!”

Cao tiêu Tiêu đầu đầy hắc tuyến, xoắn xuýt mở miệng nói, “Hàn thiếu, công việc này... Tôi không cách nào đảm nhiệm nổi.”

Thân là trợ lý đặc biệt, không chỉ phải có năng lực làm việc xuất sắc, càng phải có năng lực vượt trội, còn phải đi nhiều nơi...

Cao Tiêu Tiêu biết rõ chính mình có năng lực bao nhiêu, càng không muốn đột nhiên lên chức mà rước vào mình bao nhiêu lời đàm tiếu.

“Tôi biết rõ.” Hàn Chân vậy mà gật đầu.

Cao Tiêu Tiêu buồn bực, có hay không công kích người ta như vậy?

“Bất quá... Phòng thư ký hiện tại cũng bề bộn nhiều việc, chỉ có em rồi rãnh, hơn nữa làm chỉ có một tháng, tôi tăng lương cho em lên 50%, có làm hay không?” Hàn Chân ánh mắt sáng quắc nhìn cô, cuối cùng, còn hấp dẫn hạ lỏng mày.

50%? Cao Tiêu Tiêu con mắt sáng ngời, “Làm!”

Hàn Chân thoả mãn nở nụ cười, “Tốt, vậy em đi về trước đi, Chu thư ký sẽ nói cho em biết nội dung việc cần làm.”

“Cảm ơn Hàn thiếu!” Cao Tiêu Tiêu cực lực nhin xuống giờ lên khoe miệng, cung kính cúi chào, liền quay người đi ra.

Ở ban công, Úc Duật Đình liền không nhịn được cười lên ha hả, đến khi một cây bút máy đập trúng lồng ngực của anh...

“Ai ôi!!!!” Úc Duật Đình giả bộ xoa ngực, oán trách nhìn về phía nam nhân đang ngồi ở bàn làm việc, “Tôi phát hiện... Cậu bây giờ càng ngày càng gian nha?”

Rõ ràng muốn Tiêu Tiêu tốt, còn kéo đông kéo tây tìm nhiều lý do như vậy, thật sự là thấu rồi!

Hàn Chân cười như một lão hồ ly, “Cậu quản tôi.”

Úc Duật Đình tức giận huơ tay, “Được rồi được rồi, hãy bớt sàm ngôn đi, sớm như vậy cậu đem tôi kêu đến có gì muốn làm?”

Hàn Chân đứng dậy, chậm rãi lấy một điều thuốc, “Còn nhớ rõ chuyện năm năm trước ở khách sạn Úc Hào không?”

Úc Duật Đình nhiều lông mày, hai mắt có chút nheo lại, “Cậu nói là... Năm năm trước cậu bị hạ được lần kia sao?”

Hàn Chân gật đầu, môi mông nhả ra một vòng khói.

Năm năm trước, anh vừa về nước, tuổi trẻ bông bột, nhất thời bị tính k.

Tuy nhiên nhìn thấy được mưu kế của đối phương, từ phòng chạy thoát ra ngoài, nửa đường gặp một cô gái...

Sau khi tỉnh lại, trong cầu thang chỉ có một mình, kiểm tra camera khách sạn, cũng không có bất kỳ manh mối nào.

“Tôi không phải đã giúp cậu điều tra rồi sao? Lúc ấy là Vương Khải vĩ muốn cho cậu cùng con gái của ông ta phát sinh quan hệ, bất quá không có thực hiện được, cùng cậu phát sinh quan hệ đấy, là cùng ngày đi coi mắt con gái Cố Gia Cố Lệ Thanh.” Úc Duật Đình nói.

Nguyên nhân chính là như thế, bởi thường tổn thất tinh thần, Hàn Chân tiến vào Hàn thị việc làm đầu tiên là tài trợ cho Cố thị, cấp vốn giúp đỡ Cố gia, mấy năm này nhiều dự án lớn đều hợp tác với Cố thị.

Có thể nói, Cố gia có thể có được thành công hôm nay tại thành phố D, là do Hàn Chân âm thầm hỗ trợ.

“Không đúng.” Hàn Chân nhíu mày, “Hai tháng trước tôi gặp phải Cố Lệ Thanh, hai ngày trước tôi lại gặp được cô ta... Thái độ của cô ta, một chút cũng không giống cùng tôi phát sinh quan hệ.”

Phụ nữ dùng chiêu lạt mềm buộc chặt anh đã gặp nhiều hơn, Cố Lệ Thanh tuy nhiên biểu hiện vừa vụn hào phóng, nhưng trong ánh mắt rõ ràng để lộ ra đối với hắn rất cảm thấy hứng thú.

Phụ nữ như vậy, năm năm trước cùng anh phát sinh quan hệ sau chạy trốn?

Hắn không tin.

Úc Duật Đình nghĩ một lát, nói ra, “Mà khi ở danh sách tôi đều điều tra rồi, ngoại trừ Vương gia, cũng chỉ có Cố Gia có khả năng nhất. Cố Dùng Thành cùng vợ hai Cao Trình Ninh, Cố Dùng Thành cũng chỉ có một đứa con gái là Cố Lệ Thanh, Cao Trình Ninh mới sinh đứa con trai năm nay mới 10 tuổi. Trừ phi...” Hắn đột nhiên cười cười nhìn về phía Hàn Chân.

“... Trừ phi cái gì?” Hàn Chân nhú mày.

Úc Duật Đình nhìn không được ha ha nở nụ cười, “Trừ phi Cao Trinh Ninh còn giấu thêm một đứa con gái nữa! Bất quá tôi cảm thấy điều đó không có khả năng, năm đó tôi điều tra rồi, Cao Trinh Ninh cũng là bởi vì chồng chết sớm, lẻ loi một mình quá đáng thương, cho nên mới được Cố Dừng Thành thương tiếc, đem bà cưới vào Cố Gia. Đã nhiều năm như vậy, không có nghe Cố Gia ai đề cập qua bà còn có đứa con gái, nói sau loại chuyện này, đầu không hề dễ dàng, đầu hơn mười năm, vậy cũng thật không dễ dàng.”

Vấn phòng lâm vào tĩnh mịch trầm mặc.

Hồi lâu, Hàn Chân đem tàn thuốc dập tắt trong gạt tàn thuốc, thần nhiên nói, “Uh, có thể là tôi suy nghĩ nhiều.”

“Vậy cũng không.” Úc Duật Đình cũng đứng lên, “Được rồi, tôi biết rõ cậu đối với chuyện năm năm trước rất áy náy, nhưng cậu mấy năm này cũng giúp Cố Gia không ít, Cố Lệ Thanh nếu như thật không biết đây không phải là việc tốt sao? Cậu thanh thân cùng Tiêu Tiêu sống, sớm một chút sinh một tiểu tử mập mạp cho lão phu nhân bông...”

Hàn Chân nhìn anh một cái, ngồi trở lại ghế sofa, “Tốt rồi, cậu có thể đi.”

“Này! Có hay không qua cầu rút ván như vậy à?” Úc Duật Đình bắt mắt, anh sáng sớm vứt công ty mình không để ý, tới giúp huynh đệ, lại bị đả đảo như vậy?

“Vậy cậu còn muốn như thế nào nữa?” Hàn Chân dù bận vẫn ung dung nhìn anh, “Tôi còn có rất nhiều chuyện phải làm, không ở cùng cậu được.”

“...” Úc Duật Đình liếc mắt, đành phải vỗ vỗ bờ mông rồi đi.

Ở bên trong phòng thư ký.

Chu thư ký đem công việc của Tô Tranh gia lại kỹ càng cho Cao Tiêu Tiêu, cuối cùng vỗ vỗ bờ vai của cô nói, “Hàn thiếu năng lực làm việc rất cao, cho nên cô không cần áp lực quá lớn, chỉ cần mỗi ngày sắp xếp tốt hành trình, kịp thời nhắc nhở là được rồi, không có khó như vậy đâu.”

“Cảm ơn Chu tỷ.” Cao Tiêu Tiêu cảm kích gật đầu.

Lương bây giờ đã tăng lên 50%, cô nhất định sẽ hào hào cố gắng, đến lúc đó có thể mua cho Tiểu Bạch thật nhiều phi cơ mà thằng bé yêu thích rồi!

“Tốt, tôi đây trước đi về làm việc, không hiểu gì thì hỏi tôi.” Chu thư ký nhìn nàng cười cười, đi ra.

Cao tiêu tiêu nhanh chóng mở ra lịch trình của Hàn Chân nhìn lại.

Tháng 6 20 ngày, thứ Hai:

Buổi sáng 9 giờ, hội nghị phòng thư ký thường kỳ;

Giữa trưa 12 giờ, cùng tổng cục Công Thương Vương ăn cơm;

Buổi chiều 2 giờ, cùng đại diện tập đoàn thiết kế Xuân Lan họp;

Buổi tối 6 giờ, cuộc hẹn cá nhân.

Cuộc hẹn? Cao Tiêu Tiêu trừng mắt nhìn.

Vốn cô ngày hôm qua nghĩ kỹ chính là, lên cùng chu thư ký ăn một bữa cơm, giúp đem cuộc hẹn hôm nay của Hàn Chân đối tượng đổi thành Cố Lệ Thanh, như vậy giao dịch cùng Cố Lệ Thanh đã thành công.

Không nghĩ tới cái này ngược lại tốt như vậy, cô đột nhiên thay đổi công việc trở thành trợ lý đặc biệt, có thể trực tiếp an bài lịch trình của Hàn Chân, quả thực là ông trời cũng giúp cô!

Cao Tiêu Tiêu hưng phấn chọn “Cuộc hẹn”, đổi thành “Cuộc hẹn cùng thiên kim Cố gia Cố Lệ Thanh”...

“Tiêu Tiêu!” Đột nhiên xuất hiện âm thanh dọa Cao Tiêu Tiêu kêu to một tiếng!

Úc Duật Đình nhìn Cao Tiêu Tiêu có tật giật mình, nụ cười trên mặt càng thêm mê người, “Làm gì mà phản ứng lớn như vậy? Đang làm chuyện xấu phải không?”

Cao Tiêu Tiêu bàn tay nhỏ bé vuốt tim, tức giận trừng anh, “Úc tổng, ngài đi đường đều không có âm thanh sao?”

“Tiêu Tiêu, hai quan hệ gì, có thể hay không đừng gọi tôi Úc tổng không hả?” Úc Duật Đình hai tay đặt trên kệ bàn, cười đùa tí tưng quát lấy nàng, “Về sau... Gọi tôi là Úc ca ca a?”

Chương 16

Úc ca ca? Cao Tiêu Tiêu cảm thấy một trận buồn nôn, cảm giác da gà nổi toàn thân.

Cô hạ mắt, nhẫn nại trả lời, "Xin lỗi Úc tổng, tôi hiện tại bề bộn nhiều việc."

Úc Duật Đình nhìn cô một bộ dạng nghiêm trang, trong nội tâm bật cười, còn muốn trêu chọc cô, cửa tổng giám đốc đột nhiên mở.

Thân hình cao ngất của Hàn Chân xuất hiện, có chút nhũn nhũn nói, "Cậu như thế nào còn chưa đi?"

Úc Duật Đình, "..."

Úc Duật Đình rốt cục không tình nguyện sau khi rời đi, Hàn Chân một bộ nghiêm trang hoá giọng điệu hỏi, "Chu thư ký, hôm nay lịch trình đã sắp xếp chưa?"

"Hàn thiếu, Tiêu Tiêu đang làm, lập tức xong ngay."

Hàn Chân thoả mãn gật đầu, "Sau khi làm xong báo cáo cho tôi."

10 phút sau, lại một lần nữa bước vào phòng tổng giám đốc, Cao Tiêu Tiêu rất nhạy bén ngửi thấy được mùi thuốc lá.

Cô âm thầm nhũn nhũn một cái, cầm lấy máy tính bảng báo cáo, "Hàn thiếu, lịch trình hôm nay ngài chủ yếu có ba điểm: giữa trưa 12 giờ, cùng tổng cục Công Thương Vương tại Kim Thịnh dùng cơm; buổi chiều 2 giờ, cùng đại diện tập đoàn thiết kế Xuân Lan trao đổi dự án thiết kế, tham dự hội nghị đồng sự; bữa tiệc đã gửi ra ngoài rồi, buổi tối 6 giờ, cùng thiên kim Cổ gia Cổ Lệ Thanh cùng đi ăn tối, chỗ ngồi đã giúp ngài đặt rồi..."

"Cổ Lệ Thanh?" Hàn Chân ngẩng đầu, lông mày nhũn lại một chỗ.

"Đúng vậy, Hàn thiếu." Cao Tiêu Tiêu cố gắng duy trì vẻ mặt bình tĩnh, âm thanh cũng bình tĩnh không có chút gợn sóng.

Trời mới biết, lòng bàn tay của nàng khấn trương đến đỏ mề hời rồi.

Ngón trở thon dài trên mặt bàn vô ý thức gõ, cả buổi, Hàn Chân mới thản nhiên nói, "Được rồi."

Cao Tiêu Tiêu nhẹ nhàng thở ra, "... Hàn thiếu, không có chuyện gì khác tôi đi ra ngoài trước."

Hàn Chân gật đầu.

Cao Tiêu Tiêu quay người hướng cửa đi ra, tay mới vừa đề lên chốt cửa, giọng nói của Hàn Chân ở sau lưng vang lên, "Buổi trưa bữa cơm Chu thư ký cùng tôi đi ăn được, em ở lại công ty."

"... Vâng." Cao Tiêu Tiêu cầu còn không được.

Tung tăng bước chân trở lại phòng thư ký, vốn là mọi người đang xì xào bàn tán đột nhiên yên tĩnh trở lại, trên mặt còn mang chút mất tự nhiên.

Không cần đoán cũng biết, cô đột nhiên thăng chức cùng tăng lương, nhất định sẽ có người ở sau lưng nói xấu.

Nhưng hiện tại tiền lương của Cao Tiêu Tiêu rất cao, chỉ cần các cô không làm mấy chuyện xấu, muốn nói cái gì cứ nói đi.

Cổ Gia.

Cổ Lệ Thanh nhận được điện thoại của Chu thư ký mừng rỡ như điên, lộp đề không lên, trực tiếp lái xe về nhà.

Người hầu bên cạnh giúp nàng cầm dép lê, vừa nói nói, "Tiểu thư, tiên sinh cùng phu nhân nói đêm nay không hồi trở lại tới dùng cơm, lại để cho ngài đi trường học tiếp được tiểu thiếu gia."

Chú ý lệ thanh đôi mắt tốt giầy, cũng không quay đầu lại tự hướng trên lầu đi, "Ta cũng không phải hán bảo mẫu. Lại để cho lái xe đi đón, ta không rảnh!"

"... Tốt."

Một giờ về sau, chú ý lệ thanh đôi mắt tốt một thân vũ mị màu vàng quần trang, trang cho tinh xảo xuống lầu.

Trong phòng khách, vừa trở về Cố lão tiên sinh gọi cô lại, "Làm sao về nhà còn chạy ra ngoài, làm gì?"

Cố Lệ Thanh cười tủm tỉm nói, "Hẹn hò."

"Hẹn hò?" Cố lão tiên sinh hai mắt tỏa sáng, "Có bạn trai?"

"Ai nha gia gia, hôm nay là người ta lần đầu hẹn hò, tuy nhiên... Bạn trai cũng nhanh a." Chú ý lệ thanh làm nũng nói.

"Tiểu tử nhà nào? Mau nói cho gia gia biết." Cố lão tiên sinh vui vẻ nói.

Lớn tuổi, quan tâm nhất là hôn nhân của con cái, nhất là cháu gái lớn này, năm nay đã 27 rồi, ông mỗi ngày đều muốn cô nhanh chóng lập gia đình.

Cố Lệ Thanh thẹn thùng nói, "Là Hàn Chân."

"Hàn Chân?" Cố lão gia từ nhú mày, "Không được!"

"Vì cái gì không được à?" Cố Lệ Thanh bắt ngờ hét lớn.

"Chú nhỏ con bây giờ đang theo đuổi em gái của hần, cháu dính vào nữa thì chuyện gì sẽ xảy ra, về sau thân phận sẽ bị rối loạn!" Cố lão gia từ từ trừng mắt nói.

Cố Lệ Thanh Xùy~~ cười ra tiếng, "Gia gia, người tư tưởng cũng quá cổ hủ đi à nha? Bây giờ là thời đại nào rồi..."

"Thời đại nào cũng không được! Cháu nhanh, cùng Hàn Chân chia tay!" Cố lão gia từ cắt đứt lời.

Cố Lệ Thanh mắt tròn, "Cháu không!"

"Cháu..."

"Gia gia, con cùng chú nhỏ không giống nhau, người dùng lấy mặt mũi của Cố gia để đe dọa cháu. Hơn nữa, người có thể cưới mẹ nhỏ cho ba, con vì cái gì không thể cùng Hàn Chân? Cho nên, người hãy chúc cháu gái của người đêm nay thành công a, bye bye!" Nói xong, Cố Lệ Thanh đi giày cao gót rời đi.

Cố lão gia từ che ngực, tức giận chút nữa bệnh tim phát tác.

Ông rút cuộc đã tạo nghiệt gì, tại sao con cháu một đứa cũng không làm cho ông yên lòng?

Tập đoàn Hàn thị.

Thấy cuối cùng đã tới năm giờ, Cao Tiêu Tiêu nhanh chóng đứng dậy, tắt máy tính, lấy túi sách rời đi.

Vừa đi ra khỏi phòng thư ký, cửa phòng tổng giám đốc chết cũng không mở, Hàn Chân cầm chìa khóa xe phong độ nhẹ nhàng đi ra, "Đi trạm xe lửa phải không? Tôi đưa em đi."

"... Ách, không cần đâu Hàn thiếu, tôi tự đón xe đi là được rồi." Cao Tiêu Tiêu cự tuyệt, cô còn phải đi đón Tiểu Bạch nữa.

"Không có sao, tôi đi tới cuộc hẹn, vừa tiện đường chở em một đoạn đường." Hàn Chân câu lên môi mỉm cười, một bộ dạng quan tâm cấp dưới.

Cao Tiêu Tiêu không cười tiếp tục cự tuyệt, "Thật sự không cần đâu Hàn thiếu, cuộc hẹn quan trọng hơn, đừng cho bạn gái của anh đợi quá lâu nha..."

Lời còn chưa nói hết, trên tay chợt nhẹ, cái túi sách màu hồng phấn đã ở trên tay của Hàn Chân.

"Nói nhảm vãi lều." Hàn Chân nhẹ Xùy~~, quay người hướng thang máy đi đến.

Cao Tiêu Tiêu trừng mắt bóng lưng cao ngất của anh, cuối cùng đành phải đi theo.

Chu thư ký vừa vận từ phòng trà đi ra, Nhìn thấy không khỏi nhú mày.

Chiếc Bentley màu trắng nhanh chóng trên đường đi tới trạm xe lửa.

Trong xe phát Ca khúc 《see you again》，Hàn Chân tâm trạng bây giờ rất sung sướng, còn bắt chợt hát theo mấy câu.

Tâm trạng Cao Tiêu Tiêu bây giờ không có tốt như vậy.

Cô mua vé xe lửa là 7 giờ tối, vốn định 5 giờ tan làm đi nhà trẻ đón Tiểu Bạch, hai mẹ con sẽ cùng nhau đi tới trạm xe lửa, thời gian có lẽ đủ.

Bỗng nhiên người nào đó xen vào, kế hoạch của cô toàn bộ rối loạn, bây giờ còn là giờ cao điểm..

"Đừng nóng vội, lập tức tới ngay thôi." Hàn Chân quay đầu nhìn cô một cái.

"..." Cao Tiêu Tiêu cong môi cười cười, nín chặt cái balo, nhú mày nhìn ngoài cửa sổ.

Lại một lát sau, điện thoại túi vang lên, Cao Tiêu Tiêu lấy ra xem, ách, "Là điện thoại của con trai bảo bối!"

Hàn Chân đưa tay giảm nhỏ âm nhạc, hồi lâu không trông thấy cô nghe máy, mở miệng hỏi, "Làm sao không nghe?"

Bạn đang đọc truyện *Sưởi Ấm Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 17

Úc ca ca? Cao Tiêu Tiêu cảm thấy một trận buồn nôn, cảm giác da gà nổi toàn thân.

Cô hạ mắt, nhẫn nại trả lời, "Xin lỗi Úc tổng, tôi hiện tại bề bộn nhiều việc."

Úc Duật Đình nhìn cô một bộ dạng nghiêm trang, trong nội tâm bật cười, còn muốn trêu chọc cô, cửa tổng giám đốc đột nhiên mở.

Thân hình cao ngất của Hàn Chân xuất hiện, có chút nhú mày nói, "Cậu như thế nào còn chưa đi?"

Úc Duật Đình, "..."

Úc Duật Đình rốt cục không tình nguyện sau khi rời đi, Hàn Chân một bộ nghiêm trang hoá giọng điệu hỏi, "Chu thư ký, hôm nay lịch trình đã sắp xếp chưa?"

"Hàn thiếu, Tiêu Tiêu đang làm, lập tức xong ngay."

Hàn Chân thoải mái gật đầu, "Sau khi làm xong báo cáo cho tôi."

10 phút sau, lại một lần nữa bước vào phòng tổng giám đốc, Cao Tiêu Tiêu rất nhạy bén ngửi thấy được mùi thuốc lá.

Cô âm thầm nhú mày một cái, cầm lấy máy tính bảng báo cáo, "Hàn thiếu, lịch trình hôm nay ngài chủ yếu có ba điểm: giữa trưa 12 giờ, cùng tổng cục Công Thương Vương tại Kim Thịnh dùng cơm; buổi chiều 2 giờ, cùng đại diện tập đoàn thiết kế Xuân Lan trao đổi dự án thiết, tham dự hội nghị đồng sự bưu kiện đã gửi ra ngoài rồi, buổi tối 6 giờ, cùng thiên kim Cổ gia Cổ Lệ Thanh cùng đi ăn tối, chỗ ngồi đã giúp ngài đặt rồi..."

"Cổ Lệ Thanh?" Hàn Chân ngẩng đầu, lông mày nhú lại một chỗ.

"Đúng vậy, Hàn thiếu." Cao Tiêu Tiêu cố gắng duy trì vẻ mặt bình tĩnh, âm thanh cũng bình tĩnh không có chút gợn sóng.

Trời mới biết, lòng bàn tay của nàng khản trương đến đỏ mề hôi rồi.

Ngón trỏ thon dài trên mặt bàn vô ý thức gõ, cả buổi, Hàn Chân mới thản nhiên nói, "Được rồi."

Cao Tiêu Tiêu nhẹ nhàng thở ra, "... Hàn thiếu, không có chuyện gì khác tôi đi ra ngoài trước."

Hàn Chân gật đầu.

Cao Tiêu Tiêu quay người hướng cửa đi ra, tay mới vừa để lên chốt cửa, giọng nói của Hàn Chân ở sau lưng vang lên, "Buổi trưa bữa cơm Chu thư ký cùng tôi đi là được, em ở lại công ty."

"... Vâng." Cao Tiêu Tiêu cầu còn không được.

Tung tăng bước chân trở lại phòng thư ký, vốn là mọi người đang xì xào bàn tán đột nhiên yên tĩnh trở lại, trên mặt còn mang chút mất tự nhiên.

Không cần đoán cũng biết, cô đột nhiên thăng chức cùng tăng lương, nhất định sẽ có người ở sau lưng nói xấu.

Nhưng hiện tại tiền lương của Cao Tiêu Tiêu rất cao, chỉ cần các cô không làm mấy chuyện xấu, muốn nói cái gì cứ nói đi.

Cổ Gia.

Cổ Lệ Thanh nhận được điện thoại của Chu thư ký mừng rỡ như điên, lóp đều không lên, trực tiếp lái xe về nhà.

Người hầu bên cạnh giúp nàng cầm dép lê, vừa nói nói, “Tiểu thư, tiên sinh cùng phu nhân nói đêm nay không hồi trở lại tới dùng cơm, lại để cho ngài đi trường học tiếp được tiểu thiếu gia.”

Chú ý lệ thanh đôi tốt giày, cũng không quay đầu lại tựa hướng trên lầu đi, “Ta cũng không phải hấn bảo mẫu. Lại để cho lái xe đi đón, ta không rảnh!”

“... Tốt.”

Một giờ về sau, chú ý lệ thanh đôi tốt một thân vũ mị màu vàng quần trang, trang cho tinh xảo xuống lầu.

Trong phòng khách, vừa trở về Cố lão tiên sinh gọi cô lại, “Làm sao về nhà còn chạy ra ngoài, làm gì?”

Cố Lệ Thanh cười tủm tỉm nói, “Hẹn hò.”

“Hẹn hò?” Cố lão tiên sinh hai mắt tỏa sáng, “Có bạn trai?”

“Ai nha gia gia, hôm nay là người ta lần đầu hẹn hò, tuy nhiên... Bạn trai cũng nhanh a.” Chú ý lệ thanh làm nũng nói.

“Tiểu tử nhà nào? Mau nói cho gia gia biết.” Cố lão tiên sinh vui vẻ nói.

Lớn tuổi, quan tâm nhất là hôn nhân của con cái, nhất là cháu gái lớn này, năm nay đã 27 rồi, ông mỗi ngày đều muốn cô nhanh chóng lập gia đình.

Cố Lệ Thanh then thùng nói, “Là Hàn Chân.”

“Hàn Chân?” Cố lão gia từ nhú mày, “Không được!”

“Vì cái gì không được à?” Cố Lệ Thanh bất ngờ hét lớn.

“Chú nhỏ con bây giờ đang theo đuổi em gái của hấn, cháu dính vào nữa thì chuyện gì sẽ xảy ra, về sau thân phận sẽ bị rối loạn!” Cố lão gia từ từ trừng mắt nói.

Cố Lệ Thanh Xùy~~ cười ra tiếng, “Gia gia, người tư tưởng cũng quá cổ hủ đi à nha? Bây giờ là thời đại nào rồi...”

“Thời đại nào cũng không được! Cháu nhanh, cùng Hàn Chân chia tay!” Cố lão gia từ cắt đứt lời.

Cố Lệ Thanh mắt tròn, “Cháu không!”

“Cháu...”

“Gia gia, con cùng chú nhỏ không giống nhau, người đừng lấy mặt mũi của Cố gia để đe dọa cháu. Hơn nữa, người có thể cưới mẹ nhỏ cho ba, con vì cái gì không thể cùng Hàn Chân? Cho nên, người hãy chúc cháu gái của người đêm nay thành công a, bye bye!” Nói xong, Cố Lệ Thanh đi giày cao gót rời đi.

Cố lão gia từ che ngực, tức giận chút nữa bệnh tim phát tác.

Ông rút cuộc đã tạo nghiệt gì, tại sao con cháu một đứa cũng không làm cho ông yên lòng?

Tập đoàn Hàn thị.

Thấy cuối cùng đã tới năm giờ, Cao Tiêu Tiêu nhanh chóng đứng dậy, tắt máy tính, lấy túi sách rời đi.

Vừa đi ra khỏi phòng thư ký, cửa phòng tổng giám đốc chết cũng không mở, Hàn Chân cầm chìa khóa xe phong độ nhẹ nhàng đi ra, “Đi trạm xe lửa phải không? Tôi đưa em đi.”

“... Ách, không cần đâu Hàn thiếu, tôi tự đón xe đi là được rồi.” Cao Tiêu Tiêu cự tuyệt, cô còn phải đi đón Tiểu Bạch nữa.

“Không có sao, tôi đi tới cuộc hẹn, vừa tiện đường chở em một đoạn đường.” Hàn Chân câu lên môi mỉm cười, một bộ dạng quan tâm cấp dưới.

Cao Tiêu Tiêu không cười tiếp tục cự tuyệt, “Thật sự không cần đâu Hàn thiếu, cuộc hẹn quan trọng hơn, đừng cho bạn gái của anh đợi quá lâu nha...”

Lời còn chưa nói hết, trên tay chợt nhẹ, cái túi sách màu hồng phấn đã ở trên tay của Hàn Chân.

“Nói nhảm vãi lều.” Hàn Chân nhẹ Xùy~~, quay người hướng thang máy đi đến.

Cao Tiêu Tiêu trừng mắt bóng lưng cao ngất của anh, cuối cùng đành phải đi theo.

Chu thư ký vừa vặn từ phòng trà đi ra, Nhìn thấy không khỏi nhú mày.

Chiếc Bentley màu trắng nhanh chóng trên đường đi tới trạm xe lửa.

Trong xe phát Ca khúc «see you again», Hàn Chân tâm trạng bây giờ rất sung sướng, còn bắt chọt hát theo mấy câu.

Tâm trạng Cao Tiêu Tiêu bây giờ không có tốt như vậy.

Cô mua vé xe lửa là 7 giờ tối, vốn định 5 giờ tan làm đi nhà trẻ đón Tiểu Bạch, hai mẹ con sẽ cùng nhau đi tới trạm xe lửa, thời gian có lẽ đủ.

Bỗng nhiên người nào đó xen vào, kế hoạch của cô toàn bộ rối loạn, bây giờ còn là giờ cao điểm..

“Đừng nóng vội, lập tức tới ngay thôi.” Hàn Chân quay đầu nhìn cô một cái.

“...” Cao Tiêu Tiêu cong môi cười cười, nín chặt cái balo, nhử mày nhìn ngoài cửa sổ.

Lại một lát sau, điện thoại túi vang lên, Cao Tiêu Tiêu lấy ra xem, ách, “Là điện thoại của con trai bảo bối”!

Hàn Chân đưa tay giảm nhỏ âm nhạc, hồi lâu không trông thấy cô nghe máy, mở miệng hỏi, “Làm sao không nghe?”

Bạn đang đọc truyện *Sưởi Ấm Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 18

Hàn Chân cười như không cười, lông mày, “Cố tiểu thư ưu tú như vậy, có lẽ có không ít thanh niên tài tuấn tranh nhau làm bạn a?”

Cố Lệ Thanh tâm muốn những người kia và bằng một người phần vạn à?

Cô cúi đầu xuống, trên mặt lộ ra đồ ửng thẹn thùng, “Hàn thiếu thực thích nói giỡn, kỳ thật... Tôi còn không có bạn trai đây này.”

“Không thể nào?” Hàn Chân mặt mày sẫm một tia đùa cợt.

Cố Lệ Thanh không ngẩng đầu, tự nhiên nhìn không nhìn thấy thâm ý trong mắt anh, tiếp tục nói, “Tôi năm trước mới tốt nghiệp nghiên cứu sinh về nước, bởi vì trường học quân chế nghiêm, thời kỳ đi học rất ít trở về, tôi lại không thích đàn ông nước ngoài, cho nên vẫn không có giao bạn trai. Hôm nay là cuộc hẹn lần đầu của tôi...”

Hàn Chân cầm ly rượu lên nhấp một ngụm, ánh mắt thâm trầm nhìn nữ nhân trước mặt, không nói gì.

Cố Lệ Thanh chờ thật lâu không nghe thấy Hàn Chân nói tiếp, ngẩng đầu xem xét, tim đập mạnh mà trì trệ.

Anh... Đang nhìn mình!

Bởi vì di truyền một phần tư Russia huyết thống của Hàn lão phu nhân, người Hàn gia mặt đều tương đối sâu thụy, ngũ quan càng tinh xảo lập thể, thực tế Hàn Chân có đôi mắt đào hoa dài, thời điểm mắt thoáng nhếch lên, như có một loại hương vị khiếp người.

Cố Lệ Thanh cảm thấy, mình thật sự yêu anh rồi.

Hàn Chân lại đột nhiên đứng dậy, “Xin lỗi, tôi đi gọi điện thoại.”

Cố Lệ Thanh tâm tình chập chờn nhìn khuôn mặt tuấn mỹ của anh, “... Được.”

Đội bóng lưng cao ngất của Hàn Chân rời đi, Cố Lệ Thanh đưa tay sờ sờ mặt, thật nóng!

Đại viện quân đội, Úc Gia.

Trong phòng khách, Úc lão phu nhân già vờ lau nước mắt, “Đáng thương ta lớn tuổi như vậy rồi, mấy đứa cháu trai còn không một ai chịu thành gia, xem người Cảnh gia, tối thiểu còn có một cháu gái tôn ơm một cái, ta đây này...”

Đàn ông trên ghế sa lon sắc mặt đều giống nhau, bên trái là Úc Đông Thần cùng Úc Cẩm Xuyên, sau đó theo thứ tự ngồi Úc Tồn Ngộ, Úc Thừa Diễn cùng Úc Duật Đình.

Úc lão phu nhân lời còn chưa nói hết, điện thoại Úc Duật Đình đột nhiên vang lên, anh lấy ra nhìn một cái, lập tức đứng lên.

“Làm gì! Ngồi xuống cho ta!” Úc lão phu nhân chỉ vào anh gọi.

“Bà nội, con tuổi còn nhỏ, người giáo dục đại ca cùng nhị ca, con nghe điện thoại trước ha.” Nói xong, Úc Duật Đình cũng chạy trốn lên lầu hai.

Mọi người, “...”

Thư phòng lầu hai.

Úc Duật Đình cảm động đến rơi nước mắt nghe điện thoại, “A Chân, thật không hổ là hảo huynh đệ! Cậu điện thoại quá đúng lúc rồi, bằng không thì tôi không bị lái nhả ra cái kén mới lạ. Cậu nghĩ hình ảnh, năm cái đại nam nhân ngồi bị bà nội tôi giáo huấn, chắc chắn...”

Hàn Chân trực tiếp mở miệng đã cắt đứt anh, “Tôi xem tổ trình thám của cậu có thể đóng cửa rồi.”

Úc Duật Đình bó tay cuộn chiếu, “Có ý gì à?”

“Cố Lệ Thanh năm trước mới từ nước ngoài trở về, mà vấn đề phát sinh 5 năm trước là tháng 11, khoảng thời gian này cô ta chắc không ở trong nước”

Úc Duật Đình nhú mày, “Cái này... Cũng không nhất định a, có thể cô ta xin phép nghỉ trở về coi mắt chứ?”

Hàn Chân ha ha nở nụ cười hai tiếng, “Vậy thì tốt, cho cậu cơ hội điều tra một lần, không... có phát hiện mới..., tôi tìm người khác.”

“... Uy, muốn hay không thực tế như vậy ah, ủng hộ một chút tổ trình thám của tôi sẽ chết à?” Úc Duật Đình phiền muộn không thôi, “Hơn nữa, cái này tổ trình thám vẫn là đại ca...”

Lời còn chưa hết, điện thoại đã bị đập máy.

Úc Duật Đình, “...”

Cố Lệ Thanh chỉnh sửa trang phục, đợi Hàn Chân trở lại, cô giờ lên dáng tươi cười nói, “Hàn thiếu thật xin lỗi, thời gian không còn sớm, trong nhà còn phải đóng cửa, tôi phải phải trở về.”

Dù sao cũng là hai người lần đầu hẹn hò, Cố Lệ Thanh cũng không muốn biểu hiện quá mức.

“Cố lão gia tử đối với em gái của cô cũng nghiêm khắc như vậy sao?” Hàn Chân đột nhiên trêu tức mở miệng.

Cố Lệ Thanh sùng sốt một chút, lập tức che miệng cười khẽ, “Hàn thiếu anh hiểu lầm á..., tôi chỉ có một em trai 10 tuổi, không có em gái. Ông nội của tôi có tính truyền thống, không cho con gái sau 10 giờ chưa về nhà.”

Hàn Chân cười như không cười gật đầu, “Thì ra là thế.”

Cố Lệ Thanh rất có tâm cơ không có lái xe, vốn định nghĩ Hàn Chân sẽ phong độ đưa cô về, ai ngờ vừa đi ra, một chiếc xe taxi đứng ở cửa ra vào.

“Cố tiểu thư, mời.”

Cố Lệ Thanh không cam lòng nhìn Hàn Chân, “Hàn thiếu...”

“Xin lỗi, vừa uống một chút rượu, không thể lái xe đưa cô rồi.” Hàn Chân vô cùng có phong độ nói xong, lại duỗi thân tay ra hiệu, “Mời.”

Cố Lệ Thanh mím môi, đành phải phát phát tay, ưu nhã ngồi vào trong xe.

Xe taxi sau khi rời đi, Hàn Chân bước chân dài, hướng đi tới chiếc Bentley màu trắng ven đường.

Sáng sớm ngày hôm sau 6 giờ, xe lửa đến ngoại thành.

Cao Tiêu Tiêu nắm tay Tiểu Bạch đi ra nhà ga, lúc đợi xe bus, vừa vặn thấy người phụ nữ lúc trên tàu kia.

Một cỗ xe treo quân bài tới đón cô, Cao Tiêu Tiêu nghe được có người kia cung kính hô “Úc phu nhân”.

...

Hơn một giờ sau, hai mẹ con trần trọc về tới thị trấn.

Cao Tiêu Tiêu mang theo Tiểu Bạch quẹo trái quẹo phải, thẳng đến trước một cái cổng phong cách cổ xưa dừng bước lại.

5 năm trước bà ngoại qua đời, nhà cũ này vẫn trống không, Cao Trình Ninh mấy ngày hôm trước nói không trở lại, thế nhưng mà...

Cao Tiêu Tiêu nhìn trên cửa khóa mới tinh, chau mày, chẳng lẽ... Là di trở về rồi hả?

“Mammy?” Cao Tiểu Bạch nâng lên cái đầu nhỏ nhìn cô, “Người sẽ không quên mang chìa khóa đi à nha?”

Cao Tiêu Tiêu, “Ách...”

Cô không phải quên mang cái chìa khóa, mà là... Không có cái chìa khóa.

“Là Tiêu Tiêu sao?” Một âm thanh không xác định kêu to từ sau lưng vang lên.

Cao Tiêu Tiêu quay người, là Trương thẩm bên cạnh.

“Thật đúng là cháu rồi ah.” Trương thẩm nở nụ cười, “Như thế nào khéo như vậy, bạn trai con vừa đi con đã tới rồi.”

“Bạn trai?” Cao Tiêu Tiêu nhăn lông mày.

“Cái kia chân trai nhìn rất đẹp ah, cậu ấy mấy ngày hôm trước tới, còn ở lại chỗ này một buổi tối, bởi vì không có chìa khóa, đem khóa thay. Con đợi chút ah, ta đi lấy chìa khóa mới cho con.” Nói xong, Trương thẩm cười tủm tỉm trở về nhà.

Cao Tiểu Bạch ôm theo tiểu lông mày hỏi nàng, “Bạn trai? Ai à?”

Cao Tiêu Tiêu, “...”

Cao Tiểu Bạch vốn còn muốn hỏi phải hay là ba ba, bất quá nhìn Cao Tiêu Tiêu mắt hờn mắt vía, cậu mân ở cái miệng nhỏ nhắn, chịu đựng không vấn đề.

Đã hơn một năm không có trở về, trong nhà lại không có một hạt bụi, chắc là có người vừa mới dọn dẹp.

Hai mẹ con đơn giản nghỉ ngơi một chút rồi sẽ đi ra ngoài tảo mộ.

Mộ bà ngoại nằm giữa sườn núi sau thôn, bởi vì vừa mới mưa, đường hẹp quanh lầy lội khó đi.

Cao Tiêu Tiêu muốn ôm Tiểu Bạch đi lên, lại bị tiểu gia hòa lời lẽ nghiêm khắc cự tuyệt, cứ như vậy một đường nắm tay hướng đi lên trên.

Đến mộ, một nhúm cây hoa cúc trắng mới (~!~) đặt ở trước mộ bia, còn dính sương sớm.

Nghĩ đến lúc trước lời Trương thẩm nói, Cao Tiêu Tiêu buồn xuống đôi mắt, không biết suy nghĩ cái gì.

Cao Tiểu Bạch nắm tay của cô, cũng yên tĩnh không nói gì.

Hồi lâu qua đi, Cao Tiêu Tiêu vượt sau ót con trai, “Tiểu Bạch, chào bà cố đi.”

Cao Tiểu Bạch khuôn mặt nhỏ nhắn nghiêm túc, rất nghiêm túc đối với mộ bia cúi mình vái chào.

--- -----

Bạn đang đọc truyện *Sưởi Ấm Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 19

Ngày hôm sau, Cao Tiêu Tiêu cùng Cao Tiểu Bạch về tới thành phố D.

Buổi tối, cô chưa có trở về biệt thự, mà mang theo túi măng đã làm sẵn ở sùng thành, cùng con trai đi ăn chực.

Thường Hoan Nhan cùng Tổng Tiêu Thủ cùng thuê phòng ở vùng ngoại thành, sáu tầng, không có thang máy.

Cao Tiêu Tiêu không kịp thở leo đến lầu sáu, Tiểu Bạch đã nhấn xuống chuông cửa số phòng 602.

"Tới rồi tới rồi." Thường Hoan Nhan cười tủm tỉm mở cửa.

Một đầu tóc dài uốn nhẹ, dáng người có lồi có lõm, khí chất tài trí cổ điển, Thường Hoan Nhan trước mắt, không thể nghi ngờ là một đại mỹ nữ.

Cô không chỉ có năng lực làm việc xuất sắc, làm thức ăn ngon, rõ ràng có thể dựa vào, lại hết lần này tới lần khác cần có thực lực! Đơn giản là Cao Tiêu Tiêu trong nội tâm là mỹ nữ nhân!

"Hoan Nhan tỷ tỷ tốt." Cao Tiểu Bạch ngẩng lên cái đầu nhỏ chào.

Thường Hoan Nhan tâm nhanh bị một tiếng "Tỷ tỷ", nửa ngồi xuống ôm tiểu gia hòa nói, "Tiểu gia hòa miệng con thực ngọt! Con ai nha?"

"Còn có thể ai, là con mình?" Cao tiểu tiêu cười đem măng đã làm đưa cho cô, bên cạnh đôi giày vừa nhìn phòng khách, "Tiểu Thủ không ở nhà sao?"

Thường Hoan Nhan than một chút, "Tăng ca."

Đi vào trong phòng, trên bàn cơm đã mang lên thức ăn đang còn nóng hổi, Thường Hoan Nhan lại đi vào bếp bưng một tô canh gà táo đỏ đi ra, "Tiêu Tiêu, súp này uống nhiều một chút, đối với thân thể cậu rất tốt."

Cao tiểu tiêu biết rõ cô bạn này là muốn tốt cho mình, cười gật đầu, "Được."

Bởi vì bốn năm trước vì khó sinh, cộng thêm trong mấy tháng mới sinh không ngồi được, thân thể của cô bệnh căn bản không dứt, bác sĩ nói về sau sẽ không thể mang thai nữa...

Thế nhưng mà cô một chút cũng không hối hận.

Không thể sanh con, không thể kết hôn... Những... này đều không sao cả, dù sao cô đã có Tiểu Bạch, cái này là đủ rồi.

Sau khi ăn cơm tối xong, Thường Hoan Nhan đem TV mở kênh phim hoạt hình, để cho Tiểu Bạch ngồi ở trên ghế sa lon xem, cô tắc thì mang theo Cao Tiêu Tiêu đi vào phòng ngủ.

Cao Tiểu Bạch nhìn bóng lưng hai người thân thân bí bí, quay đầu lại, đem TV mở kênh luật.

Trong phòng ngủ.

Thường Hoan Nhan nhẹ nói, "Tiêu Tiêu, cậu biết không? Cổ Hướng Bắc trở về rồi."

Cao Tiêu Tiêu vẻ mặt như thường, "Vậy sao?"

"Đúng vậy a, các người ở ngoại thành không có gặp sao? Xế chiều hôm nay anh ta gọi điện thoại cho mình, nói là đi ngoại thành xem bà ngoại cậu rồi, hàng xóm nói với anh ta cậu bây giờ ở thành phố D." Thường Hoan Nhan nhìn cô, thờ dãi nói, "Cũng không biết anh ta đến cùng là có ý gì, nhưng là theo giọng nói của anh ta, mình cảm giác được anh ta rất khẩn trương, cho nên..."

"Cho nên cậu nói cho anh ta biết lời sự thật thật rồi hả?" Cao Tiêu Tiêu nhíu mày.

"Không có. Mình làm sao có thể nói thật à?" Thường Hoan Nhan vội lắc tay, "Mình nói với anh ta chúng ta cũng đã lâu không có liên hệ rồi, mình không biết cậu ở nơi nào. Đúng rồi, anh ta còn lại để cho mình cách liên hệ khi tìm thấy cậu, số di động của anh ta cũng không có thay đổi."

Cao Tiêu Tiêu "Ah" một tiếng, không nói gì.

"Tiêu Tiêu sao vậy?" Thường Hoan Nhan cẩn thận nhìn vẻ mặt yên tĩnh của cô, hỏi, "Nếu như, mình nói là nếu như ah... Cổ Hướng Bắc hoàn nguyện ý cùng với cậu một chỗ mà nói..., cậu có hay không suy nghĩ qua, đem chuyện năm đó nói cho anh ta biết?"

Cao Tiêu Tiêu lắc đầu, thấp giọng nói ra, "Vô dụng thôi. Mình cùng anh ta, là không thể nào."

Cố Gia tại thành phố D cũng coi như là người có mặt mũi, hai mẹ con cùng gả cho anh em một nhà... Loại chuyện này, đừng nói năm năm trước, ngay tại lúc này, chỉ sợ cũng không có mấy người có thể tiếp nhận a?

"Cái kia... Cậu bây giờ cùng Hàn Chân như thế nào rồi?" Thường Hoan Nhan lại hỏi.

Cao Tiêu Tiêu sững sờ nhìn cô, "Mình cùng anh ấy?"

Thường Hoan Nhan gật đầu.

Cao Tiêu Tiêu trừng mắt nhìn, nói ra, "Chúng mình là một đôi vợ chồng già, được cái mình muốn, tôn trọng lẫn nhau..."

"Người có nghĩ tới hay không, về sau làm sao bây giờ?" Thường Hoan Nhan xuyết nhìn cô, "Tiểu Bạch năm nay đã bốn tuổi rồi, thằng bé thông minh như vậy, sớm muộn gì cũng sẽ phát hiện Hàn Chân không phải bố của nó. Đến lúc đó cậu giải thích như thế nào với thằng bé? Nó muốn tìm ba ba làm sao bây giờ? Còn có, nếu như Hàn Chân phát hiện cậu dấu một đứa con trai bốn tuổi..."

"Không sao cả ah. Mình sẽ hết sức đem Tiểu Bạch giấu kỹ, nếu quả thật giấu không được, bị phát hiện, thì ly hôn, đều như nhau thôi." Cao Tiêu Tiêu sái thoát nói ra.

Thường Hoan Nhan nghĩ nghĩ, đột nhiên nói ra, "Kỳ thật, mình ngược lại cảm thấy cậu trước nói ly hôn có thể tốt hơn."

Cao Tiêu Tiêu nghi hoặc nhìn về phía cô.

Thường Hoan Nhan tỉnh táo giúp cô phân tích, "Cậu nghĩ lại xem ah, hiện tại cậu mỗi ngày đều nom nớp lo sợ đấy, sợ Tiểu Bạch bị bọn họ phát hiện, không những mình không nở, còn không có thời gian cùng Tiểu Bạch. Cái kia nếu như cậu đưa ra ly hôn trước, Hàn Chân đưa cho một số tiền sau khi ly hôn? Bọn họ giàu có, tiền sau khi ly hôn cũng phải vài trăm vạn? Cậu không cảm thấy mỗi tháng chuyển vào thẻ chút tiền là đã tính toán trước rồi? Hơn nữa thế sự khó liệu, nếu như bị bọn họ phát hiện ra Tiểu Bạch trước, phát hiện cậu giả tạo thân phận... Đến lúc đó tố cáo cậu tội lừa gạt gì đấy, cậu lúc đó có thể phải bồi rường lại họ?"

Cao Tiêu Tiêu nghe vừa vui vừa lo.

Đúng vậy a, cô có thể bảo đảm mình không lộ ra chân ngựa, thế nhưng mà người khác? Bí mật rồi cũng sẽ biết, huống chi còn có Cố Lệ Thanh trái bom nổ lúc nào không biết.

Nếu này cuộc hôn nhân này lúc mới bắt đầu là sai lầm, Hàn lão gia tử đã qua đời rồi, Hàn Chân lại không thích bị hôn nhân trói buộc như vậy, như vậy hiện tại lựa chọn chấm dứt cũng không quá đáng chứ?

Chỉ là, Cao Tiêu Tiêu trong lòng còn có một chút xoắn xuýt, cảm giác, cảm thấy làm như vậy không quá phúc hậu, dù sao Hàn lão phu nhân cùng mẹ chồng đối với cô rất tốt...

Cuối cùng cô nhẹ gật đầu, "Uh, cậu nói rất có lý, mình sẽ suy nghĩ thật kỹ."

Thường Hoan Nhan thở dài, "Mình cũng đau lòng cho Tiểu Bạch, không có ba ba coi như xong, Mẹ vẫn không thể mỗi ngày cùng nó..."

Cao Tiêu Tiêu mấp máy môi, đuổi lý lại hồ thẹn.

Ban đêm

Cao Tiêu Tiêu tắm rửa xong, đẩy cửa phòng ngủ lặng lẽ đi vào, quả nhiên, Tiểu Bạch đã ngủ rồi.

Cô tới bên cạnh giường nhỏ nhẹ nhàng ngồi xuống, quan sát khuôn mặt nhỏ nhắn con trai ngủ say.

Nếu như nói con mắt, cái mũi, cùng cô có chút giống..., cái kia trên trán, cái miệng nhỏ nhắn hơi mỏng, cùng với cô quá không giống rồi.

Cao Tiêu Tiêu nghĩ đến bốn năm trước khó sinh, nghĩ vậy hơn ba năm vì sao vất vả vất vả giấu thẳng bé không cho người khác phát hiện, cũng nghĩ đến những lời nói kia của Hoan Nhan.

Cuối cùng cô cúi đầu, trên khuôn mặt nhỏ nhắn tròn mên của con trai hôn một cái, trong lòng đã có quyết định.

Sáng sớm hôm sau, Cao Tiêu Tiêu ngửi thấy mùi thơm tinh dậy.

Đi đến phòng bếp, phát hiện Tiểu Bạch cầm chén đĩa đứng trước lò nướng bánh mì nướng, dưới chân còn có cái ghế.

"Không nên vào, điểm tâm lập tức là xong rồi!" Tiểu gia hỏa nói.

Cao Tiêu Tiêu nhìn cười không được, dặn dò nhóc cẩn thận một chút, liền đi vào phòng tắm rửa mặt.

Lại một lần nữa đi ra, tiểu trên bàn cơm đã dọn xong hai cái sandwich, bên trong kẹp chân giò hun khói, rau xà lách, salad, bên cạnh còn có hai ly sữa bò nóng.

"Mammy, có thể ăn rồi." Mặc đồng phục nhà trẻ Tiểu Bạch lại bung hai quả trứng luộc đi ra.

Cao tiêu tiêu nhìn không được lấy điện thoại di động ra chụp một tấm

Bạn đang đọc truyện *Sưởi Ấm Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 20

Ăn xong bữa sáng, Cao Tiêu Tiêu liền đưa Tiểu Bạch đến nhà trẻ.

Bởi vì là trường quý tộc lớn nhất thành phố D, trước cổng nhà trẻ đều là những người có tiếng đưa con đi học, người như Cao Tiêu Tiêu đưa con trai đến trường thật là hiếm thấy.

Cho dù như vậy, "trẻ con" Như Cao Tiểu Bạch vẫn được rất nhiều tiểu nữ sinh tâm hồn thiếu nữ yêu mến.

Như lúc này, vừa tới cổng trường, một tiểu cô nương mũm mĩm đi tới, "Cao Tiểu Bạch, cậu đã ăn sáng chưa? Mình có mang theo bánh ngọt mẹ mình làm, cậu ăn một cái được không?"

Cao Tiểu Tiêu, "..."

Thật xấu hổ, mẹ người ta biết làm bánh ngọt, cô chỉ biết làm trứng gà luộc..

"Mình đã ăn sáng rồi, cảm ơn." Cao Tiểu Bạch nắm tay Cao Tiểu Tiêu, không kiêu ngạo cũng không nịnh nọt trả lời.

Cô bé mắt mát mát chớp chớp đôi mắt, "Thế nhưng mà, thật sự ăn rất ngon, mình cố ý mang đến cho cậu đấy.."

Cao Tiểu Tiêu không đành lòng nhìn cô bé đau lòng, cười tủm tỉm nói, "Oa, cảm ơn cháu nha, Tiểu Bạch nhanh nhận lấy đi con, người ta có lòng như vậy."

Cao Tiểu Bạch chớp chớp mắt, đành phải đưa tay nhận lấy hộp bánh, "Cảm ơn."

Cô bé lập tức cười tươi, "Không cần khách sáo. Vậy cậu có thể lúc tập thể dục đứng cùng mình có được không?"

Cao Tiểu Tiêu, "..."

Hóa ra con gái bây giờ đã chủ động trước rồi, còn biết đạo lý "Bắt người tay ngắn" (*)..

(*) Làm khó dễ người khác

Cuối cùng, Cao Tiểu Tiêu bị ánh mắt tức giận của con trai trừng lấy, nhanh chóng rời đi.

Đến công ty, Cao Tiểu Tiêu liền nhanh tay bắt đầu vào công việc bận rộn.

9 giờ, thân hình cao lớn của Hàn Chân từ thang máy đi ra.

Chỗ ngồi của Cao Tiểu Tiêu vừa vận trước phòng thư ký, lúc Hàn Chân đi qua nhất thời dừng lại, ngón tay thon dài gõ ở cửa hai cái, giọng nói không nặng không nhạt, "Đến phòng làm việc của tôi một chút."

"Vâng, Hàn thiếu." Cao Tiểu Tiêu cung kính đứng dậy.

Khi cửa phòng tổng giám đốc đóng lại, một đám bà tám trong phòng thư ký lập tức xôn xao bàn tán.

Phòng tổng giám đốc.

Cao Tiểu Tiêu đứng thẳng tắp trước bàn làm việc màu đen, chờ Hàn Chân ra lệnh.

Kết quả người nào đó đầu tiên là cời âu phục, lại giặt cà- vạt ra, cời ra mấy nút áo somi, rồi gọi điện thoại cho thư ký Chu pha cà phê..

Một lúc sau, mới cúi đầu sâu kín nhìn cô, "Tôi hôm qua ngủ ở đâu?"

".. À, tôi qua trọ về quá muộn, ngủ ở nhà Hoan Nhan luôn." Cao Tiểu Tiêu nhanh trả lời.

Hàn Chân nhíu mày, cả người buông lỏng ngồi ở ghế sofa, nói thêm, "Làm sao không gọi điện thoại về cho anh?"

Cao Tiểu Tiêu mặt không đổi sắc, "Sợ quấy rầy anh cùng bạn gái hẹn hò, cho nên không có gọi."

Hàn Chân nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn yên tĩnh của cô, mắt đào hoa có chút híp lại, đang muốn mở miệng..

"Cốc cốc cốc", thư ký Chu bưng một ly cà phê đen đi vào, "Hàn thiếu, cà phê của ngài."

Vừa đặt ly cà phê xuống, Hàn Chân ánh mắt khẽ động, mở miệng quyết định, "Thứ bảy nhà họ Cố có tiệc rượu, Tiêu Tiêu Nhi sẽ cùng tôi tham gia. Thư ký Chu, cô hãy chuẩn bị lễ phục cho cô ấy."

Cố gia?

Cao Tiểu Tiêu kinh ngạc ngẩng đầu.

Thư ký Chu cũng bất ngờ không kém, lập tức nhanh chóng phản ứng nói, "Vâng."

"Không còn gì nữa đi làm việc đi." Hàn Chân nói xong cũng nhấc lên khóa môi, một bộ dạng rất tốt.

Cao Tiểu Tiêu kiên trì mở miệng, "Hàn thiếu, xin lỗi, tôi có thể.."

"Không cần lo lắng, quần áo công ty sẽ thanh toán." Hàn Chân nhẹ nhàn đã cắt đứt lời cô.

Cao Tiêu Tiêu cắn răng, "Hàn thiếu, tôi.."

Thư ký Chu nhanh chóng kéo cánh tay Cao Tiêu Tiêu, vừa cười vừa nói, "Yên tâm đi Hàn thiếu, tôi nhất định sẽ chuẩn bị thật tốt."

"Tốt." Hàn Chân bắt chéo chân, cầm lấy máy tính bảng rất nghiêm túc xem.

Cao Tiêu Tiêu lập tức bị thư ký Chu trực tiếp kéo khỏi văn phòng.

Phòng trà.

"Tiêu Tiêu, cô với Hàn thiếu.. Sẽ không phải có quan hệ đặc biệt gì đó chứ?"

Từ khi Cao Tiêu Tiêu được đề bạt thành trợ lý đặc biệt, mấy ngày nay phòng thư ký luôn bàn luận sôi nổi, tuy nhiên thư ký Chu cảm thấy cô không phải là loại người ham hư vinh, nhưng nghĩ đến hai ngày trước lúc tan làm nhìn thấy Hàn thiếu giúp cô cầm túi xách, hôm nay lại để cho cô cùng đi tham gia tiệc rượu..

Đủ loại khác thường, cũng làm cho thư ký Chu không thể không hoài nghi.

Cao Tiêu Tiêu nâng gọng kính, nghiêm túc nói, "Thư ký Chu cô đã hiểu lầm rồi, tôi với Hàn thiếu chỉ là quan hệ cấp trên cấp dưới thôi."

Thư ký Chu mắt nhìn chằm chằm vào cô, "Thật sự?"

"Đương nhiên thật rồi." Cao tiêu tiêu sợ cô không tin, lại nói thêm một câu, "Hàn thiếu cao như vậy không thể chạm tới, tôi làm sao không biết lượng sức chứ? Hơn nữa tôi đã có bạn trai rồi, tôi cũng rất yêu anh ấy!"

Tiểu Bạch, mammy mượn con dùng một chút..

"Thì ra là như vậy." Thư ký Chu nhẹ nhàng thờ ra, trấn an vừa cười vừa nói, "Tôi làm ở Hàn Thái cũng năm sáu năm, thành thực nói cho cô biết, kỳ thật Hàn thiếu cái gì cũng tốt, chỉ là.. Có chút quá hoa tâm! Rất nhiều phụ nữ đứng là nhìn đúng điểm ấy, cho nên liều mạng muốn cùng ngài ấy có chút quan hệ, không phải vì chia tay sau đó cầm một khoản tiền sao! Tôi còn tưởng rằng cô cũng giống mấy người đó nữa chứ.."

Cao Tiêu Tiêu nhìn cô cười cười, nhưng trong lòng thầm nói, kỳ thật tôi cũng là vì tiền.

Một ngày bận rộn qua đi, Cao Tiêu Tiêu vốn định buổi tối cùng Hàn Chân nói chuyện tiệc rượu, thuận tiện thăm dò thái độ của anh về chuyện ly hôn.

Ai ngờ ở biệt thự đợi đến lúc 11 giờ cũng không thấy bóng người, gửi tin nhắn cũng không trả lời, cuối cùng đành phải lên lầu nghỉ ngơi.

Ngày hôm sau rời giường, phát hiện cửa phòng đối diện mở, giường chiếu sạch sẽ, không giống có người đã ngủ qua.

Cao Tiêu Tiêu nhú mày, đành phải đi công ty trước.

Tập đoàn Hàn Thái.

Cả một buổi, Hàn Chân không hề xuất hiện.

Ăn cơm trưa xong, thư ký Chu đem một cái hộp tinh xảo đưa cho cô, "Tiêu Tiêu, lễ phục của cô đến rồi."

Một bộ lễ phục màu xanh lam, kiểu dáng trang nhã, cổ áo kính đáo, nhìn qua cũng mấy nghìn vạn.

Cao Tiêu Tiêu vuốt vuốt lên vải cảm thấy mềm mại, nghe được sau lưng có người xì xào bàn tán:

"Thật không biết Hàn thiếu vì sao lại để cho cô ta tham gia?"

"Đúng đấy, trong chúng ta tùy tiện chọn một người so với cô ta nhìn còn đẹp mắt!"

"Ai bảo cô không có tâm cơ cùng thủ đoạn như người nào đó?"

"Thật không nghĩ tới, ngày bình thường thoát nhìn ngơ ngác ngây ngốc đấy, vậy mà có thể bò lên trên giường Hàn thiếu.."

"Đúng đấy.."

Cao Tiêu Tiêu nhìn lại, mấy cái người kia lập tức cúi đầu, giả vờ giả vịt nhìn đồng nhìn tây.

Thư ký Chu nhẹ ho khan vài tiếng, làm bộ không nghe thấy, "Tiêu Tiêu, muốn mặc thử hay không? Không thích hợp nói tôi để cho người đến sửa."

Cao Tiêu Tiêu vốn không muốn thử, trên thực tế, cô cũng không có ý định đi tham gia tiệc rượu.

Nhưng vừa rồi những.. người kia rảnh rỗi nói xấu làm cho tâm tình của cô thật không tốt!

Cao Tiêu Tiêu nhìn mấy người kia, "Được!"

Quả nhiên, mấy người kia lập tức nhao nhao trở mặt.

Bạn đang đọc truyện *Sưởi Ấm Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 21

10 phút sau, Cao Tiêu Tiêu từ phòng nghỉ đi ra, toàn bộ phòng thư ký lập tức trở nên yên tĩnh.

Tới khi thư ký Chu không xác định gọi, ".. Tiêu Tiêu?"

Cao Tiêu Tiêu mỉm cười, lộ ra gò má bên cạnh còn lộ ra lúm đồng tiền, "Như thế nào? Có thích hợp không?"

"Oa!" thư ký Chu hai mắt tỏa sáng đi tới, "Tiêu Tiêu cô không đeo mắt kiếng tôi nhận không ra, thật xinh đẹp!"

Đã không còn kính đen che, Cao Tiêu Tiêu lộ ra khuôn mặt trái xoan xinh xắn, ngũ quan tinh xảo lại linh động, nhất là đôi mắt đen to tròn, hồn nhiên còn lộ ra vài phần ưu thương làm cho người khác cảm thấy thương xót.

Tóc ở sau cũng thả lỏng, mềm mại xỏa trên vai, lễ phục màu xanh lam giống như vì cô mà làm ra, vóc dáng hoàn mỹ, lộ ra vẻ thánh thuần của cô.

Mấy người phụ nữ kia trong lòng tức muốn học máu, vốn màu xanh lam cực kén người, cái đồ nhà quê mặc vào nhất định sẽ bị người ta cười một trận, không nghĩ tới.. Hiệu quả vậy mà tốt như vậy! Đừng nói đem các cô hạ thấp xuống, cho dù so sánh với mấy người mẫu minh trước kia quen cùng Hàn thiếu, Cao Tiêu Tiêu cũng không chút thua kém.

Cao Tiêu Tiêu nhân nhật nhìn lướt qua, thấy mấy người đó tất cả đều không nói lời nào, đột nhiên cảm giác mình làm vậy cũng rất không có ý nghĩa gì, cùng những.. thử này không hề có sức chiến đấu, chỉ biết những người kia vì sao lại tức giận như vậy?

Cô nhìn thoáng qua đồng hồ, nói, "Đến giờ làm rồi, tôi đi thay đồ trước."

"Được." Thư ký Chu cười gật đầu, mắt lên nhìn sau lưng Cao Tiêu Tiêu, đột nhiên cảm thấy xấu hổ.. mà bắt đầu.

Cao Tiêu Tiêu còn kinh ngạc hơn, một giọng nói quen thuộc, giọng nói nghiêm túc từ sau lưng truyền tới, "Giờ làm việc, mà mấy người đang ở đây làm cái gì?"

Hàn Chính Minh? Cao Tiêu Tiêu trong lòng "Lộp bộp" một tiếng, cả người cũng không khá hơn chút nào.

Có thể trùng hợp như vậy hay không?

Mấy bà cô lập tức yêm như gà, trên mặt lập tức nhao nhao lộ một bộ dạng xem kịch vui.

Người nào không biết chủ tịch tính tình nóng nảy? Cao Tiêu Tiêu đang trong giờ làm việc mà mặc lễ phục bị ông vừa vặn bắt gặp.

Thư ký Chu đành phải tiến lên giải thích, "Thật xin lỗi chủ tịch, bởi vì ngày mai Hàn thiếu đi tham gia tiệc rượu, cho nên liền.."

Hàn Chính Minh đưa tay cắt lời của thư ký Chu, nhìn bóng lưng Cao Tiêu Tiêu nghiêm nghị nói, "Như thế nào? Làm sai chuyện còn muốn người khác giúp cô cầu xin sao? Không dám quay người sao?"

Cao Tiêu Tiêu, "..."

Cô nhắm lại mắt, đành phải cúi đầu xoay người lại.

Hàn Chính Minh nhìn cô bày ra bộ dạng "Uất ức", trong lòng càng tức giận đến không chịu được, ngạnh giọng nói ra, "Ngẩng đầu lên!"

Cao Tiêu Tiêu nhận mệnh ngẩng đầu, ai ngờ Hàn Chính Minh lại lại hỏi một câu, "Cô tên gì?"

Cao Tiêu Tiêu, "..."

Dô cô ngày thường che dấu tốt quá ư, vậy mà không có nhận ra cô?

"Ôi! Ở đây có chuyện gì vậy?" Đột nhiên một giọng nam thông thả truyền tới, trong nháy mắt, thân hình cao lớn của Hàn Chân xuất hiện ở cửa ra vào phòng thư ký.

Cao Tiêu Tiêu chú ý tới quần áo trên người anh đã đổi, áo somi màu xanh lam nhạt, cúc áo tùy ý mở ra hai cái, không mang cà- vạt, cả người phong thần tuấn lãng, sạch sẽ nhẹ nhàng khoan khoái.

Hàn Chính Minh vẻ mặt không vui nhìn về phía đứa con cả lơ phất phơ, "Con buổi sáng đi đâu vậy? Tại sao cuộc họp lại không tới?"

"Đại ca trở về rồi, cho nên tối hôm qua mấy anh em vui vẻ chút, uống hơi nhiều. Lúc này, con vừa mới dậy liền tới đây." Hàn Chân cười cười nói, mắt nhìn đến thân hình mặc trên người bộ lễ phục màu xanh lam kia, lập tức huyết sắc vang dội.

Cao Tiêu Tiêu chỉ cảm thấy trước mắt nhoáng một cái, còn chưa kịp phản ứng, trên vai đã truyền đến một cảm giác ấm áp, một mùi hương nam tính quen thuộc vây lấy cô.

"Tiêu Tiêu, bộ lễ phục này rất hợp với em, rất đẹp." Hàn Chân phong độ ôm bả vai xinh xắn của cô, trầm thấp nói.

Tư thế thân mật này làm mọi người nín thở, mà Hàn Chính Minh vừa nghe đến hai chữ "Tiêu Tiêu" này, khoe mắt nhảy dựng, tức giận "Hừ" lạnh một tiếng, trực tiếp quay người rời đi.

Mọi người, "..."

Đây là chuyện gì? Thái tử gia ở chỗ này ôm trợ lý, chủ tịch vậy mà không hề tức giận, ngược lại không nói một câu đã đi?

Sau khi Hàn Chính Minh rời đi, Hàn Chân buông tay ra, khuôn mặt nhu hòa đột nhiên trở nên nghiêm túc lạnh lùng, chậm rãi quét mắt phòng thư ký nói, "Mấy người giống như có điều gì bất mãn với công việc tôi sắp xếp?"

Cao Tiêu Tiêu chớp mắt nhìn, những người khác lập tức cúi đầu xuống, trên mặt phức tạp rồi lại không dám nói.

Hàn Chân đem tay cắm vào túi quần, tiếp tục lãnh đạm nói, "Không có là tốt nhất. Nếu để cho tôi biết mấy người ở sau lưng nói huyền thuyên, bất kể là ai, sa thải hết!"

Nói xong, anh tiêu sái rời đi, Cao Tiêu Tiêu lập tức rầu rĩ.

Ở đâu có người ở đó có giang hồ, huống chi là một đám người tâm tư không hề đơn giản này?

Vốn muốn ở chỗ này bình yên làm một năm, hôm nay xem ra, bình yên sắp sửa bị đánh phá.

Quả nhiên, rất nhanh, mấy người phụ nữ kia len lén nói với nhau, lát sau đem đồng lớn văn kiện ôm vội tới để cho cô đi photo, không những như thế, Lisa bên cạnh bàn còn vừa cười vừa nói, "Tiêu Tiêu, có thể đi xuống dưới lầu giúp tôi mua một ly Moka được không? Không thêm đường, cảm ơn."

Cao Tiêu Tiêu bị đồng văn kiện làm cho tâm tình bực bội, đang muốn đi ra ngoài một chút, nghĩ đến dù sao trước kia cũng thường xuyên giúp mua cà phê, thích thú đứng dậy nói, "Được."

"Tôi muốn một ly đá bào, không thêm kẹo đường."

"Tôi muốn một ly Cappuccino, thêm đường."

"Tôi muốn.."

Mấy bà tám lập tức nắm bắt cơ hội, ở đằng kia hưng phấn không thôi mà bắt đầu.

Sau khi Cao Tiêu Tiêu rời đi không lâu, điện thoại riêng trên bàn đột nhiên vang lên, Lisa tới nghe điện thoại, "Xin chào, đây là phòng thư ký của Hàn thị."

"..."

Đầu kia dừng một chút, lập tức giọng nói không vui của Hàn Chân vang lên, "Tiêu Tiêu đâu?"

".. Hàn thiếu?" Lisa bị dọa tim đập chặt nửa nhịp, đành phải nói dối, "Tiêu Tiêu cô ấy đi toilet rồi, lập tức sẽ trở lại."

"10 phút sau kêu cô ấy đi vào."

"Vâng, Hàn thiếu."

Đề điện thoại xuống, Lisa cau mày, trong lòng có chút hối hận cùng thấp thỏm không yên.

10 phút đồng hồ trôi qua, Cao Tiêu Tiêu chưa trở về, Hàn Chân đi ra một vòng, nhìn thấy bàn cô chỗ ngồi trống không, sắc mặt âm trầm đi trở về.

Một lát sau, điện thoại của Cao Tiêu Tiêu để trên bàn vang lên, bởi vì không có người nhận, một lần lại một lần không ngừng reo.

Thư ký Chu đành phải tới cầm điện thoại lên, "Hoa tâm boss?"

Cô nhú nhú mày, vẫn là lựa chọn nhấn xuống nghe, "Alo, xin lỗi, Tiêu Tiêu cô ấy bây giờ không có ở đây.."

Còn chưa nói xong, đầu dây bên kia "BA~" một tiếng lập tức dập máy.

Thư ký Chu nhìn không được ngẩng đầu nhìn hướng phòng tổng giám đốc, trên mặt như có điều suy nghĩ, là.. Hàn thiếu gọi điện thoại tới?

30 phút sau, Cao Tiêu Tiêu rốt cục cầm túi chậm rãi trở về, "Xin lỗi, nhớ không rõ mọi người muốn cà phê gì, tôi đều mua giống nhau hết, cố uống đi."

Mọi người, "..."

Trong nội lòng tuy nhiên khó chịu, nhưng lại không nói thêm gì, đành phải đem cà phê cầm đi.

"Tiêu Tiêu, Hàn thiếu vừa rồi tìm cô." Chu thư ký nói ra.

Cao Tiêu Tiêu "Vâng" một tiếng, bước chân hướng phòng tổng giám đốc đi đến.

Bạn đang đọc truyện *Sưởi Ấm Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 22

Cao Tiêu Tiêu vừa rồi xuống dưới lầu đi bộ một vòng, đến khi cảm thấy tâm tình tốt hơn, mới tùy tiện mua sáu ly cà phê đi lên.

Nghe Hàn Chân tìm cô, Cao Tiêu Tiêu thật vui vẻ, bởi vì.. Cô vừa vặn cũng muốn tìm anh.

"Cốc cốc cốc" gõ ba cái, "Tiến vào."

Cao Tiêu Tiêu đẩy cửa đi vào.

Sau bàn làm việc màu đen, Hàn Chân lười biếng tùy ý ngồi ở đằng kia, híp mắt đào hoa nhìn cô, "Ngủ trong nhà vệ sinh rồi hả?"

".. Hả?" Cao Tiêu Tiêu nghi hoặc chớp mắt nhìn.

"Vừa rồi đi đâu?" Hàn Chân nhìn nét mặt của cô, lại hỏi một câu.

Cao Tiêu Tiêu thành thật trả lời, "À, đi xuống dưới lầu mua cà phê."

Cũng không phải muốn cáo trạng, dù sao lúc trước cô cũng thường xuyên xuống dưới mua trà chiều, kể cả mua cho anh vị đại tổng giám đốc này..

Hàn Chân, "..."

Lúc sau, anh mới chậm rãi nói ra, "Em là trợ lý của anh, việc mua cà phê này, về sau không cần phải làm nữa."

"Vâng." Cao Tiêu Tiêu gật đầu, thấy tâm tình của anh không tệ, thử thăm dò, "Tiệc rượu ngày mai, em có thể không đi được không?"

Ngay lập tức, Hàn Chân sắc mặt từ nhu hòa lại lần nữa trở nên nghiêm túc căng cứng, giọng nói còn mang theo nồng đậm không vui, "Vì sao?"

Cao Tiêu Tiêu nắm chặt bắt tay vào trong lòng tự nhủ nói, "Em đã chú ý cân nhắc qua, cảm thấy bản thân không thích hợp với cương vị trợ lý này, em muốn từ.."

"Em lo mấy người phụ nữ kia sau lưng nói xấu?" Hàn Chân nhú mi.

Cao Tiêu Tiêu cẩn thận nói, "Không phải, em chỉ là cảm thấy em không thích hợp với công việc này, em cũng không thích những bữa tiệc kia. Ba năm này, thật sự rất cảm ơn anh, còn có bà nội, ba mẹ bọn họ đối với em vô cùng bảo vệ, nếu như không phải mọi người, em khả năng.."

Chuông điện thoại di động đã cắt đứt lời Cao Tiêu Tiêu nói, Hàn Chân cầm lấy điện thoại đưa lên tai, "Mẹ."

"..."

Cao Tiêu Tiêu không biết Chung Du Hồng nói gì đó, ngay lập tức thấy sắc mặt của Hàn Chân trở nên nghiêm trọng, nhíu mày, cúp điện thoại đồng thời cũng đứng lên, "Bà nội ở nhà bị ngã, bây giờ đang ở bệnh viện cấp cứu."

"Cái.. Cái gì?" Cao Tiêu Tiêu mở to hai mắt, trong đầu có lập tức chỗ trống.

Cao Tiêu Tiêu đi theo Hàn Chân vội vàng rời khỏi công ty, tình huống khẩn cấp, khi cô cầm túi xách cũng chẳng quan tâm đám phụ nữ kia giật mình, dù sao cũng quyết định từ chức, ly hôn rồi.

Đến bệnh viện, Hàn lão phu nhân đã được đưa vào phòng bệnh VIP, Chung Du Hồng đang ở đó còn có lái xe trong nhà, người hầu đều ở đây, bên cạnh còn có mấy bác sĩ mặc áo khoác trắng đứng một bên.

Thấy con trai cùng con dâu đến, Chung Du Hồng lau khóe mắt nói, "A Chân, Tiêu Tiêu, các con rút cuộc cũng cũng đến rồi."

"Bà nội thế nào rồi?" Cao Tiêu Tiêu hết sức ổn định bản thân không phát ra giọng nói run rẩy, không dám nhìn tới bà nội đang nằm trên giường bệnh, sợ có điều gì bất trắc..

"Tiêu Tiêu.." Hàn lão phu nhân lại run rẩy phát ra tiếng, giờ một tay lên.

"Bà nội." Cao Tiêu Tiêu lập tức đi tới, đưa tay ra nắm lấy bàn tay gầy yếu của bà, nhìn thấy khuôn mặt tái nhợt của bà, nước mắt bắt đầu tuôn ra.

"Đừng khóc ai con bé này, bà nội sống đã tám mươi tuổi, cũng thấy đủ rồi.." Hàn lão phu nhân hơi thở mong manh nói.

Chung Du Hồng, "..."

"Bác sĩ, bệnh tình bà nội tôi như thế nào rồi?" Hàn Chân nhìn về phía bác sĩ.

Bác sĩ trưởng mở miệng nói, "Lão phu nhân chính xác là bị gãy một đoạn xương sống, tình huống không mấy khả quan. Bây giờ chủ yếu là để cho bà ấy nằm trên giường tĩnh dưỡng, giữ cho tinh thần vui vẻ, đương nhiên, chúng tôi cũng sẽ hết sức cố gắng chữa trị để cho người bệnh mau chóng khôi phục.."

"A Chân." Hàn lão phu nhân lại run run mở miệng.

Hàn Chân trước đành phải mặc kệ bác sĩ, đi đến bên cạnh giường bệnh.

Hàn lão phu nhân một bên nắm tay Cao Tiêu Tiêu, một bên lại cầm lấy tay Hàn Chân, đem tay hai người đặt chung một chỗ, yếu ớt mỉm cười nói, "Tâm nguyện lớn nhất của bà, bây giờ chờ hai đứa sinh cho bà một đứa cháu mập mạp, để cho Hàn gia có người nối dõi, như vậy, bà có chết cũng không tiếc.."

"Bà nội, bà đừng nói như vậy.." Cao Tiêu Tiêu chỉ cảm thấy mũi đau xót, nước mắt đã nhanh chóng chảy xuống, tình hình trước mắt làm cho cô nghĩ đến chuyện năm năm trước bà ngoại qua đời, lúc ấy cô cũng giống như thế này ghé vào bên giường, cũng như bây giờ bất lực cùng sợ hãi, có thể giống như bà ngoại cuối cùng cũng qua đời..

Hàn Chân cau mày, nhìn mặt Hàn lão phu nhân, không nói gì.

Chung Du Hồng thấy Cao Tiêu Tiêu khóc thương tâm như vậy, liên tục không ngừng cầm khăn giấy đưa tới, "Tiêu Tiêu, đừng khóc đừng khóc, bà nội nhất định sẽ khỏe lại.."

Cao Tiêu Tiêu không thể khống chế nổi cảm xúc, ba năm qua, Hàn lão phu nhân đối với cô rất tốt, từ sâu trong lòng cô, sớm đã xem Hàn lão phu nhân coi như là người thân của mình.

Vừa nghĩ tới bà ngày thường hoạt bát mạnh mẽ như vậy, lúc này vậy mà bị thương phải nằm một chỗ.. Cao Tiêu Tiêu khóc càng thương tâm, thậm chí cả người đều run lên.

Chung Du Hồng nhanh chóng đẩy ở bà vai Hàn Chân một cái, "A Chân, mau dỗ dành vợ của con đi."

Hàn Chân nâng cánh tay lên, đem cô gái bên cạnh khóc không ngừng kéo vào trong lòng, bàn tay lớn vỗ nhẹ sau lưng cô, thấp giọng nói, "Vợ ngoan, không khóc không khóc."

Cao Tiêu Tiêu, "..."

Cuối cùng, Chung Du Hồng lấy lý do Lão phu nhân vừa làm phẫu thuật xong cần nghỉ ngơi, để cho Hàn Chân đưa Cao Tiêu Tiêu về nhà trước.

Cửa phòng bệnh vừa đóng lại, Hàn lão phu nhân đang nằm ngồi dậy, "Ai ôi! Ta nói cái eo già này, nằm lâu như vậy thật là mỏi."

Chung Du Hồng đi qua ngồi giúp bà xoa, có chút oán trách nói, "Mẹ, mẹ xem mẹ kìa, dọa Tiêu Tiêu đến khóc.."

Hàn lão phu nhân thở dài, "Mẹ đây không phải không có biện pháp nha, A Chân cái tên tiểu tử thúi này, không buộc nó liên không có một chút động

lực! Trong nhà đã có sẵn vợ, còn mỗi ngày bên ngoài câu tam thập tứ (*chỉ con gái mất nét lãng mạn)!"

Chung Du Hồng biết rõ vì lúc trưa lão phu nhân thấy tờ báo bát quái kia đưa tin nên canh cánh trong lòng, bà lắc đầu, động tác không ngừng.

Một lát sau, Hàn lão phu nhân còn nói thêm, "Cùng lắm con xem, vừa rồi có thể nhìn thấy nha đầu Tiêu Tiêu kia là thật lòng đau vì mẹ đấy, không giống A Chân, ý chí như sắt đá, một giọt nước mắt cũng không rơi!"

Chung Du Hồng, "..."

Hàn Chân trực tiếp đưa Cao Tiêu Tiêu trở lại Hương tịch viên.

Trải qua việc ở bệnh viện như vậy, Cao Tiêu Tiêu cũng không có tâm tình nhắc tới việc ly hôn, vào cửa đi thẳng lên lầu.

Hàn Chân ở phòng khách ngồi một lát, đột nhiên nghĩ đến chuyện gì đó, cầm chìa khóa xe lại đi ra ngoài.

Cửa sổ sát đất lầu hai, Cao Tiêu Tiêu nhìn thấy chiếc Bentley chạy nhanh ra khỏi biệt thự, thật sự nhìn không được, cầm lấy túi sách cũng vội vàng đi ra ngoài.

Đến trung cư Thụy Uyển, Tiểu Mao đang ở phòng bếp nấu cơm, thấy cô liền vội nói, "Cao tiểu thư, Tiểu Bạch đang ở phòng ngủ, tôi giúp cô gọi.."

"Không cần." Cao Tiêu Tiêu ngăn cô lại, nhẹ giọng nói, "Tự tôi đi tìm nó được rồi."

Nhẹ nhàng đi tới phòng ngủ, Cao Tiêu Tiêu đẩy cửa ra, phát hiện Tiểu Bạch đang ngồi ở mà trên nệm đang xem gì đó, ngẩng đầu thấy cô liền đem giấu sau lưng..

Cao Tiêu Tiêu cười nhào tới, hai tay ôm lấy thân thể nhỏ của nhóc, "Tiểu Bạch, xem cái gì đấy? Nhanh để cho mẹ xem, nhanh lên.."

Cao Tiểu Bạch, "..."

Đội Cao Tiêu Tiêu đoạt được tờ báo từ trong tay tiểu gia hòa, tròn tròn mắt.

Đây là bài báo trong tuần của thành phố D, bản tin đầu đề là Hàn Chân: Hàn thiếu cùng thiên kim Cổ Gia, tại tiệc tối đại chiến 300 hiệp!

Bạn đang đọc truyện *Sưởi Ấm Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 23

Cao Tiêu Tiêu chỉ cảm thấy huyết áp từ từ đi lên, đem báo quăng xuống mặt đất, tức giận nói, "Tiểu Bạch! Quyền tạp chí này ở đâu có được?"

Cao Tiểu Bạch chớp mắt to, nhỏ giọng trả lời, "con mua."

"Con mua mấy cái này làm gì?" Cao Tiêu Tiêu không thể hiểu được, "Con mới bốn tuổi thôi!"

Cao Tiểu Bạch nghiêng cái đầu nhỏ nhìn cô, "Việc này cùng với tuổi của con có liên qua gì?"

"..."

Cao Tiêu Tiêu phát hiện bản thân không thể phản bác được.

Cô biết rõ con trai mình phát triển sớm, nhưng mà.. Chỉ mới bốn tuổi, cũng không tránh khỏi quá sớm đi?

Bản tay nhỏ của Cao Tiểu Bạch đặt lên bìa mặt tạp chí, chỉ vào người đàn ông mì hoặc chúng sinh bận áo sơ mi trắng quần tây đen nói, "thì ra ba ba con là người như vậy, mẹ, trách không được mẹ vẫn luôn không đành lòng nói cho con biết."

".. À?" Cao Tiêu Tiêu có chút phản ứng không kịp.

"Ai." Cao Tiểu Bạch di chuyển cơ thể nhỏ ngồi vào trong ngực cô, đưa tay vỗ vỗ cánh tay của cô, có lòng an ủi, "Không có sao không có sao, ba ba đã như vậy, chúng ta không cần có ông ấy cũng tốt, dù sao ông ấy cũng chưa từng gặp qua Tiểu Bạch đáng yêu, sau này hai mẹ con chúng ta sống nương tựa lẫn nhau."

Cao Tiêu Tiêu ôm cơ thể nhỏ mềm mại vào trong ngực, suy nghĩ hồi lâu, thì ra Tiểu Bạch sau lưng cô lên đi thăm dò Hàn Chân rồi, còn chứng kiến tin tức không chịu nổi như vậy..

Cô cúi đầu nhìn biểu hiện tiểu gia hỏa bình tĩnh trưởng thành sớm, thuận thế dò hỏi, "Tiểu Bạch, nếu như mẹ muốn cùng ba ly hôn, con có đau lòng hay không?"

Cao Tiểu Bạch đầu lắc giống như trống lúc lắc, không chút do dự, "Một chút cũng không đau lòng."

".. Vì sao?"

"Sau khi ly hôn, mẹ cũng không cần tìm đủ lý do không trở về nhà rồi, sau này có thể mỗi ngày ở nhà cùng Tiểu Bạch rồi." Cao Tiểu Bạch hiển nhiên nói.

Cao Tiểu Tiêu, "..."

Lúc ăn cơm, điện thoại Cao Tiểu Tiêu vang lên, cô nhìn thoáng qua màn hình, cầm lấy điện thoại đi vào phòng ngủ.

Cao Tiểu Bạch phồng lên cái miệng nhỏ nhắn vừa ăn bên cạnh vừa tự hỏi, chẳng lẽ.. Lại là ba ba xấu xa gọi điện thoại tới?

Trên thực tế, cuộc điện thoại này chính xác là Hàn Chân gọi tới, khi anh ra về phát hiện Cao Tiểu Tiêu không mang lễ phục trở về, cho nên từ công ty cố ý trở về một chuyến, ai ngờ sau khi về đến nhà lại phát hiện Cao Tiểu Tiêu không thấy đâu!

"Vợ, đang ở đâu đấy?" Giọng nói từ tính dễ nghe ở đầu bên kia hỏi.

"Tâm trạng không tốt, cho nên ở nhà Hoan Nhan ngủ." Cao Tiểu Tiêu thấp giọng nói.

Hàn Chân giống như một người chồng tốt ôn nhu săn sóc nói, "Đừng quá đau lòng, cơ thể bà nội gần đây rất khỏe, bà nhất định sẽ khỏe thôi."

Cao Tiểu Tiêu "Vâng" một tiếng, "Em biết rồi."

"Được rồi, vậy em sớm nghỉ ngơi một chút, ngày mai.. Cần anh qua đón em không?"

"Không cần đâu." Cao Tiểu Tiêu cự tuyệt, "Em giữa trưa sẽ quay về."

"Vậy được."

Cúp điện thoại, Cao Tiểu Tiêu hít một hơi thật sâu.

Chuyện ly hôn, vẫn nên đợi Hàn lão phu nhân bệnh đỡ một ít rồi nói sau, bà đối với cô tốt như vậy, thật sự không đành lòng ở thời điểm máu chót tổn thương tới bà..

Về phần tiệc rượu ngày mai, cô mang cái kính mắt, ít xuất hiện một chút, người nhà họ Cố mấy năm rồi chưa gặp cô, có lẽ nhận không ra?

Giữa trưa ngày thứ hai, Cao Tiểu Tiêu lấy cớ thảo luận việc ly hôn, Cao Tiểu Bạch lập tức phát phát tay giống như để cho cô đi.

Đi vào biệt thự Hương Tích Viên, không thấy được bóng dáng Hàn Chân, chỉ thấy trên ghế sa lon để hộp đựng bộ lễ phục, bên cạnh còn có một hộp đồ trang sức.

Cao Tiểu Tiêu ôm hộp lễ phục lên lầu, vừa thay xong quần áo, "Cốc cốc cốc" ba tiếng gõ cửa truyền đến.

Mở cửa ra, Hàn Chân đứng ở bên ngoài, một thân trang phục màu đen, áo somi trắng cổ áo, cà-vạt trên cổ anh cùng màu với bộ lễ phục của cô, thu lại vẻ tà khí của ngày thường, anh hôm nay, tản ra một chút tự phụ cùng vẻ lãnh cảm, bình tĩnh như cô cũng không khỏi hai mắt tỏa sáng.

"Tại sao không đeo dây chuyền?" Anh nhì chăm chăm vào cổ trắng nõn của cô, lại chậm rãi đem ánh mắt dời lên, "Còn đeo kính mắt làm cái gì?"

Cao Tiểu Tiêu chớp mắt nhìn, nói, "Em không đeo mắt kiếng không nhìn thấy, đến lúc đó ở tiệc rượu làm cho anh thêm mất mặt."

"Ài." Hàn Chân bụm lấy môi mỏng, bộ dạng cười như không, "Em là vợ của anh, ai dám chê cười em?"

Cao Tiểu Tiêu ngây ngốc nhìn anh, nhất thời không biết lời này của anh, đến tận cùng bao nhiêu ý tứ?

"Đã xong rồi, vậy thì lên đường thôi." Hàn Chân cắt đứt ý nghĩ của cô, nhìn bóng lưng cao của anh không thể chạm tới, Cao Tiểu Tiêu đành phải đi theo.

Tiệc rượu ở tầng cao nhất của khách sạn Lệ Đô.

Xuống xe, trên đường đi, Cao Tiểu Tiêu như tiểu nô tỳ đi theo sau lưng Hàn Chân, thủy chung cùng anh duy trì khoảng cách một mét.

Đến hội trường, kinh ngạc chính là Hàn Chính Minh cùng Chung Du Hồng vậy mà đều tới, hai vợ chồng đang cùng mọi người nói chuyện.

Cao Tiểu Tiêu trong lòng khó chịu, Hàn lão phu nhân đang ở trong bệnh viện dưỡng thương, với tư cách con cái lại vẫn có tâm trạng ở chỗ này nâng cốc trò chuyện? Cùng lắm nỗi oán trách này cô chỉ dám để trong lòng, khi đợi xung quanh không còn ai, vẫn cung kính mà nói nhỏ một câu, "Cha, mẹ."

Hàn Chính Minh như không gật đầu một cái, cầm ly rượu lên uống, không có trả lời.

Chung Du Hồng lập tức nhìn không được tới nhẹ nói, "Tiêu Tiêu, con mặc bộ lễ phục này rất đẹp, bình thường cứ mặc như vậy thật tốt nha, còn có như thế nào không đem kính mắt bỏ xuống."

Nói xong, đưa tay hướng trên mặt cô muốn tháo kính mắt.

Cao Tiêu Tiêu nhanh tay giữ lại, "Con.. Con cận độ cao.."

Chung Du Hồng đành phải thôi.

Phía trước truyền đến một tiếng ồn ào, Cao Tiêu Tiêu liếc nhìn qua, hình như là người nhà họ Cố đến.

Hàn Chính Minh nhìn thoáng qua nói, "A Chân, theo ba mẹ đi gặp mấy người trưởng bối."

Cao Tiêu Tiêu cũng nhanh mở miệng nói, "Xin lỗi, thân thể có chút không thoải mái, con muốn đi toilet."

Hàn Chính Minh không có phản ứng gì, Chung Du Hồng trên mặt cũng có chút ít mất tự nhiên, bà không dám ngỗ nghịch với chồng và con trai, thế nhưng mà nay con dâu cũng đến rồi, không cùng lúc giới thiệu, không tốt lắm.

Bạn đang đọc truyện *Sưởi Ấm Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 24

Không gặp nhau năm năm, đây là lần đầu hai người đối mặt với nhau.

Khác biệt với lần trước, lần này, gaafb như vội vàng không kịp chuẩn bị.

Cao Tiêu Tiêu đứng ở đó, trên mặt biểu lộ gần như ngốc trệ.

Cố Hường Bắc hơi nghiêng đầu, không hề chớp mắt thủy chung nhìn cô, ánh mắt màu đen trầm tĩnh, nhìn không ra cảm xúc gì, hay là.. Không nhận ra cô?

Ý thức được khả năng thứ hai, Cao Tiêu Tiêu nhẹ nhàng thở ra, thực sự có chút đau lòng.

Hai người dị thường rất nhanh người khác chú ý tới bọn họ, chỉ là Hàn Chân nhiều may, không lên tiếng, lúc này Hàn Mẫn Hạ trực tiếp giẫm cao gót đã đi tới.

"Chị dâu nhỏ!" Cô thân mật ôm cánh tay Cao Tiêu Tiêu, "thì ra chị thật sự đến rồi nha, vừa rồi anh hai nói em còn không tin đây này."

Cao Tiêu Tiêu khó khăn dời ánh mắt, hướng về phía Hàn Mẫn Hạ cười cười.

Hàn Mẫn Hạ không thể chờ đợi được lời kéo cô đi lên phía trước, "Mau tới đây, em giới thiệu cho chị một phát."

Đến trước mặt, cô then thùng nhìn về phía Cố Hường Bắc, trong ánh mắt không chút nào che dấu ái mộ, "Đây là.. Cố Hường Bắc. Hường Bắc, đây là chị dâu nhỏ của em."

Cao Tiêu Tiêu cúi đầu, giọng như muỗi nói, "Xin chào."

Giọng nói quen thuộc lại làm cho Cố Hường Bắc ngáy lập tức ở đáy mắt gió nổi mây phun, hai tay nhanh chóng cuộn chặt lại.. Điều chỉnh lại tất cả cảm xúc phức tạp ở khóe miệng một tia cười lạnh.

"Chị dâu nhỏ?" Anh ta ý tứ sâu xa chữ này, "Ngược lại cùng một người bạn lớn lên cùng tôi rất giống."

Hàn Mẫn Hạ hiểu kỳ mẩn mê cặp môi đỏ mọng, "Bạn? Ai, nam hay là nữ?"

Cố Hường Bắc trên mặt tuấn mỹ cười khinh, "Nữ, một kẻ xảo trá, xấu xí."

Trái tim rút đau, như là bị người khác giật ra..

Cao Tiêu Tiêu dùng móng tay đâm vào lòng bàn tay, một lần lại một lần tự nói với mình, phải bình tĩnh, việc nhỏ không nên nhin sẽ ảnh hưởng đại cuộc.

"Anh đừng ý như vậy, sẽ không phải. Là bạn gái trước của anh đi?" Hàn Mặc Hạ về mặt ghen tuông hỏi.

Cố Hướng Bắc bỗng nhiên đưa tay ôm cô, ánh mắt màu đen nhìn vào đáy mắt hồn nhiên của cô, môi mím cười, "Ánh mắt của anh, kém như vậy sao?"

Anh ta lớn lên đẹp mắt, khoảng cách gần như vậy tươi cười, ngũ quan lại còn có một loại mỉa hoặc nói không nên lời.

Hàn Mặc Hạ ghé vào trong lòng ngực của anh ta, nhìn người đàn ông mình thích hơn ba năm trước, thiếu nữ trong lòng vui đến không được.

Tuy nhiên cô nói với người nhà Cố Hướng Bắc là bạn trai, nhưng kỳ thật không có sự đồng ý của anh, hôm nay xem ra, phải hay là không muốn thành công nữa nhà?

Cố Hướng Bắc không nói thêm lời nào, ôm Hàn Mặc Hạ, ngay cả chào hỏi cũng không, nhắc chân hướng đại sảnh đi đến.

Hồi lâu Cao Tiêu Tiêu bên cạnh, không biết là cố ý hay là vô tình, còn hung hăng đụng thoáng một cái ngay vai của cô.

Cao Tiêu Tiêu vốn tâm hồn đi đâu mất, vì quá bất ngờ làm cho cơ thể cô thiếu chút nữa muốn té ngã.

Thời khắc mấu chốt, một cánh tay mạnh mẽ ôm cô, "Vợ, như thế nào gốc gác không biết tránh, sợ sao?"

Cao Tiêu Tiêu nhìn khuôn mặt tuần tú gần trong gang tấc, chưa hoảng hồn, nói không ra lời.

"Thật xin lỗi, mắt nhìn không tốt."

Phía trước, Cố Hướng Bắc ôm Hàn Mặc Hạ dừng bước lại, giọng nói cùng về mặt giống nhau lạnh lùng.

Đáy mắt anh ta nhìn một cái là thấy hết khinh thường cùng ghét bỏ, làm cho Cao Tiêu Tiêu dần dần tỉnh táo.

Cô đem tay Hàn Chân để lên bả vai, cúi đầu liền đem mặt chôn vào.

Ngay lập tức, Hàn Chân cũng đưa tay chế trụ ót cô, đem cả người ôm vào trong ngực, thân mật không khe hở!

"Vợ anh bị hù sợ, Hạ Hạ, trước mang bạn trai em trở về đi." Hàn Chân ở trên đỉnh đầu Cao Tiêu Tiêu, ôn nhu sùng sục nói.

Cố Hướng Bắc nhìn hình ảnh vợ chồng thân mật trước mắt, nhìn không được, đáy mắt phát ra màu đỏ tươi hung ác nham hiểm, lực tay, không ngừng tăng.

"Hướng Bắc, anh làm đau em." Hàn Mặc Hạ nhìn không được mở miệng, eo đau quá, muốn đứt ra!

Cố Hướng Bắc buông tay ra, trực tiếp quay người bước đi.

Hàn Mặc Hạ sững sờ, nhanh đi theo, "Hướng Bắc.."

Trên hành lang, Cao Tiêu Tiêu vẫn như cũ là chim non nép vào trong ngực người nào đó.

Mặt của cô dán chặt lấy ngực của anh, cách áo sơ mi màu trắng, có thể cảm nhận được cơ thể anh sau lớp vải.

Một hơi thở nam tính mãnh liệt, pha thêm mùi vị thuốc lá nhân nhạ truyền đến, không khó người, nhưng lại rất lạ lẫm, cũng làm cho cô rất không quen.

Cho nên, nghe tiếng bước chân biến mất, Cao Tiêu Tiêu đưa tay muốn đẩy anh ra.

Ai ngờ Hàn Chân không chỉ không chút lay chuyển cánh đặt tại bên hông cô còn chắc hơn, Cao Tiêu Tiêu bị ép cả người dán trên người anh, cơ thể chặt chẽ phù hợp..

Cao Tiêu Tiêu lại dùng sức đẩy, tim đập loạn nhịp tự thầm nghĩ, anh muốn làm gì vậy?

Đột nhiên, một cảm xúc ấm áp ở thái dương của cô, mặt mờ không ngừng ở trên trán cô cọ xát.

Cao Tiêu Tiêu giống như ý thức được chuyện gì, cô toàn thân cứng ngắc, run rẩy nhỏ giọng mở miệng, "Đừng, đừng như vậy.."

Hàn Chân cũng không biết mình làm sao, có thể là thấy cô cùng Cố Hướng Bắc liếc mắt đưa tình, cũng có thể là quá lâu không có tiếp xúc với phụ nữ..

Vốn chỉ là muốn hôn hù dọa cô một chút, có thể nghe được giọng nói cự tuyệt sợ sệt của cô, còn có dưới môi mềm mại kia cảm xúc tình tứ tử tế, anh muốn ngừng mà không được, ngược lại còn muốn nhiều hơn.

Đưa tay đẩy tóc đen mềm mại cô ra, lộ ra lỗ tai ẩn nấp trong đó, kia hình dáng xinh xắn trắng nõn, dự anh trực tiếp liền đem môi dán lên.

"Ân.." Cái chỗ kia quá mất cảm, Cao Tiêu Tiêu nhìn không được phát ra một tiếng ngâm khê.

Ngoại trừ một lần kia năm năm trước, cô không có bất kỳ kinh nghiệm nào ở phương diện này, cho dù trước kia nói qua yêu đương, bởi vì tuổi quá nhỏ, Cổ Hường Bắc cũng quý trọng cô, cho tới bây giờ cũng chỉ là cầm tay, cái đó chưa từng có qua như vậy?

Hàn Chân ngâm lấy vành tai nhỏ nhỏ của cô, giọng nói kèm theo hô hấp nóng rực tiến vào lỗ tai của cô, "Vợ, có người nào hôn qua như vậy với em chưa? Hà?"

Cao Tiêu Tiêu trên mặt đỏ như bị phỏng, toàn thân vô lực xụi lơ trong lòng ngực của anh, nào còn nói được ra lời nào?

Ngay khi Hàn Chân muốn di chuyển môi xuống nơi khác, sau lưng truyền đến một hồi tiếng bước chân, anh có chút nhúm mày, đành phải ngẩng đầu lên, đem mặt của cô lần nữa ép vào trong ngực.

"Hàn thiếu, thật có nhã hứng." Đi qua chính là tổng giám đốc của công ty nào đó, chứng kiến cảnh này không khỏi mở miệng trêu ghẹo.

Hàn Chân tà mị câu dẫn môi mòng, cũng không nói gì, cứ như vậy lẳng lặng nhìn anh ta.

Cao Tiêu Tiêu kẻ sát trước ngực của anh, lý trí trở về, giờ phút này lại càng không dám ngẩng đầu lên.

Người nọ thấy Hàn Chân không nói lời nào, trái lại thấy mặt không vui, cười khan hai tiếng liền rất nhanh đã đi.

Hàn Chân lúc này mới cúi đầu nhìn xem cô gái nhỏ, ánh mắt sáng rực, mang theo mỉm cười nói, "Người đã đi rồi".

Bạn đang đọc truyện *Sưởi Ấm Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 25

Cao Tiêu Tiêu tay đang nắm lấy áo sơ mi của anh lập tức buông ra, cúi đầu, giả bộ trấn an.

Một giây trước bởi vì bạn trai cũ đau lòng khó nhìn, một giây sau, hiện tại lại cùng "Chồng" ở trên hành lang ôm ấp.. Cao Tiêu Tiêu cũng không khỏi hoài nghi bản thân có phải là người lẳng lơ hay không?

Hàn Chân nhìn cô, đưa tay sửa sang lại vạt áo của mình, sau đó kéo bàn tay nhỏ bé cô, "Đi thôi."

Cao Tiêu Tiêu bị ép đi theo anh, lại phát hiện không phải đường đến đại sảnh, mà là.. Thang máy.

"Không.. Không cùng ba mẹ nói một tiếng sao?" Cao Tiêu Tiêu lắp bắp mở miệng, tuy nhiên cô cũng rất muốn đi, nhưng là Hàn Chính Minh cùng Chung Du Hồng còn ở đại sảnh chờ.

Đến trước thang máy, Hàn Chân mới dừng bước lại, về mặt trêu tức nhì cô, "Em nhìn xem anh như vậy, có thể đi nói bọn họ sao?"

Cao Tiêu Tiêu không rõ, cho đến khi anh kêu đi, trong đầu "Ông" một tiếng, khuôn mặt nhỏ nhắn lập tức trở nên đỏ bừng.

Chỉ thấy quần áo trên người Hàn Chân nhiều nếp nhăn, nhìn một cái đã biết mới vừa rồi.. Đến cỡ nào "Kịch liệt", thực tế chỗ giữa ngực áo sơ mi màu trắng, còn có một dấu son môi rất rõ ràng.. Là cô vừa rồi in lại đấy.

Anh bộ dáng này, hoàn toàn chính xác có một số người nhìn không quen.

"Đình" một tiếng, cửa thang máy mở, Hàn Chân trực tiếp kéo cô gái nhỏ trên trán nhăn nhó đi vào.

Trong đại sảnh.

Cố Lệ Thanh ăn mặc tỉ mỉ khoan thai đi đến, tìm khắp nơi hội trường một lần lại không thấy bóng dáng Hàn Chân, trong lòng mất mát không thôi.

Mất liếc thấy Cổ Hường Bắc đang cùng người Hàn gia trò chuyện, nhìn không được mặt dày cũng đi tới, nhìn thấy Hàn Mẫn Hạ xinh đẹp khách lệ nói, "Cậu nhỏ, đây chính là bạn gái của cậu ở Anh kết giao sao? Đáng đáp thật xinh đẹp nha."

Hàn Mẫn Hạ thẹn thùng liếc trộm Cổ Hường Bắc, cô vừa vận dẫn anh tới gặp cha mẹ của mình, hiện tại Cố Lệ Thanh nói như vậy, trong lòng càng là vui vẻ không thôi.

Ai ngờ Cổ Hường Bắc đưa ly rượu lên uống một hơi cạn sạch, giọng nói lạnh nhạt, "Cháu uống nhiều quá sao? Nói bậy gì đó."

"..."

Cố Lệ Thanh trên mặt lập tức cứng ngắt, nói là chú nhỏ nhưng tuổi của chú nhỏ cũng không cách biệt lắm, hết lần này tới lần khác trước mặt người ngoài cho cô ta khuôn mặt khó chịu!

Khuôn mặt nhỏ của Hàn Mẫn Hạ cũng lập tức trắng bệch, trong lòng ủy khuất nhìn về phía Cố Hường Bắc.

Sắc mặt của Hàn Chính Minh với Chung Du Hồng cũng khó coi, bọn họ mới vừa rồi xem chút còn cảm thấy Cố Hường Bắc tướng mạo anh tuấn, ăn nói vừa vặn, gia thế cũng xem là tốt, như thế nào lúc này trực tiếp cùng với con gái nhà mình phải sạch quan hệ rồi?

Cố Hường Bắc đem ly rượu không đặt lên bàn bên cạnh, còn nói thêm, "Thật xin lỗi, tôi thân thể có chút không thoải mái, đi trước một bước."

Sau đó, cũng không đợi Hàn Chính Minh với Chung Du Hồng nói gì, anh ta trực tiếp quay người rời đi.

Hàn Mẫn Hạ vô ý thức muốn theo sau, cánh tay lại bị Chung Du Hồng bắt được, thấp giọng cảnh cáo nói, "Hạ Hạ!"

Hàn Chính Minh ho khan một tiếng, nói sang chuyện khác, "Hạ Hạ, thấy anh của con hay không?"

Cố Lệ Thanh bên cạnh đề ý.

Hàn Mẫn Hạ tâm tình không tốt, tức giận nói, "Không biết!"

Mọi người, "..."

Bên kia, Hàn Chân lái xe đưa Cao Tiêu Tiêu về nhà.

Thời gian còn sớm, bởi vì chuyện ở hành lang, Cao Tiêu Tiêu cảm giác không khí trong xe là lạ, nghĩ đến trở về chung một phòng cũng có một chút xấu hổ.

Cô không biết Hàn Chân nghĩ như thế nào, kết hôn ba năm, chuyện này là lần đầu tiên hai người họ tiếp xúc thân mật như vậy.. Hay là, anh nhìn ra cô cùng Cố Hường Bắc có cái gì?

Nghĩ đến khả năng này, Cao Tiêu Tiêu trong lòng càng rối loạn, một Cố Lệ Thanh đã đủ để cho cô đau đầu rồi, bây giờ lại thêm một Cố Hường Bắc.

Tuy hôm nay Cố Hường Bắc không nói gì, nhưng giấy không thể gói được lửa, hơn nữa anh ta không còn ôn nhu giống như trước kia, anh ta bây giờ, rất khó đoán, cũng rất nguy hiểm.

Cuối cùng, cô nhìn ngoài cửa sổ, mở miệng đề nghị nói, "Đi bệnh viện thăm bà nội một chút nha?"

Hi vọng thân thể bà nội mau chóng khôi phục, như vậy, cô mới có thể ly hôn sớm, thoát khỏi cuộc sống lo lắng sợ hãi này..

Hàn Chân không từ chối liền gật đầu, trực tiếp lái xe đi tới bệnh viện nhân dân.

Trong phòng bệnh VIP của bệnh viện, Hàn lão phu nhân ở đây thật sự nhàm chán, ở trên bàn nhỏ, đang cùng Di Liên và mấy y tá tại chơi đánh bài.

"Lão phu nhân, tôi buổi sáng nghe phu nhân nói, buổi chiều bọn họ cùng tiểu thư đi gặp bạn trai." Di Liên bên cạnh sắp bài, bên cạnh cười tủm tỉm nói.

Hàn lão phu nhân tiếc nuối thở dài, "Tôi không thấy được rồi, được rồi, đợi lần sau vậy."

"Phu nhân cứ yên tâm, tôi thấy chuyện của tiểu thư nhất định là gần tới." Di Liên an ủi bà.

Hàn lão phu nhân cười cười, "Chuyện của Hạ Hạ tôi ngược lại không gấp, tôi lo nhất, vẫn là A Chân với Tiêu Tiêu."

Di Liên gật đầu, "Thiếu gia tuổi cũng không còn nhỏ, cũng nên làm cha."

"Đó không phải." Hàn lão phu nhân rút ra một lá bài 3 cơ, "Tôi lần này khổ cực như vậy, nhất định phải lừa bọn chúng đáp ứng sinh con mới chịu xuất viện!"

".. Bà nội?"

Một giọng nói không rõ ở đâu đột nhiên vang lên, Hàn lão phu nhân tay run lên, bài trong tay rơi đầy đất.

Hàn Chân hai tay để trong túi quần, nhếch môi mỉm cười, bắt đầu đi lại nhàn nhã nhìn Lão phu nhân vội vội vàng vàng.

Anh sớm đoán được chuyện này có chút kỳ quặc, chỉ là không nghĩ tới Lão phu nhân tâm lớn như vậy, ở trong phòng bệnh chơi đánh bài thì cũng thôi đi, ngay cả cửa cũng không đóng, trực tiếp nghe hết..

Cao Tiêu Tiêu mở to hai mắt đi vào, còn có chút không thể tin quan sát Hàn lão phu nhân, "Bà nội, bà, cơ thể của bà.."

".. Ách, à, nha.." Hàn lão phu nhân áp úng, một bên tròng Di Liên, một bên ở trong lòng lặng lẽ nói thầm: Không phải nói hôm nay đều đi tham gia tiệc rượu sao? Như thế nào đột nhiên đến bệnh viện?

Di Liên cúi đầu, ảo não không thôi.

Cao Tiêu Tiêu nhìn bộ dạng Lão phu nhân chột dạ, bất giác vừa bức vừa buồn cười nói, "Bà nội, thì ra bà không có bị thương."

Hàn lão phu nhân không giả bộ nữa, đứng dậy dứt khoát trực tiếp nói, "Không phải là muốn cho các cháu sinh cho bà một đứa cháu đích tôn! Bằng không thì, bà trời nóng như vậy chịu tội sao?"

"..."

Cao Tiêu Tiêu nhếch môi, nhất thời cũng không biết nên nói cái gì cho phải.

Hàn Chân đi qua đỡ lấy Hàn lão phu nhân, "Bà nội, chuyện này bà đừng vội.."

"Bà có thể không vội sao? Con gần tới 30 rồi!" Hàn lão phu nhân nghe nói như thế tức giận, bỏ tay Hàn Chân ra, chỉ vào anh nói chuyện, "Báo chí hôm đó bà đã thấy, Tiêu Tiêu nhi có thể chịu, bà nhịn không được! Hôm nay bà muốn con cho bà một lời chắc chắn, nếu không, hai đứa ly hôn đi, nếu không lập tức sinh một đứa cháu cho bà ôm! Con chọn đi!"

Hàn Chân nhăn mày, được rồi, xem ra lần này bà nội thực sự tức giận.

Hàn lão phu nhân thấy cháu trai bộ dạng mặt mày ủ dột, trong lòng đặc ý, vừa muốn mở miệng nói thêm vài câu.

"Bà nội, thực xin lỗi.." Cao Tiêu Tiêu nắm chặt tay, rốt cục đem lời nói nói ra miệng, "Con.. Muốn ly hôn."

Bạn đang đọc truyện *Sưởi Ấm Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 26

Hàn lão phu nhân mặt cứng ngắt, hiển nhiên không nghĩ tới Cao Tiêu Tiêu nói ra hai chữ "Ly hôn".

Thế nhưng, chính bà vừa mới nói một lời đã định.. Lão phu nhân không có cách, đẩy cháu trai một bên không nói lời nào, ra hiệu anh tranh thủ thời gian khuyên nhủ.

Hàn Chân nhíu mày, đi qua ôm vai Cao Tiêu Tiêu, thấp giọng khuyên nhủ, "Vợ, đừng làm rộn, nhiều người như vậy nhìn xem đây này.."

"Em không có náo." Cao Tiêu Tiêu ngẩng đầu, đôi mắt sau kính thanh tịnh và kiên định, "Em nói thật, chúng ta ly hôn đi."

"Tiêu Tiêu." Hàn lão phu nhân nóng nảy, vội vàng tới cầm tay của cô, "Bà nội vừa rồi nói giỡn thôi, con đừng để trong lòng, không muốn sinh con chúng ta sau này hãy nói, chuyện cưới sinh cũng không thể tùy tiện.."

"Cùng sinh con.. Không liên quan, bà nội." Cao Tiêu Tiêu cười, quả nhiên đem việc ly hôn nói ra, cả người đều dễ chịu.

"Sở dĩ muốn ly hôn, là vì con với A Chân tính cách không hợp, hôn nhân như vậy, cũng thật sự không thể tiếp tục nữa. Con còn trẻ, con cũng muốn đi tìm kiếm hạnh phúc của mình, cho nên.. Thực xin lỗi bà nội, con làm cho bà thất vọng rồi. Gặp lại."

Sau khi nói xong, Cao Tiêu Tiêu hướng Hàn lão phu nhân cúi chào, nhấc tâm xoay người rời đi.

Hàn lão phu nhân há to miệng, nhanh chóng đánh lên cánh tay Hàn Chân một cái, "Còn đứng ngây đó làm gì, nhanh đuổi theo đi!"

Thang máy mở ra, Cao Tiêu Tiêu nhắc chân đi vào, vừa đề xuống nút đóng cửa, Hàn Chân ngay lập tức đi đến.

Cửa thang máy chậm rãi đóng lại, Cao Tiêu Tiêu đưa tay vén tóc con ra sau, trấn định mở miệng nói, "Như thế này em tới nhà Hoan Nhan ngủ, xế chiều ngày mai em trở lại biệt thự thu dọn đồ đạc, thứ hai em không tới công ty, mặt khác, về đơn ly hôn.."

"Anh hình như không có đồng ý ly hôn." Hàn Chân ngón tay cầm chìa khóa xe, thanh thoi mở miệng cắt đứt lời cô.

Cao Tiêu Tiêu thở dài, tận tình khuyên bảo, "Quan hệ của chúng ta bây giờ, kỳ thật với việc ly hôn không có gì khác nhau. Ba năm trước đây anh từng nói qua, sở dĩ lấy em là vì để cho trường bối yên tâm, như vậy bây giờ, anh đại khái có thể tìm người khác nghe lời hơn, người vợ ưu tú, em tin tưởng sẽ có rất nhiều người nguyện ý đây."

Hàn Chân hai tay để vào túi quần, biểu lộ giọng mỉa mai nhìn cô, "Vậy sao? Nếu không. Em giúp anh giới thiệu một người đi?"

Cao Tiêu Tiêu không nghĩ tới anh nhanh như vậy không kiên nhẫn, không cần nghĩ ngợi nói ra, "Em biết không nhiều lắm, bắt quá.. Em thấy Cố tiểu thư không tệ."

"Ah?" Hàn Chân đột nhiên câu môi cười xấu xa, "Em cũng cảm thấy cô ta không tệ?"

Cao Tiêu Tiêu mỉm cười, "Àn, Cố tiểu thư xinh đẹp hào phóng, học thức hơn người, bối cảnh gia đình với nhà họ Hàn cũng rất xứng đôi, bà nội với ba mẹ nhất định đều rất hài lòng đấy."

Đến tầng một, cửa thang máy mở ra, nụ cười trên mặt Hàn Chân không thay đổi, còn đưa tay sờ sờ đầu Cao Tiêu Tiêu, "Thật là người vợ quốc dân tốt, ly hôn rồi, còn giúp chồng tìm người khác."

Nói xong câu đó, Hàn Chân lạnh "Hừ" một tiếng, chỉ để cho cô một bóng lưng lãnh khốc.

Cao Tiêu Tiêu sững sờ đứng ở đằng kia, cảm giác giống như bản thân đắc tội anh rồi.

Thế nhưng.. Cô rất nhanh bắt đầu vui vẻ, Hàn Chân đã đáp ứng ly hôn rồi, mọi chuyện cần thiết đã làm rồi, cô khôi phục tự do, có thể về nhà cùng Tiểu Bạch rồi!

Cao Tiêu Tiêu bước chân nhẹ nhàng đi đến cửa bệnh viện, đưa tay bắt một chiếc xe, "Tài xế, đi trung cư Thúy Uyển."

Hàn Chân lái xe, thời điểm ra khỏi bệnh viện, vừa vặn thấy Cao Tiêu Tiêu ở đằng kia đón xe.

Cô đã đem kính đen tháo xuống, lúc lên xe nụ cười trên mặt sáng lạn đến chướng mắt.

Ly hôn rồi, thoát khỏi anh, thật sự làm cho cô nhẹ nhàng với vui vẻ như vậy sao?

Hàn Chân có chút hí hửng, không phải không thừa nhận, tự tôn đàn ông có chút bị tổn thương rồi.

Chuông điện thoại di động vang lên, anh cầm lấy điện thoại, nhìn thoáng qua sau đưa tới bên tai, "A lô."

"Hàn thiếu, ta là Tô Tranh. Thật xin lỗi, tôi muốn kết thúc nghỉ phép sớm, ngày mai trở lại thành phố D, thứ hai trở lại Hàn Thái, có được không?"

"Có thể." Hàn Chân nhàn nhạt trả lời.

"Thật tốt quá, cảm ơn Hàn thiếu, cái kia thứ hai gặp."

Sau khi để điện thoại xuống, Hàn Chân trực tiếp đem xe lái tới Dạ Khai.

Tô Tranh thật ra là bạn chung trường lúc đi du học, sau khi tốt nghiệp tới Hàn làm trợ lý đặc biệt, lúc trước định nghỉ phép đi tuần trăng mật, lần này đột nhiên trở về, đối với anh mà nói, coi như là chuyện tốt.

Dù sao, một ít chuyện cảm thấy không cần thiết phải biết, hiện tại xem ra, nên điều tra một chút rồi.

Cao Tiêu Tiêu một đẩy cửa ra, liền phát hiện Cao Tiểu Bạch đang ở trên ghế sofa lon chơi trò chơi.

"Tiểu Bạch, đang chơi trò chơi sao, bài tập đã làm xong rồi sao?" Nếu như cô nhớ không lầm, thứ hai nhà trẻ thi rồi nha?

Cao Tiểu Bạch rời khỏi trò chơi, cơ thể nhỏ nhảy xuống ghế sofa, không đáp hồi ngược lại, "Mẹ, mẹ với baba ly hôn có thuận lợi hay không?"

"..."

Cao Tiêu Tiêu hơi lúng túng, sờ sờ tóc của nhóc nói, "Nào có nhanh như vậy? Nhưng mà con yên tâm đi, nhiều nhất một tuần lễ, cam đoan OK!"

Cao Tiểu Bạch gật đầu, "Nhớ kỹ, nhất định không thể để cho baba biết được sự tồn tại của con."

Cao Tiêu Tiêu nín cười gật đầu, "Nhất định!"

Một lát sau, Tiểu Mao đến nhà nấu cơm, Cao Tiêu Tiêu cầm lấy điện thoại đi vào phòng ngủ, gọi điện cho Thường Hoan Nhan.

"Cái gì, Cố Hường Bắc vậy mà với em gái của chồng cậu quen nhau?" Khả năng bởi vì quá kinh ngạc, Thường Hoan Nhan ôn nhu đột nhiên cất cao âm lượng.

Được sự cho phép của Cao Tiêu Tiêu, cô lại hỏi, "Cái kia.. Lúc đó anh ta đối với cậu có phản ứng gì không? Những người khác không có nhìn ra sao?"

Cao Tiêu Tiêu liền đem biểu hiện với lời nói của Cố Hường Bắc y nguyên nói cho cô.

Lại một lần nữa thuật lại, cũng không có khó nghe như lần đầu.

"Anh ta đã hiểu lầm." Thường Hoan Nhan thở dài, "Tiêu Tiêu, nếu không, cậu tìm một cơ hội với anh ta nói một chút đi, đem tất cả mọi chuyện nói cho anh ta biết, mình tin.."

"Vô dụng, sự thật đã như vậy, mình cùng anh ta.. Cũng không có khả năng nữa rồi." Cao Tiêu Tiêu giọng nói bình thản, nhẹ nhàng như đang nói một việc không liên quan đến mình vậy.

"Hoan Nhan, mình tìm cậu, chủ yếu là muốn cậu giúp một việc."

"Cậu nói đi."

"Mình đã cùng nhà họ Hàn đưa ra ly hôn, Hàn Chân cũng đã đáp ứng. Cho nên, cậu có thể giúp mình tìm một luật sư đáng tin cậy không?" Cao Tiêu Tiêu hỏi.

"Được, không có vấn đề." Thường Hoan Nhan sáng khoái đáp ứng.

Ăn xong bữa tối, Cao Tiêu Tiêu chiếm đoạt máy tính, gửi hồ sơ xin việc!

Cao Tiểu Bạch nằm trên ghế sa lon, hai chân bắt chéo, bộ dạng tiểu đại nhân nói, "Sau khi ly hôn không phải có phí bồi thường sao? Mẹ còn tìm việc làm làm gì?"

Bạn đang đọc truyện *Sưởi Ấm Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 27

Cao Tiêu Tiêu hơi lạ, "Ôi! Sao con biết?"

Cao Tiểu Bạch buông tay, "Phim truyền hình đều diễn thế."

Cao Tiêu Tiêu xoắn xuýt nói, "Tiểu Bạch, về sau ít xem những loại phim như thế lại đi."

"Nhàm chán quá, mỗi ngày ở trong nhà lại không có chuyện gì khác làm." Cao Tiểu Bạch tổn thương buồn nói.

Cao Tiêu Tiêu ngẩn người, buông con chuột, đứng dậy đi tới.

"Tiểu Bạch." Cô ngồi xổm bên cạnh ghế sofa, đau lòng nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn không vui của nhóc, "Tin tưởng mẹ, đợi mẹ ly hôn rồi, có thể mỗi ngày ở nhà với con."

Cao Tiểu Bạch nhướn mày nhìn cô, "Không đi ra ngoài tìm việc làm?"

"Ách.." Cao Tiêu Tiêu xấu hổ, đành phải ngượng cười vừa nói, "Công việc vẫn phải tìm, bằng không đợi phí bồi thường xài hết rồi, lấy cái gì nuôi con đây?"

Cho dù Hàn Chân thật sự hào phóng cho cô mấy trăm vạn, cũng không thể miệng ăn núi lở đúng không?

"Con đã trưởng thành, có thể chính mình nuôi sống chính mình rồi." Cao Tiểu Bạch chăm chú nhìn cao tiêu tiêu.

"Con chỉ cần lớn lên vui vẻ là được rồi, chuyện khác giao cho mẹ! Ngoan.." Cao Tiêu Tiêu cũng giống vậy chăm chú nhìn cậu.

Tiểu Bạch thông minh hơn người, cộng thêm bộ dạng đẹp, cực giống con lai, nếu như không phải cho tới nay cô kiên trì cự tuyệt, chỉ sợ bây giờ đã sớm trở thành minh tinh.

Nhưng bất kể thế nào, con trai cuối cùng là một đứa trẻ, không biết xã hội hiểm ác, cô cũng không muốn lại để cho con trai nhỏ như vậy đến gần tiền tài, danh lợi.

Cao Tiểu Bạch nhẹ gật đầu, "Vậy được rồi, mẹ cố gắng lên!"

Cao Tiêu Tiêu cười cười.

Bảo bối, vì con, mẹ nhất định sẽ cố gắng!

Vừa rạng sáng ngày thứ hai, Cao Tiêu Tiêu nhận được điện thoại của Chung Du Hồng, "Tiêu Tiêu, thật sự muốn ly hôn sao? Không thể cứ vãn sao?"

Ngoại trừ Hàn lão gia đã qua đời, Hàn lão phu nhân với Chung Du Hồng đều là thật lòng đối tốt với cô.

Cao Tiêu Tiêu không đành lòng, nhưng vẫn nói ra miệng, "Thực xin lỗi."

"Ai, mẹ đã biết. Nhiều năm như vậy, con cũng không dễ dàng, đều do A Chân thiếu con."

Cao Tiêu Tiêu không nghĩ tới bà nhanh như vậy đồng ý, có chút kinh ngạc, đồng thời thực sự nhẹ nhàng thở ra, "Cảm ơn."

"Cảm ơn cái gì, tuy bọn con ly hôn rồi, nhưng." Chung Du Hồng ngưng một hồi, cuối cùng thở dài nói, "Tóm lại, Tiêu Tiêu, sau này có khó khăn gì cứ nói với mẹ, có rảnh, cũng thường trở về chơi một chút, đây vẫn là nhà con."

Cao tiêu tiêu cười cười, nhàn nhạt trả lời một chữ, "Vâng."

Phòng ngủ nhà họ Hàn.

Vừa cúp điện thoại, sau lưng truyền đến giọng nói của Hàn Chính Minh, "Cô ta nói điều kiện gì?"

Chung Du Hồng không đồng ý nhìn chòng, "Tiêu Tiêu nhi không phải loại phụ nữ ham hư vinh, người ta điều kiện gì đều không có."

"Hừ." Hàn Chính Minh khinh thường, "Lúc trước ba lại để cho A Chân cùng cô ta kết hôn, tôi đã không đồng ý, chuyện này xong chưa? Ba năm, còn không phải huyền não đòi ly hôn!"

Chung Du Hồng thở dài, lại nghe Hàn Chính Minh nói, "Tôi đi tìm luật sư Thẩm nhanh làm thủ tục, lập tức giải quyết chuyện này."

"Ông xã, chuyện ly hôn.. Trước vẫn nên cùng A Chân thương lượng?" Chung Du Hồng yếu ớt hỏi.

"Không cần." Hàn Chính Minh cầm lấy âu phục, đẩy cửa đi ra ngoài.

Chung Du Hồng, "..."

Cao Tiêu Tiêu giữa trưa trở lại Hương Tích Viên, lo lắng gặp phải Hàn Chân, để Tiểu Bạch ở cửa ra vào siêu thị đợi cô.

"Tiểu Bạch, con trước ngồi đây chơi một lát, mẹ thu thập xong đồ đạc đến đón con." Cao Tiêu Tiêu lấy ra mấy đồng tiền xu cho tiểu gia hóa.

Dưới ánh mắt chán ghét của con trai, Cao Tiêu Tiêu nhanh chóng đi.

Tiến vào biệt thự, trước cửa phòng khách, đôi dép lê của đàn ông yên tĩnh ở đằng kia, Hàn Chân không ở nhà.

Cao Tiêu Tiêu tung tăng như chim sẻ lên lầu, tăng thêm tốc độ thu dọn đồ đạc.

Tuy nhiên ở biệt thự thời gian so ở nhà nhiều hơn, nhưng thu thập đồ đạc cũng không nhiều, trừ một ít quần áo, mặt khác đều là mỹ phẩm xa xỉ Hàn Chân đưa, cô rất ít dùng, cũng không có ý định mang đi.

30 phút sau, Cao Tiêu Tiêu mang theo valy xuống lầu, ai ngờ vừa mới đi qua góc cầu thang, thấy Hàn Chân tay cầm túi quần, khuôn mặt lạnh lùng đứng ở dưới, đôi mắt màu đen nhìn thẳng cô, một âm thanh cũng không có, dọa cô thiếu chút nữa đem valy làm rớt.

Hàn Chân lạnh lùng "Xùy~~" nở nụ cười, "Làm cái gì, như vậy chột dạ?"

Cao Tiêu Tiêu bị thái độ của anh làm tức giận đến nội thương, nhưng vì phí bồi thường, vẫn là không tức giận cười nói, "Đã về rồi, em đồ đạc đã thu thập xong. Đúng rồi, chìa khóa trả anh."

Nói xong, cô cố hết sức đem valy nâng lên xuống dưới lầu, từ túi móc ra chìa khóa đưa anh.

Hàn Chân hí mắt, nhìn bàn tay trắng nõn nhỏ bé đang trước, chìa khóa im lặng nằm ở lòng bàn tay, chờ anh lấy.

Anh không hề đưa tay, nhìn chăm chăm vào cô hỏi, "Dọn tới ở cùng Hoan Nhan?"

Cao Tiêu Tiêu gật đầu, "Đúng vậy, trước cùng ở với cô ấy, đợi khi tìm được công việc lại chuyển."

"Như thế nào cô ấy không tới cùng em?" Hàn Chân lại hỏi.

Cao Tiêu Tiêu nghĩ thầm cái người này thắc mắc như thế nào nhiều như vậy, cô vừa cười vừa nói, "Lại không có bao nhiêu thứ, cho nên không phiền cậu ấy."

Hàn Chân cười như không cười nhìn cô, ánh mắt thâm thúy, đầy mắt, như nhìn xem biểu cảm của cô.

Cuối cùng, anh đưa tay, đem cái chìa khóa cầm lấy.

Cao Tiêu Tiêu nhẹ nhàng thờ ra, kéo lấy valy hành lý hướng cửa đi.

"Chờ một chút." Sau lưng vang lên tiếng bước chân, Hàn Chân vậy mà lại đi theo, "Đang rảnh rồi, anh đưa em đi."

Cao Tiêu Tiêu, "..."

Cho dù Cao Tiêu Tiêu mọi cách cự tuyệt, nhưng là sợ bị lộ, cuối cùng vẫn là ngồi vào xe Hàn Chân.

Thời điểm tới tiểu khu, Cao Tiêu Tiêu nghĩ đến tiểu Bạch vẫn còn ở cửa ra vào siêu thị, nhìn không được mở miệng nói ra, "Có thể dừng xe một lát không, em muốn vào siêu thị mua chai nước."

Ai ngờ Hàn Chân đem xe ngừng lại, cũng mở dây an toàn, trong miệng nói, "Vừa vặn, anh cũng muốn mua bao thuốc."

Cao Tiêu Tiêu buồn bực, hai người cùng đi, Tiểu Bạch nhất định sẽ bị lộ!

Chịu đựng xúc động muốn mắng người, cô cười cười nói, "Cái kia.. Em không đi, anh giúp em mua chai nước, cảm ơn."

Hàn Chân nhìn cô một cái đầy ảm ý, đẩy cửa xuống xe.

Cửa xe vừa đóng, Cao Tiêu Tiêu lập tức lấy điện thoại di động ra gọi cho con trai, "Tiểu Bạch, mẹ bây giờ bị khốn cùng rồi, "Ba ba" con ngay lập tức đi siêu thị, con cẩn thận một chút, đừng để cho anh ta phát hiện con, biết chưa?"

Đầu bên kia điện thoại dừng một hồi, ngay sau đó truyền tới âm thanh bình tĩnh của cậu nhóc, "Đã biết."

Sau khi cúp điện thoại, Cao Tiêu Tiêu chấp tay trước ngực: Tiểu Bạch Tiểu Bạch, ngàn vạn đừng nhận bậy ba ba!

Siêu thị cửa ra vào.

Cao Tiểu Bạch đương nhiên không có ngại thơ ngồi lắc lư xe, nghe hết điện thoại, cậu liền từ trong túi xách lấy ra một cái mắt kính mang lên, ngay sau đó, Hàn Chân xuất hiện ở trong tầm mắt.

Chỉ cần liếc, Cao Tiểu Bạch nhận ra người kia là "Ba ba" Hàn Chân của mình, sau kính râm, cậu vừa nhìn vừa trong lòng chăm chú.

Người cao, vượt qua kiểm tra; tướng mạo, cũng vượt qua kiểm tra; cũng không biết chỉ số thông minh như thế nào đây?

Vài bước, Hàn Chân trực tiếp bước chân dài đi vào siêu thị, cửa một bánh bao nhỏ mạng khẩu trang làm như không thấy.

Một lát sau, Hàn Chân cầm theo túi đi ra, nhìn thoáng qua xa xa xe, trong lòng tự dung một cỗ phiền não.

Anh rút ra một liều thuốc, vừa đưa tới bên miệng.

"Chú à, ở đây không được hút thuốc."

Một giọng nói trẻ nhỏ bên cạnh vang lên.

Bạn đang đọc truyện *Suối Âm Vực Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 28

Hàn Chân bất ngờ, cúi đầu nhìn sang, một đứa bé tầm bốn năm tuổi đứng ở đằng kia, khuôn mặt nhỏ nhắn đeo kính râm, ngón tay chỉ lên trên tường cho anh nhìn, "Siêu thị cấm hút thuốc."

Anh ho khàng một tiếng, đành phải đem thuốc thu trở về.

Bây giờ trẻ nhỏ đều thông minh như vậy sao, nhỏ như vậy biết chữ rồi hả? Hàn Chân bắt gặp nhìn cậu mấy lần.

Cao Tiểu Bạch không nói gì thêm, tình rụi tiếp tục sau kính râm quan sát anh.

Đội Hàn Chân sau khi rời đi, Cao Tiểu Bạch tháo xuống kính râm, quay người đi vào siêu thị, "Dì, xin hỏi trạm xe buýt đi như thế nào?"

* * *

Bên kia, Cao Tiêu Tiêu thấy Hàn Chân sau khi trở về cũng không có gì bất thường, trong lòng cũng thả lỏng.

Đến tiểu khu Thương Hoan Nhan ở, Cao Tiêu Tiêu vội mở miệng nói, "Ngủm ở của là được rồi."

Hàn Chân lại trực tiếp đem xe lái đi vào, đầu đường hỏi cô, "Queo trái hay là queo phải?"

Cao Tiêu Tiêu hơi quỳnh đành phải nói, "Queo phải, lầu số sáu một đơn nguyên."

Xe ở trước lầu đơn nguyên chậm rãi dừng lại.

Cao Tiêu Tiêu xuống xe, vừa muốn đưa tay nhận lấy valy, Hàn Chân lại kéo lấy valy hướng gác cửa mà đi, "Ở đây không có thang máy sao? Anh đưa em đi lên."

"..."

Cao Tiêu Tiêu nhìn bóng lưng cao ngất như tùng của anh, ngây dại.

Xong đời, cô còn chưa cùng Hoan Nhan nói lời nào.

"Đứng góc ở đó làm gì? Tới mở cửa." Hàn Chân đến gác cửa, quay đầu lại nhìn Cao Tiêu Tiêu, giọng nói kia như ra lệnh cho nhân viên của mình.

Cao Tiêu Tiêu cắn răng, đi qua mở miệng, "Thật xin lỗi, Hoan Nhan còn không biết quan hệ của em và anh, cô ấy cũng không biết anh, nhưng nếu như bị cô ấy biết chúng ta kết hôn, ảnh hưởng. Không tốt lắm, hơn nữa, em về sau còn muốn lập gia đình.."

Trời mới biết cô lấy bao nhiêu dũng cảm mới đem những lời này nói với anh?

Cao Tiêu Tiêu cúi đầu, rõ ràng cảm thấy người bên cạnh toàn thân tỏa ra sát khí, da đầu cũng sắp bị anh hung ác nhìn chọc thủng rồi..

Cuối cùng, bàn tay lớn cầm valy buông lỏng ra, Hàn Chân không nói một lời, quay người bước nhanh mà rời đi!

* * *

Nhìn chiếc Bentley màu trắng lái đi, Cao Tiêu Tiêu nghĩ mà sợ vô vô ngực, gọi điện cho Tiểu Bạch, "Tiểu Bạch, mẹ bây giờ lập tức tới đón con ha ha, đại khái.."

"Không cần đâu mẹ, com đang trên xe buýt, còn hai trạm nữa là về đến nhà."

"..."

Cao Tiêu Tiêu có chút im lặng, bất quá Tiểu Bạch thông minh lại độc lập, trước kia cũng thường xuyên ngồi xe buýt, liền yên tâm dặn dò cậu vài câu, "Được rồi, trên đường nhớ coi chừng, nhớ kỹ xuống xe ở trung cư Thúy Uyển."

"Đã biết."

* * *

Ruốc cuộc Cao Tiêu Tiêu cũng về đến nhà, Cao Tiểu Bạch đang ngâm kẹo que, trong tủ lạnh cầm ra một chai nước cho cô, mở miệng câu nói đầu tiên là, "Mẹ, con cảm thấy được con lớn lên giống như ba ba."

"PHỤT." Cao Tiêu Tiêu vừa uống một ngụm nước trực tiếp phun ra.

Bàn tay nhỏ của Cao Tiểu Bạch di chuyển kẹo que, ngây thơ như cú nhìn cô, "Thật sự! Con hôm nay ở khoảng cách gần quan sát qua rồi."

Cao Tiêu Tiêu rút giấy ra lau, vừa lau vừa nghĩ, có sao?

Nói thật, tuy cô với Hàn Chân kết hôn ba năm, nhưng thật sự rất ít ở khoảng cách gần quan sát anh, chỉ biết anh lớn lên rất tuấn tú, lại có tiền, là người trong mộng của ngàn vạn phụ nữ ở Thành phố D này.

Cao Tiểu Bạch mang dép lê nhỏ trở về phòng, rất nhanh ôm một cuốn tạp chí chạy trở lại, "Đúng rồi mẹ, trên tạp chí còn nói giá trị con người của ba ba hơn trăm ngàn vạn, con ở Baidu điều tra rồi, người đàn ông như vậy chính là thổ hào trong truyền thuyết, nếu như ly hôn tài sản phân chia phải đều, nếu không muốn đi tòa án tiến hành phán quyết.."

"..."

Cao Tiêu Tiêu im lặng lấy đi tạp chí, tiện tay ném vào sọt rác.

Cô biết rõ Tiểu Bạch có chỉ số thông minh vượt trội, không tới 5 tuổi biết được không ít chữ Hán, các loại ứng dụng mạng internet càng dùng thành thạo hơn, thế nhưng không có nghĩa là cần cậu đi quan tâm chuyện người lớn.

Cao Tiểu Tiêu ngồi xổm người xuống, nhìn vào mắt to con trai nói, "Tiểu Bạch, sau này đừng có mua những . tạp chí này, mẹ chuẩn bị cùng anh ta ly hôn rồi, sau này con không còn ba, anh ta có tiền hay không cũng không liên quan gì đến chúng ta. Đem anh ta quên đi, được không?"

Cao Tiểu Bạch chu cái miệng nhỏ nhắn, một lát sau, mới có chút không cam lòng gật đầu.

Cao Tiểu Tiêu cười cười, xoa xoa tóc của cậu, đứng dậy kéo valy trở về phòng dọn dẹp.

Cao Tiểu Bạch thì đứng ở phòng khách tiếp tục suy tính: Hôm nay cùng ba ba lần đầu gặp mặt, cảm giác thái độ của ông ấy đối với trẻ em cũng không tệ lắm, không biết cho phí bồi thường có nhiều không?

* * *

"Cao tiểu thư, đây là Chủ tịch kêu tôi giao cho cô."

Chu Nhất Ngo, quán cà phê gần trung tâm, luật sư Thẩm đem đơn ly hôn để trước mặt Cao Tiểu Tiêu.

"Phần này trong đơn cho thấy, ngoại trừ 500 vạn phí đền bù tổn thất ly hôn, còn có tài sản trên danh nghĩa của Thiếu gia cùng cô không có liên quan gì tới nhau. Đương nhiên, nếu như Cao tiểu thư cảm thấy những điều kiện này không hài lòng, tôi có thể cùng chủ tịch xin phép."

Cao Tiểu Tiêu cầm lấy đơn ly hôn đơn giản nhìn nhìn, 500 vạn phí đền bù tổn thất, đã đủ rồi, cô không tham lam.

Cô cầm lấy bút, không chút do dự ký tên xuống.

"Đơn này khi nào mới có hiệu lực?" Cô hỏi.

"..."

Luật sư Thẩm hơi ngạc nhiên, đây là lần đầu tiên ông gặp phải tình huống như vậy, lại không nói đây là phụ nữ.

Dừng một chút, ông chuyên môn trả lời, "Đội thiếu gia ký tên, phần đơn sẽ chính thức có hiệu lực."

Cao Tiểu Tiêu gật đầu, "Vậy thì xin nhờ luật sư Thẩm rồi, tôi hi vọng thủ tục mau chóng xong xuôi."

Luật sư Thẩm, "..."

* * *

Tập đoàn Hàn Thái, văn phòng tổng giám đốc.

Tô Chanh đứng ở đằng kia, nhìn người đàn ông sau bàn công tác đối với một đồng tư liệu thất thần.

Làm trợ lý cho Hàn Chân năm năm, đây là lần đầu tiên thấy anh thất thần.

Một lát sau, Tô Chanh nhàu mày, rốt cục nhìn không được mở miệng nhắc nhở, "Hàn thiếu? Hàn thiếu!"

Hàn Chân lấy lại tinh thần, nhàu mày nhìn cô, "Làm sao vậy?"

Tô Chanh, "Hàn thiếu, tư liệu điều tra ngài muốn đều ở đây, xin hỏi còn có chuyện khác không?"

"Không có, cô đi ra trước đi." Hàn Chân nhếch môi mỉm cười, rất nhanh lại bỏ thêm một câu, "Đúng rồi, chuyện này tạm thời giữ bí mật."

Tô Chanh cười cười, "Hàn thiếu yên tâm, tôi biết rõ nên làm như thế nào."

Hàn Chân nhẹ gật đầu, đợi Tô Chanh sau khi rời đi, tầm mắt của anh lại lần nữa trở lại đồng tư liệu kia.

Đúng vậy, bởi vì Cao Tiểu Tiêu hành vi khác thường, cộng thêm đột nhiên mãnh liệt muốn ly hôn, lại để cho anh đối với quan hệ giữa cô cùng Cố Hường Bắc sinh ra hiếu kỳ.

Cho nên ngày hôm qua bị Cao Tiểu Tiêu làm tức giận, nửa đường, Anh trực tiếp gọi điện cho Tô Chanh điều tra quan hệ của hai người.

Trong tư liệu cho thấy, Cố Hường Bắc trước khi xuất ngoại là nam thần trường học, độc thân ba năm, cho đến đại học năm 4 năm mới có bạn gái đầu tiên, nhưng tất cả mọi người lại không biết tên của cô ta, cũng chưa từng thấy qua cô ta, chỉ biết là trong điện thoại anh ta gọi cô là "Tiêu Tiêu", còn thường xuyên đi ngoại thành thăm cô.

Thế nhưng tư liệu của Cao Tiêu Tiêu lại hoàn toàn không có đoạn ghi chép này, chỉ có ba năm ở chỗ anh.. tin tức: Cao Tiêu Tiêu, nữ, quê quán thành phố D, cô nhi, tốt nghiệp trung học..

Liên hệ với tiệc rượu ngày đó Cố Hường Bắc với Cao Tiêu Tiêu u ám, Hàn Chân cơ hồ có thể dễ xác định, anh ta và Cao Tiêu Tiêu có quan hệ không tầm thường, thậm chí, có thể "Tiêu Tiêu" là Cao Tiêu Tiêu! Nếu không sẽ không trùng hợp như vậy!

Thế nhưng.. Cao Tiêu Tiêu quê quán là thành phố D.

Hàn Chân cau mày, trực tiếp bấm số Úc Duật Đình, "Duật Đình, giúp tôi tra một chút ghi chép của Tiêu Tiêu ở thành phố."

* * *

Rất nhanh, Úc Duật Đình liền gọi lại, "Tôi điều tra rồi, Tiêu Tiêu tháng này không có rời thành phố D."

"..."

Hàn Chân lập tức nhăn mày.

"Này, tôi nói này người anh em, cậu bị thần kinh gì à? Làm gì vậy đột nhiên điều tra vợ của mình?" Úc Duật Đình nhin không được ba hoa lên.

"Duật Đình, tôi hoài nghi.."

Bạn đang đọc truyện *Sưởi Ấm Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 29

"Này, đừng nói cậu đang nghi cô ấy sau lưng cậu yêu đương vụng trộm?" Úc Duật Đình ở đầu bên kia nói to, "Nhanh dẹp đi ý nghĩ bẩn thỉu của cậu đi! Tiêu Tiêu nhi là một cô gái vô cùng tốt, không có khả năng làm ra loại chuyện này!"

"..."

Hàn Chân đột nhiên cười lạnh, "Cậu giống như đối với vợ tôi có ý nghĩ gì, hả?"

Úc Duật Đình gạt mình một chút, lập tức nhanh chóng nói, "Móa, tôi chính là coi cô ấy như là em gái! Cậu yên tâm, tôi còn biết đạo lý "Vợ của bạn không thể đụng!"

Hàn Chân cười lạnh, "Ý cậu.. Nếu như Tiêu Tiêu nhi không phải vợ tôi, cậu liền muốn hạ thủ đúng hay không?"

"..."

Trời đất chứng giám, anh làm sao có suy nghĩ đen tối như vậy? Úc Duật Đình oan uổng nói, "Tôi làm sao có thể.."

"Ba" một tiếng, điện thoại trực tiếp bị cúp máy!

* * *

Sau khi để điện thoại di động xuống, ngay lập tức, Hàn Chân tìm chìa khóa, mở ngăn kéo dưới bàn làm việc kéo ra.

Bên trong để, chính là chuyện hơn bốn năm trước, anh nhờ Úc Duật Đình tra tất cả tư liệu check/in ngày hôm đó ở khách sạn Úc Hào từ nhân viên, trong đó bao gồm cả Cao Trình Ninh.

Quả nhiên, anh không có nhớ lầm.

Trên tư liệu ghi rõ ràng: Cao Trình Ninh, nữ, quê quán Sùng Thành.

* * *

Hàn Chân đem tư liệu bỏ xuống, ngón tay thon dài cầm lên một điều thuốc.

Anh nhắm mắt lại, trên mặt biểu tình giống như đùa giỡn điều thuốc giữa ngón tay, khói mù lượn lờ bên trong, lúc sáng lúc tối, nhìn không rõ ràng.

Mối tình đầu của Cố Hường Bắc tên là "Tiêu Tiêu Nhi", người Sùng Thành.

Chị dâu của Cố Hương Bắc tên là Cao Trinh Ninh, cũng là người Sùng Thành.

Nhũ danh của Cao Tiêu Tiêu, vừa khéo cũng gọi là "Tiêu Tiêu Nhi".

Cao Tiêu Tiêu với Cao Trinh Ninh, vừa khéo cũng đều là họ Cao.

Đột nhiên năm năm trước Cố Hương Bắc bị đưa đi nước ngoài, mà anh năm năm trước, ở khách sạn Úc Hào vô tình gặp được "Con gái" Cao Trinh Ninh..

Mặc dù trong tài liệu của Cao Tiêu Tiêu điền là cô nhi, mà Cao Trinh Ninh cũng chỉ có một người con gái là Cố Lệ Thanh, thế nhưng tất cả mọi thứ, lại trùng hợp như vậy..

Ngay lúc này, cửa phòng làm việc bị gõ vang, cắt đứt suy nghĩ của Hàn Chân.

Luật sư Thẩm cầm một phần văn kiện đi đến, "Hàn thiếu, đây là cha ngài nhờ tôi soạn thảo thư thỏa thuận ly hôn."

"..."

Hàn Chân nhú mày, đưa tay tiếp nhận, đem thỏa thuận qua loa nhìn lướt qua.

Khi thấy ba chữ "Cao Tiêu Tiêu" nắn nót ở trang cuối cùng, anh bỗng nhiên cười một tiếng, nhú mày nhìn về phía luật sư Thẩm, "Hiệu suất làm việc rất cao đi, đã ký xong rồi?"

"Đúng vậy, Hàn thiếu." Luật sư Thẩm mỉm cười trả lời, "Cao tiểu thư là người rất thẳng thắn, đối với những điều kiện của chủ tịch đưa ra cũng không có bất kỳ ý kiến gì, ngay lập tức liền.."

"Vù vù" hai tiếng, người đàn ông vốn là vẻ mặt ôn hòa đột nhiên trở nên âm trầm, trực tiếp đem bản thỏa thuận xé nát.

"..."

Luật sư Thẩm ngẩn ngơ cả người.

"Tôi có nói qua.. Tôi muốn ly hôn sao?" Hàn Chân giơ tay lên, trong nháy mắt mảnh giấy đập vào trên mặt luật sư Thẩm, đau nhức..

Hàn Chân đứng dậy, hai tay cắm vào túi quần tây, mắt đen trùng trùng anh ta, giọng nói lạnh lẽo cứng rắn, "Trở về nói cho chủ tịch, về sau chuyện của tôi, không phiền đến ông ấy nhúng tay!"

".. Là." Luật sư Thẩm cúi đầu, một giọt mồ hôi lạnh không khỏi từ thái dương trượt xuống.

Đây là Hàn thiếu ngày bình thường thân thiện lễ phép sao, làm sao tính tình này.. Một chút cũng không thể so với chủ tịch nhỏ.

Cao Tiêu Tiêu buổi sáng ký xong đơn thỏa thuận ly hôn, buổi chiều liền đến phỏng vấn ở tòa nhà nước ngoài.

Đông Lệ là công ty người mẫu, Thường Hoan Nhan nhận chức quan hệ xã hội vừa vặn có chức vụ lui tới, cho nên nắm chắc cơ hội, cộng thêm kinh nghiệm làm việc ở Hàn Thái, Cao Tiêu Tiêu phỏng vấn thuận lợi, trực tiếp thông báo tuần tới có thể đi làm.

Sau khi rời khỏi Đông Lệ, Cao Tiêu Tiêu đi nhà trẻ đón Tiểu Bạch.

Đến cửa nhà trẻ, chỉ chốc lát sau Cao Tiểu Bạch liền từ bên trong đi ra, trên mặt nhỏ không biểu lộ, bên cạnh còn vây quanh một đồng tiểu nữ sinh lú rú.

Cao Tiêu Tiêu nhìn vậy trong lòng xúc động, con của cô, mới bốn tuổi đã có số đào hoa như thế!

Chờ đi đến trước mặt, Cao Tiêu Tiêu cười nâng tay lên, "Tiểu Bạch!"

Cao Tiểu Bạch theo giọng nói nhìn sang, mặt nhỏ vốn đang lạnh lùng ngay lập tức không còn, cũng mặc kệ đám tiểu hoa si bên cạnh kia, bước chân chạy tới.

Tiểu nữ sinh bên cạnh bất ngờ, lập tức hồng hộc chạy theo tới.

"Mammy, phỏng vấn kết quả thế nào?" Tiểu gia hỏa câu nói đầu tiên là hỏi chuyện này.

Cao Tiêu Tiêu vẫn chưa trả lời, một đám tiểu nữ sinh cũng đến, từng đứa mở miệng ngọt ngào gọi.

"Chào di."

"Dì thật xinh đẹp."

"..."

"Chào các con, các con cũng thật đáng yêu." Cao Tiêu Tiêu mỉm cười đáp lại nhiệt tình, có con trai là nam thần như thế, cô cũng có chút hạnh diện.

Cao Tiêu Bạch, "..."

Thật vất vả mới thoát khỏi một đám tiểu nữ sinh, Cao Tiêu Bạch nắm tay Cao Tiêu Tiêu cũng không quay đầu lại hướng nhà đi.

"Con trai chờ một chút." Cao Tiêu Tiêu dừng lại ở cửa MacDonald, "Com tối chúng ta ăn MacDonald có được hay không?"

Cao Tiêu Bạch bốn tuổi cũng giống những đứa trẻ khác, thích ăn MacDonald.

Cao Tiêu Bạch ngẩng cái đầu nhỏ lên nhìn cô, giọng điệu khẳng định, "Nói như vậy.. Phòng vẫn thông qua rồi?"

Cao Tiêu Tiêu gật đầu.

Không hổ là con của cô, chính là thông minh như vậy!

Lúc Cao Tiêu Tiêu xếp hàng mua bữa ăn, điện thoại để ở trên bàn vang lên.

Cao Tiêu Bạch lấy tới nhìn, "Hoa tâm Boss"? Ai vậy?

Mặc dù hiếu kỳ, nhưng Tiêu Bạch là một đứa trẻ nghe lời, mẹ đã từng nói, không phải chuyện quan trọng, tuyệt đối không nên nghe điện thoại di động của mẹ.

Một lát sau, Cao Tiêu Tiêu bụng đồ ăn trở lại, nghe điện thoại.

Cao Tiêu Bạch ghé vào trên mặt bàn, tay nhỏ ôm CocaCola, miệng nhỏ ngậm lấy ống hút, mắt to không nhúc nhích nhìn cô chăm chăm.

Điện thoại là Hàn Chân gọi tới, "Là anh."

Cao Tiêu Tiêu kinh ngạc, không biết anh tìm mình có chuyện gì, đành phải khách sáo trả lời một câu, "Chào ngài."

"..."

Đầu bên kia điện thoại nửa ngày cũng không có âm thanh.

Cao Tiêu Tiêu cau mày, "Này? Hàn thiếu, xin hỏi."

"Thư thỏa thuận ly hôn anh xem qua, mặc dù em đã ký tên, nhưng điều khoản còn có chút vấn đề, anh muốn gặp em thảo luận một chút." Hàn Chân rút cuộc lên tiếng lần nữa, giọng nói nhàn nhạt, nghe không có cảm xúc gì.

Cao Tiêu Tiêu lập tức khẩn trương, "Hàn thiếu, có phải liên quan tới vấn đề tiền bồi thường.."

"Cũng có. Không thể miêu tả được."

Cao Tiêu Tiêu, "..."

"Anh bây giờ đang trên đường tới nhà em, có được hay không?" Hàn Chân hỏi.

Ngay lập tức Cao Tiêu Tiêu trừng lớn mắt, xong đời, cô và Hoan Nhan vốn không ở cùng nhau!

".. À, Hàn thiếu, thật xin lỗi, tôi bây giờ còn đang ở bên ngoài, không có ở nhà, ngày mai có thể chứ? Ngày mai tôi có thể tới Hàn Thái thảo luận với ngài." Vì chút tiền bồi thường, Cao Tiêu Tiêu đành hạ thấp thái độ.

"Sáng mai anh phải đi công tác, nửa tháng mới trở về."

"..."

Ý là trước khi anh trở về, cô không thể ly hôn sao?

Cao Tiêu Tiêu thật sự rất sợ đêm dài lắm mộng..

"Bây giờ xe đã vào trung cư, em cứ từ từ mà về, anh không vội."

Nói xong, không đợi Cao Tiêu Tiêu trả lời, liền lập tức cúp điện thoại.

Cao Tiêu Tiêu, "..."

Trên cầu vượt thành phố, bên trong một chiếc xe Bentley màu trắng, Hàn Chân lại bấm gọi một cuộc điện thoại khác, "Tổng biên tập Luru, tối nay tạp chí mấy người biết làm sao rồi chứ."

Sau khi bị Hàn Chân cúp điện thoại, Úc Duệ Đình đang ngồi trong phòng làm việc của mình phiền muộn hút thuốc, điện thoại đột nhiên lại truyền đến một đoạn thanh âm nhắc nhở.

Anh ấn mở xem thư, "Anh đã bị Hàn Chân xóa khỏi group "Tám mặt mai phục".."

Tám mặt mai phục là group wechat Hàn Chân tạo ra, bên trong đều là người trong tám Gia tộc lớn nhất quan hệ tương đối tốt, tất cả đại ca với chị dâu đều ở bên trong.

Ngay lập tức Úc Duệ Đình xù lông, trực tiếp từ trên ghế nhảy bắn lên, "Hàn Chân, công báo tư thù đúng hay không?"

Bạn đang đọc truyện *Sưởi Ấm Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 30

MacDonald.

"Mẹ." Cao Tiêu Bạch nhìn Cao Tiêu Tiêu đối diện sau khi để điện thoại xuống liền không nói tiếng nào, "Là Hàn Chân gọi điện thoại tới sao?"

Thì ra ở trong lòng mẹ, ba ba chính một cay củ cải lớn hoa tâm, khó trách gọi "Hoa tâm Boss"!

Cao Tiêu Tiêu hết đường trốn, nặng nề nhẹ gật đầu.

"Mẹ đi đi, nói không chừng ông ấy lương tâm cắn rứt, muốn cho chúng ta thêm một chút phí bồi thường." Cao Tiêu Bạch nghĩ viễn vông nói.

"..."

Cao Tiêu Tiêu mới không tin, cho thêm? Làm sao có thể, cho một ít là tốt lắm rồi.

Nhưng, vì phòng ngừa đêm dài lắm mộng, Cao Tiêu Tiêu không muốn đi, xem ra tiền hơn mặt mũi, cho dù lên núi đao xuống biển lửa, cô cũng phải đi một chuyến!

"Tiểu Bạch." Cao Tiêu Tiêu đứng dậy, "Chúng ta đem đồ ăn gói mang đi, con mang về nhà ăn, mẹ với ba nói chuyện xong liền về nhà với con, có được hay không?"

Cao Tiêu Bạch nhu thuận gật đầu, "Không có vấn đề."

Trên đường, Cao Tiêu Tiêu gọi điện cho Thường Hoan Nhan, đem tất cả mọi chuyện kể lại, ai ngờ..

"Tiêu Tiêu Nhi, Tiểu Thụ anh ấy hôm qua ra khỏi nhà, vừa vặn không ở nhà, tổng biên tập của bọn mình vừa mới nói tối nay phải tăng ca, cho nên thật xin lỗi, mình không giúp được cậu. Như vậy đi, cậu đến tòa soạn lấy chìa khóa đi, dù sao mình vẫn còn một chìa khóa dự phòng, thế nào?"

Cao Tiêu Tiêu vui vẻ đồng ý, Hoan Nhan với Tiểu Thụ đều không có ở nhà cũng tốt, nếu không bí mật khó giữ bị nhiều người biết, cô thật sự sợ bọn họ làm lộ ra.

Vội vàng tới tòa soạn lấy chìa khóa, lại đi tới tiểu khu, lúc này cũng đã là bảy giờ hơn tối.

Vừa đến dưới lầu, quả nhiên, ngay đằng kia có một chiếc xe Bentley màu trắng lẳng lặng dừng ở chỗ đó.

Cao Tiêu Tiêu trong cửa sổ xe nhìn trước nhìn sau, không có ai! Chẳng lẽ.. Anh đã đi lên rồi?

Vừa nghĩ tới có thể anh không có kiên nhẫn chờ lâu.. Cao Tiêu Tiêu mở cửa, ba chân bốn cẳng bò lên.

Đến lầu năm, Cao Tiêu Tiêu đã mệt, vừa mới rẽ qua thang lầu, đỉnh đầu liền truyền đến một giọng nói nhàn nhả lại quen thuộc, "Cô vợ trẻ, có thể tính trở về."

Giọng điệu này.. Nghe giống như tâm tình cũng không tệ lắm?

Cao Tiêu Tiêu buông lỏng, sờ lấy trái tim đập loạn, lấy tốc độ rùa bò đi lên, vừa thở hổn hển nói với anh, "Khoan đã, chờ lâu lắm rồi sao?"

"Đúng vậy." Hàn Chân gật đầu, đôi môi mỏng có chút câu lên, đôi mắt thâm thúy kia không hề chớp mắt nhìn cô chằm chằm.

Cô không có đeo kính, có thể bởi vì ra ngoài phỏng vấn, mặc chính là một chiếc đầm màu đen cổ áo hình chữ V, cộng thêm tóc đen rủ xuống vai, càng làm nổi bật lên khuôn mặt nhỏ trắng nõn của cô, làn da sạch sẽ tinh tế tỉ mỉ đến nhìn không thấy bất kỳ lỗ chân lông.

Cao Tiêu Tiêu vẫn luôn nghĩ đến chuyện ly hôn, cũng không có chú ý tới ánh mắt của anh, sau khi lên bậc thang cuối cùng cuối đầu, liền lấy chìa khóa ra mở cửa, giọng điệu giống như chủ nhân nói, "Vào đi."

Hàn Chân cười cười, cùng Cao Tiêu Tiêu đi vào.

Cao Tiêu Tiêu ở cửa ra vào thay đổi dép lê, nghĩ nghĩ, có ya toota lấy đôi dép lê của Tống Tiêu cầm tới đặt ở dưới chân Hàn Chân.

Ai ngờ..

Hàn Chân vẫn gương mặt nhu hòa như cũ, khi nhìn đến đôi dép lê nam ngay lập tức biến thành nghiêm túc, "Đôi dép này của ai?"

Anh liếc xéo cô, giọng điệu gấp gáp, làm Cao Tiêu Tiêu cảm thấy mình giống như vượt quá giới hạn bị chồng bắt được vợ..

Cô chớp mắt nhìn, đành phải nói dối, "Hoan Nhan.. Bạn trai."

Hàn Chân "Hừ" lạnh một tiếng, trực tiếp cởi giày đi vào, ngạo kiều bỏ xuống một câu, "Anh không mang dép của người đàn ông khác!"

Cao Tiêu Tiêu, "..."

Trong phòng khách.

Cao Tiêu Tiêu giống như cô vợ nhỏ đứng ở một bên, nhìn Hàn Chân giống như đại lão gia ngồi ở trên ghế sa lon, cảm lấy điều khiển mở ti vi, chuyển đến kênh tài chính và kinh tế, tự tại giống như trong nhà mình, đối với chuyện ly hôn lại một chữ không đề cập tới.

"Ách, Hàn thiếu, chuyện điều khoản trong đơn ly hôn, ngài có ý kiến gì không?" Cao Tiêu Tiêu lấy dũng khí mở miệng.

Hàn Chân vẫn luôn đang xem tivi bỗng nhiên nâng lên tay trái, trầm mặc một hồi, nói, "Gần tám giờ."

".. A?" Cao Tiêu Tiêu không hiểu cho lắm.

Hàn Chân quay đầu nhìn cô, mắt đen thâm thúy mà yên tĩnh, "Anh đói."

Cao Tiêu Tiêu, "..."

Hàn Chân nói xong, cũng không đợi Cao Tiêu Tiêu trả lời, lại quay đầu chuyên chú nhìn lên TV.

Cao Tiêu Tiêu cau mày, nghĩ thầm vì đi tới đây cô cũng chưa ăn cơm..

Thế là nhìn anh một hồi, nghĩ đến 500 vạn kia, cô cắn răng, vẫn là nhận mệnh xoay người đi vào phòng bếp.

Thường Hoan Nhan không hổ là người nội trợ, vào tới phòng bếp hoàn mỹ, trong tủ lạnh chứa các loại rau quả, thịt, đồ hộp, đồ uống.. Rực rỡ muôn màu, phong phú đa dạng.

Cao Tiêu Tiêu nhìn hồi lâu, cuối cùng.. Vẫn là từ trong tủ đông lấy ra một túi sủi cào.

Trong phòng khách, sau khi Cao Tiêu Tiêu rời đi, ánh mắt của Hàn Chân cũng từ trên TV dời đi, giữ im lặng đánh giá trong phòng.

Hai phòng ngủ một phòng khách, phòng khách coi như rộng rãi, đồ dùng trong nhà cần có gì đều có, khắp nơi được dọn dẹp sạch sẽ chỉnh tề, trên tường treo nhiều loại tranh nghệ thuật, nhìn một cái, cả phòng hiện lên phong cách căn nhà ấm áp, màu sắc hồng phấn hệ..

Hàn Chân một bên nhìn một bên ở trong lòng nghĩ: Thì ra Tiêu Tiêu Nhi thích chính là loại phong cách phấn nộn này, bình thường thật đúng là nhìn không ra.

Khóe mắt liếc qua liếc lại một vòng bóng hình xinh đẹp từ phòng bếp ra, anh thu tầm mắt lại, lại lần nữa khôi phục tư thái tự phụ tự cao ban đầu.

"Sủi cào đã nấu xong, ăn đi." Cao Tiêu Tiêu đem một đĩa sủi cào đã nấu chín đặt ở trên bàn trà, lại quan tâm tăng thêm một câu, "Muốn ăn dấm? Hay là ăn dầu cay?"

Hàn Chân trừng mắt nhìn một bàn bánh sủi cào kia, lòng mày không tự chủ nhíu lại, "Em cho anh ăn cái này sao?"

"..."

Cầm đôi đũa chặt lại rồi thả lỏng, một hồi sau, Cao Tiêu Tiêu mới nhin xuống cảm xúc nói, "Anh cũng biết, tôi không biết làm cơm."

Ngụ ý chính là, anh cố ý gây chuyện đúng hay không?

Hàn Chân bởi vì cô dùng giọng điệu oán trách cười, giọng nói thản nhiên nói, "Thật xin lỗi, anh quên."

Cao Tiêu Tiêu trầm mặc, "..."

"Đúng rồi, em đã ăn cơm chưa?" Hàn Chân đột nhiên có lương tâm, lại hỏi cô.

Cao Tiêu Tiêu có lòng phê bình, cau mày liền nói, "Lúc nhận được điện thoại của anh, ban đầu đang chuẩn bị cùng bạn ăn cơm chung."

Nhìn thoáng qua sùi cảo nóng hổi, Cao Tiêu Tiêu nuốt nước miếng, mở miệng nói ra, "Nếu Hàn thiếu đã không ăn, kia.."

Vừa muốn đưa tay tới, Hàn Chân đột nhiên bụng đĩa sùi cảo lên, lấy tốc độ sét đánh toàn bộ đổ vào trong thùng rác.

"!" Cao Tiêu Tiêu không thể tin nhìn thùng rác, sùi cảo của cô!

Bạn đang đọc truyện *Sưởi Ấm Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 31

"Mấy loại đồ ăn này không tốt cho sức khỏe." Hàn Chân buông xuống đĩa, nói chuyện vô cùng đương nhiên.

Cao Tiêu Tiêu âm thầm nắm chặt nắm đũa, bình tĩnh!

Sau đó, cô lấy điện thoại di động ra, "Thế này đi, tôi gọi thức ăn bên ngoài cho anh?"

Đúng lúc hôm qua Tiểu Bạch cài app mua đồ ăn vào điện thoại cho cô, 25 đơn hàng đầu tiên giảm được 12 đồng!

Hàn Chân chán ghét nhăn nhó lông mày, "Thức ăn bên ngoài không vệ sinh."

Không vệ sinh? Vậy bình thường anh làm sao ăn hết?

Cao Tiêu Tiêu chớp mắt, nhìn người đàn ông ngồi ở đằng kia xoi mói, đáy lòng tức giận, trực tiếp bật thốt lên, "Ăn hay không ăn, tùy anh!"

Lời này vừa nói ra, toàn bộ phòng khách ngay lập tức rơi vào trạng thái yên tĩnh.

Hàn Chân vẫn như cũ ngồi ở đằng kia, không hề ngẩng đầu, từ từ mở mắt nhìn cô, ánh mắt sâu, yên tĩnh, lại giống như.. Bên trong có, ột loại cảm xúc nguy hiểm nào đó.

Cao Tiêu Tiêu bị anh nhìn vậy có chút sợ hãi, đưa tay vuốt vuốt tóc, muốn giải thích một chút, lại không biết nên nói như nào cho tốt.

Ngay lúc cô cảm thấy bầu không khí xấu hổ, ngay lúc không cách nào để kết thúc, sau lưng truyền đến tiếng cửa mở khóa, ngay sau đó, giọng hát của Tống Tiêu Thụ từ ngoài cửa truyền vào, "Ta đang ngược nhìn, trên mặt trăng, có bao nhiêu mộng tưởng.. Ấy? Bà chị, cô làm sao ở chỗ này? Hoan Nhan nhà tôi đâu?"

Cao Tiêu Tiêu trong lòng "Lộp bộp" một tiếng, xong đời, không phải nói Tiểu Thụ đi công tác sao? Làm sao đột nhiên trở về rồi?

Cô xoay người, nhanh chóng đón tiếp, "Tiểu Thụ, anh trở về rồi à, ha ha tôi hôm nay vốn không có ý định ở nhà, nhưng mà, đột nhiên có chút chuyện phát sinh.."

Vừa nói, vừa nhìn anh ta nháy mắt liên tục, hi vọng anh ta có thể hiểu được ám chỉ của cô.

Tống Tiêu Thụ thấy Cao Tiêu Tiêu nháy mắt ra hiệu, lại liếc đến người đàn ông đang ngồi trên ghế sa lon, đầu tiên là bất ngờ, đầu óc thông minh ngay lập tức xoay chuyển, trên mặt ngay lập tức thay đổi ba trăm sáu mươi độ, "Nha!"

Anh ta kéo dài âm cuối, đưa tay chỉ Hàn Chân, ánh mắt hẹp dài nhìn Cao Tiêu Tiêu chớp chớp, "Bạn trai cô sao? Thật đẹp trai nha!"

Cao Tiêu Tiêu, "..."

Hàn Chân đứng dậy, nhìn tiểu bạch kiểm trước mặt bận áo somi phần hông cộng thêm quần trắng, lại chú ý tới trong tay bali hành lý trong tay anh ta, giọng điệu nghi ngờ hỏi, "Anh ở chỗ này?"

Tổng Tiêu Thụ nặng nề gật đầu, "Đúng vậy, tôi với Hoan Nhan.."

Cao Tiêu Tiêu nhanh chóng cắt đứt lời anh ta, "Đúng vậy, Hàn thiếu, tôi quên nói với anh, Tiểu Thụ cũng ở chỗ này, anh ấy với Hoan Nhan.. Ách, ở cùng một phòng."

Vừa Nói, vừa lên giật áo Tổng Tiêu Thụ ở phía sau.

Hàn Chân thấy hai người mất tự nhiên có chút nheo mắt lại, dù bận ung dung lên tiếng lần nữa, "Thật sao?"

Tổng Tiêu Thụ tròn tròn mắt, tại ánh mắt cầu cứu của Cao Tiêu Tiêu, cuối cùng trong lòng không tình nguyện cắn răng gật đầu, "Đúng vậy."

Hàn Chân nhú mày, không tiếp tục đặt câu hỏi, biểu hiện kia, giống như là tin.

Cao Tiêu Tiêu nhẹ nhàng thở ra, lại lần nữa kéo áo Tổng Tiêu Thụ.

Nhìn cô đằng sau, đành phải nhắm mắt bất đắc dĩ nói, ".. Hai người tiếp tục nói chuyện đi, tôi sẽ không quấy rầy, về phòng trước đây."

"Được." Cao Tiêu Tiêu cười tủm tỉm, sợ anh ta còn ở ngoài này thêm một phút sẽ bị lộ tẩy.

Sau khi chờ Tổng Tiêu Thụ trở về phòng, Cao Tiêu Tiêu thoáng nhìn qua đồng hồ, đã qua 9 giờ..

Cô nhú mày, kiên trì mở miệng nói ra, "Hàn thiếu, thời gian không còn sớm, liên quan tới chuyện ly hôn.."

Hàn Chân nâng lên cổ tay trái lên nhìn một chút, gật đầu, "Ừm, cũng không còn sớm."

Cao Tiêu Tiêu trong lòng vui mừng, vừa muốn mở miệng lần nữa, Hàn Chân mặt khách sáo nhìn cô nói, "Đã trễ như vậy rồi, vậy không quấy rầy em nghỉ ngơi, anh trở về trước, hẹn gặp lại."

Cao Tiêu Tiêu, "..."

Cô cứ thế nhìn anh đi giày, mở cửa, rồi đi, cho đến khi cửa nhà ở trước mặt cô chậm rãi đóng lại.

Cao Tiêu Tiêu ngay lập tức hoàn hồn, không kịp suy nghĩ, trực tiếp mang dép đuổi theo, "Hàn thiếu!"

Trong hành lang.

Cao Tiêu Tiêu một bước hai bậc thang chạy xuống, không ngừng đuổi theo tới lầu bốn cũng đuổi kịp người đàn ông, bắt lại cánh tay của anh, "Hàn thiếu!"

Hàn Chân "Bị ép" dừng bước lại, chậm rãi xoay người lại.

Mặc dù so với cô còn thấp hơn một bậc thang, vì người anh cao nên vẫn cao hơn cô một đoạn, mặt không thay đổi nhìn cánh tay của mình bị bắt lại, rồi nhìn cô một chút.

Ánh mắt kia..

Cao Tiêu Tiêu lúng túng rút tay về, "Hàn thiếu, anh không phải nói muốn cùng tôi thảo luận về đơn ly hôn sao?"

"Nha." Hàn Chân bỗng nhiên nhớ đến, "Quên nói với em, đơn ly hôn anh để ở trong xe. Nếu không, em cùng anh xuống dưới lấy?"

Cao Tiêu Tiêu nhú mày, thấy trên tay anh chính xác chỉ có chìa khóa với điện thoại, đành phải mấp máy môi đáp ứng, "Được."

Hai người một trước một sau xuống dưới lầu, Hàn Chân lấy chìa khóa xe ra, thẳng đi tới mở cửa.

Quay lại thấy Cao Tiêu Tiêu còn đứng ở chỗ đó, mày rậm nhăn lại liền nói, "Anh cảm thấy, vẫn là lên xe thảo luận tốt hơn, bên ngoài.. Có một số việc không tiện lắm"

Cao Tiêu Tiêu nhú mày, mặc dù cảm thấy có chút kì lạ, nhìn thoáng người tình cờ đi ngang qua tiểu khu, đành phải hướng chiếc xe Bentley đi tới.

Dưới ánh sáng đèn đường vàng, Hàn Chân nhìn chăm chăm bóng dáng ôn nhu của cô, không nhận ra khóe miệng đang cười.

Sau khi chờ Cao Tiêu Tiêu mở cửa xe ngồi vào, anh xoay người, cũng ngồi vào ghế lái.

Trong xe dogs kín, Cao Tiêu Tiêu ngồi ở ghế phụ, cảm giác xung quanh tất cả đều là hơi thở nam tính mãnh liệt nhưng ấm áp của anh.

Không biết chuyện gì xảy ra, lúc trước đã rất nhiều lần ngồi xe của anh, nhưng không giống hôm nay cảm giác đứng ngồi không yên.

Cô có chút không được tự nhiên di chuyển cơ thể, thắm giọng một cái, nghiêm mặt nói, "Hàn thiếu.."

Ngay lúc cô định mở miệng, trước mặt đột nhiên có một bóng người choàng tới, Cao Tiêu Tiêu hoàn toàn không thấy rõ động tác của Hàn Chân, mặt lúc này bị hai bàn tay lớn giữ lại, lập tức trên môi truyền đến cảm giác ấm áp.

Môi của anh mềm mại, lại vô cùng mềm kè sát môi của cô, bá đạo lại điên cuồng mút.

Trong đầu Cao Tiêu Tiêu "Ông" một tiếng, cả khuôn mặt nhanh chóng đỏ bừng, sau khi ý thức được mình bị cưỡng hôn, phản ứng đầu tiên chính là đưa tay đẩy.

Nhưng rất nhanh, hai tay bị không chế, kể cả cơ thể cũng bị anh áp chế ở trên ghế dựa, trên môi cũng truyền tới cảm giác hơi tê, bị anh điên cuồng gặm cắn..

Một tiếng lại một tiếng thở gấp bị đè nén, cộng thêm bản thân cảm giác gấp gấp không thể động đậy, giống như đưa cô về đêm năm năm trước tuyệt vọng hít thở không thông.

Cao Tiêu Tiêu chỉ kiên trì được mười mấy giây, rốt cục nhịn không được ghen ngào lên tiếng, "Không muốn.."

Khi nghe được giọng nói mềm yếu quen thuộc "Không muốn", động tác của Hàn Chân đột nhiên cứng đờ, án mắt cũng đột nhiên sâu sắc hơn, lúc cô mở cánh môi cầu xin tha thứ, trực tiếp đem đầu lưỡi xông vào..

Bạn đang đọc truyện *Sưởi Ấm Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 32

Động tác của anh không còn như lúc ban đầu vừa mãnh liệt vừa vội vã, ngược lại nhẹ nhàng ôn nhu, chạm qua đầu lưỡi của cô, rồi quán lại, hết sức nhẫn nại dây dưa.

Cao Tiêu Tiêu không chịu được sự cố ý trêu chọc như này, nhịp tim càng lúc càng nhanh, trong hoang mang đều là hơi thở nóng hổi của anh, từng chút một lan truyền khắp toàn thân, giống như bị một dòng điện chạy qua..

Cô ở trong ngực mềm mại lại nhu thuận, cũng làm cho Hàn Chân càng thêm động tình, loại mùi vị tươi mát lại ngọt ngào kia, đã qua năm năm lại một lần nữa cảm nhận được, Cho anh một loại xúc động một lần nữa sống lại, nhịn không được liền nâng eo của cô kéo tới bên người mình ma sát.

Trong không gian chật hẹp, hai người cứ như vậy không có chút khe hở nào dính vào nhau, cho đến trước người đột nhiên xuất hiện một cảm giác ấm nóng, ngay lúc này Cao Tiêu Tiêu hoàn hồn.

Cô trừng to mắt, đột nhiên dùng sức, đúng lúc Hàn Chân cũng buông lỏng cảnh giác, lập tức bị cô đẩy ra.

Cao Tiêu Tiêu giống như mèo con bị kinh hãi, nắm chặt nắm đấm, cuối cùng tất cả xấu hổ giận dữ rút thành một câu, "Đồ lưu manh!"

Sau đó, cô đẩy cửa xe ra chạy ra ngoài.

* * *

Hàn Chân không đuổi theo, cơ thể quay lại ghé lái ngựa về phía sau, hơi híp mắt, giống như còn đọng lại dư vị.

Một lát sau, anh cúi đầu nhìn xuống quần một chút, khoe miệng lộ ra một vòng tự cười giễu.

Cao Tiêu Tiêu cũng không biết lực ở đâu ra, giống như có hồ dữ đang đuổi theo, lại một bước một bước không ngừng đi lên lầu sáu..

Sau khi vào cửa, cô đứng vịn lấy cửa, vuốt trái tim đang đập loạn.

Tổng Tiêu Thụ từ trong phòng nhô cái đầu ra, ánh mắt nhìn một vòng, xác định chỉ có một mình Cao Tiêu Tiêu, cười hi hi đi ra, "Bây giờ đã hơn nửa đêm.. Ai nha!"

Anh ta chỉ vào bờ môi đang sưng đỏ của Cao Tiêu Tiêu, hai mắt tỏa sáng nói, "Có thể, kịch liệt như vậy sao?"

Cao Tiêu Tiêu vô ý thức đưa tay che miệng, ngay lúc này, mới cảm thấy giống như càng che càng lộ, tay lại dễ xuống.

"Ha ha không cần thấy xấu hổ, tất cả mọi người đều đã trưởng thành rồi!" Tổng Tiêu Thụ giống như chó con lại gần hít hà, "Nha, tôi người được, mùi của đàn ông."

Cao Tiêu Tiêu tức giận đẩy đầu anh ta ra, đi vào phòng khách.

Tổng Tiêu Thụ không cam lòng ở sau lưng tiếp tục lải nhải, "Nếu như tôi không nhìn lầm, người đàn ông vừa rồi là Hàn Chân? Chắc chắn nhìn không ra, cô bình thường buồn bực không lên tiếng, vậy mà có thể câu được người cực phẩm như thế! So Hoan Nhan nhà tôi lợi hại hơn nhiều!"

Cao Tiêu Tiêu, "..."

Suýt nữa quên mất, Tổng Tiêu Thụ làm ở phòng xã hội của tập đoàn Thượng Quan, biết không ít doanh nhân ở thành phố D.

Nhưng mà cũng có thể thừa nhận, Hoan Nhan không có đem chuyện của cô nói ra bên ngoài, ngay cả Tổng Tiêu Thụ quan hệ tốt như vậy cũng không biết.

Cao Tiêu Tiêu nhẹ nhàng thở ra, đi đến ban công, thăm dò nhìn xuống nhìn.

Sau khi xác định được chiếc xe Bentley đã biến mất về sau, cô quay người cầm túi xách đi ra cửa.

"Chị gái, Hoan Nhan nói cô ấy về ngay lập tức, ai cô đừng đi, này.."

Tiếng gọi của Tổng Tiêu Thụ trực tiếp bị cô bỏ qua sau cửa.

Trở lại trung cư Thúy Uyển, bây giờ đã qua 10 giờ.

Vốn cho rằng Tiểu Bạch đã ngủ, ai ngờ vừa mở cửa, tiểu gia hóa từ trên ghế salon đứng lên, cậu bé bối rối gọi, "Mẹ."

Cao Tiêu Tiêu đau lòng nhủ chặt lông mày, "Tiểu Bạch, muộn như vậy sao không đi ngủ?"

"Con chờ mẹ về." Cao Tiểu Bạch nói, đi lấy áp lê cho Cao Tiêu Tiêu, lại nói một câu, "Dù sao cũng thi xong rồi, không cần phải đi nhà trẻ."

Cao Tiêu Tiêu gật gù đầu, thay dép xong, xoay người ôm lấy tiểu gia hóa mềm mại, "Đi, mẹ ôm con đi ngủ."

Lúc Thường Hoan Nhan điện thoại tới, Cao Tiêu Tiêu đang ở trong nhà vệ sinh đánh răng.

Đánh hơn một tiếng, trong miệng không còn hương vị bá đạo của anh..

Lại nghĩ tới Tiểu Bạch trước khi đi ngủ không yên tâm hỏi cô, "Mẹ, chuyện ly hôn sự thế nào rồi?"

Ai, để con trai mới bốn tuổi mỗi ngày quan tâm tới chuyện ly hôn, mình thật sự không xứng làm một người mẹ!

Ảo não lại tăng thêm, cho đến chuông điện thoại di động vang lên.

"Tiêu Tiêu, thế nào rồi, tối nay không bị lộ chứ?" Thường Hoan Nhan ở đầu kia hỏi.

Cao Tiêu Tiêu xoa quai hàm đang đau, đơn giản trả lời, "Không có."

"Nha, Tiểu Thụ nói cậu với Hàn Chân là người yêu, còn nói hai người, ách.."

Cao Tiêu Tiêu nhíu mày, Tổng Tiêu Thụ tên miệng rộng này!

Ho nhẹ một tiếng, cô thân nhiên nói, "Anh ta hiểu lầm."

Thường Hoan Nhan "À" một tiếng, "Vậy chuyện ly hôn của hai người nói như thế nào rồi?"

Cao Tiêu Tiêu ấp úng nói không nên lời.

Lúc đầu coi như chuyện rất thuận lợi, cô cũng đã ký xong, kết quả tối nay trong xe..

Thường Hoan Nhan thức thời không có hỏi tới, ôn nhu nói, "Đừng nóng vội, nhất định không có vấn đề. Đứng rồi, tối thứ sáu có rảnh không? Minh với Tiểu Thụ mời cậu với Tiểu Bạch ăn cơm, chúc mừng sắp có cuộc sống mới!"

Cao Tiêu Tiêu nghĩ nghĩ, đồng ý.

Hàn Chân lái xe tới đến Duệ Viên.

Mới từ nhà để xe ra, di Liên liền tiến lên đón, "Thiếu gia, cậu sao giờ mới trở về, tiên sinh chờ lâu lắm rồi.."

Hàn Chân cười cười, chậm rãi dạo bước đi vào.

Vừa vào nhà, Hàn Chính Minh lập tức từ trong nhà rồng lên, "Tiểu tử thôi, lại đi chỗ nào ăn chơi? Nói!"

Hàn Chân thay dép xong, mới chậm rãi ung dung quay người, nhìn ba vị trưởng bản ngồi trên ghế sa lon, mặt lộ vẻ kinh ngạc nói, "Ai, đã trễ thế này, làm sao còn không nghỉ ngơi?"

"Tiểu tử thôi!" Hàn Chính Minh đợi một đêm, kiên nhẫn sớm đã sử dụng hết, lại nhìn thấy bộ dạng con trai cố làm ra vẻ cả lơ phất phơ, tức giận cầm chén trà lên ném tới.

Động tác của ông quá nhanh, Hàn lão phu nhân, Chung Du Hồng không kịp ngăn cản, bị dọa kêu lên tiếng.

Hàn Chân mặc dù động tác nhanh tránh thoát chén trà, nhưng không thể tránh khỏi bị nước trà gội lên, trên áo sơ mi trắng, màu nâu nhanh chóng loang ra.

Anh cúi đầu nhìn một chút, ngẩng đầu vẫn là khuôn mặt tươi cười, tùy tiện nói, "Ba, ai lại chọc tới ba, làm sao tức giận như thế?"

Chung Du Hồng nhìn không được đứng dậy đi tới, "Di Liên, nhanh cầm khăn mặt đến đây!"

Sau đó, kéo anh thấp giọng nhắc nhở, "Chuyện đơn ly hôn."

Hàn Chân ngay lập tức ý cười càng đậm, anh nhún mày, nhìn Hàn Chính Minh nói, "Thì ra là bởi vì chuyện này."

Hàn Chính Minh một mặt nghiêm túc nhìn anh, nhìn ra được tâm tình thật sự không tốt.

"Đúng lúc, hôm nay con tới cũng có chuyện muốn tuyên bố." Hàn Chân nhận khăn tay di Liên đưa tới, tùy ý lau ở trên người, hời hợt nói, "Con quyết định không ly hôn."

Hàn lão phu nhân bất ngờ, lập tức trong mắt dâng lên vui sướng, kích động nói không ra lời.

Hàn Chính Minh vẻ mặt biến đổi, tức giận đến giọng nói có chút phát run, "Lời này của con có ý gì?"

Hàn Chân cười cười, đẩy mắt lạnh lùng, "Ý chính là, con với Tiêu Tiêu sẽ không ly hôn, ba hi vọng. Có thể phải tan vỡ."

Hàn Chính Minh thở sâu, vừa muốn mở miệng, Hàn Chân còn nói thêm, "Còn có, về sau chuyện của con, tự bản thân con quyết định, không làm phiền mọi người quan tâm. Đương nhiên, nếu như mọi người cảm thấy nuôi đứa con này như là nuôi người rom, vậy con có thể.. Không làm con cháu nhà họ Hàn."

Lời này vừa nói ra, trong phòng khách ngay lập tức rơi vào yên lặng.

"Loảng xoảng" một tiếng vang thật lớn, Hàn Chính Minh đưa tay lật ngược bà trà trước mặt, mặt đỏ ửng tai mẩn to, "Nghịch tử! Mày sao nói hỗn xược như vậy!"

Chung Du Hồng sợ xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn, lập tức tới đỡ lấy Hàn Chính Minh, "Chính Minh, coi chừng huyết áp, đừng tức giận đừng tức giận."

Hàn Chân cười lạnh một tiếng, trực tiếp quay người đi ra cửa trước.

Hàn lão phu nhân gấp gọi ra tiếng, "A Chân.."

"Để hấn cút! Coi như ta không có đứa con trai này! Cút!" Hàn Chính Minh nghiêm nghị a xích.

Hàn Chân không tiếp tục quay đầu, đổi giày, sải bước đi ra ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Sưởi Ấm Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.